Sistem Perbankan

124-143 Pengurusan Sistem Perbankan
132-134 *Rencana: Cabaran Data dan Sistem dalam Pelaksanaan Basel II*
135-137 *Rencana: Sistem Insurans Deposit di Malaysia*
139-140 *Rencana: Penubuhan Agensi Kaunseling dan Pengurusan Kredit*
143-146 *Rencana: Langkah-langkah Perbankan yang diperkenalkan pada Tahun 2005*
147-161 Prestasi Sistem Perbankan
161-166 *Rencana: Program Pencegahan Pengubahan Wang Haram dan Pencegahan Pembiayaan Keganasan (AML/CFT) di Malaysia*

Sistem Perbankan

PENGURUSAN SISTEM PERBANKAN

Berasaskan pencapaian pada tahun-tahun sebelumnya, kemajuan terus dicapai dalam meningkatkan kapasiti dan keupayaan institusi perbankan domestik. Peningkatan daya saing institusi perbankan domestik telah menyediakan asas bagi penerapan persaingan yang lebih sengit secara progresif melalui penyahkawalseliaan dan liberalisasi selanjutnya.

Sejajar dengan objektif untuk keteguhan dan kestabilan kewangan di samping merealisasikan matlamat untuk mara ke arah sistem kewangan yang lebih dinamik, teras utama langkah dasar pada tahun 2005 terus memberi penekanan kepada usaha peningkatan daya saing institusi perbankan domestik dan mengekalkan daya tahan sektor kewangan. Oleh yang demikian, usaha telah disasarkan ke arah meningkatkan kecekapan struktur dan operasi institusi perbankan di samping memperkenalkan rangka kerja pengawalseliaan yang lebih dinamik dan berhemat, dan dilengkapi dengan penyeliaan yang berkesan dan pengawasan yang lebih mantap. Dasar utama yang lain pada tahun 2005 termasuk memastikan akses yang berterusan kepada pembiayaan bagi semua segmen ekonomi dan pengukuhan selanjutnya dalam infrastruktur perlindungan dan pendidikan pengguna. Ini sejajar dengan haluan Fasa 2 Pelan Induk Sektor Kewangan (PISK) yang bertujuan untuk meningkatkan prestasi keseluruhan sektor kewangan.

Dasar pada tahun 2005 terus tertumpu pada usaha meningkatkan daya saing institusi perbankan domestik, mengukuhkan infrastruktur pendidikan dan perlindungan pengguna, serta memastikan akses yang berterusan kepada pembiayaan.

Sistem perbankan terus mengekalkan prestasi kukuh pada tahun 2005 baik dari segi kekukuhan kewangan mahupun kecekapan operasi. Sektor perbankan mencatat keuntungan sebelum cukai sebanyak RM12.4 bilion dan mengekalkan nisbah modal wajaran risiko (RWCR) pada paras melebihi 13%. Nisbah pinjaman tidak berbayar (NPL) meneruskan trend menurun ke paras 4.6%, paras terendah semenjak tercetusnya krisis kewangan Asia. Kedudukan kewangan yang teguh memperkukuhkan kedudukan sistem perbankan untuk menyokong pertumbuhan ekonomi secara berkesan seperti yang dilihat dalam pengembangan aktiviti pemberian pinjaman. Kelulusan pinjaman baru dan pengeluaran pinjaman meningkat, masing-masing sebanyak 11.4% dan 8.4%, sementara jumlah pinjaman terkumpul berkembang 8.6% pada tahun 2005.

Pembubaran Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Danaharta) pada bulan Disember 2005 menandakan kejayaan menyempurnakan bab terakhir usaha penstrukturan semula sektor kewangan yang telah dilaksanakan untuk menangani ancaman yang timbul akibat kemelut kewangan Asia. Dengan kestabilan sistem kewangan dipulihkan sepenuhnya dan prestasi sektor perbankan yang memberangsangkan, dasar yang dilaksanakan pada tahun 2005 telah berjaya dalam meningkatkan daya tahan, kapasiti dan keberkesanan institusi perbankan untuk memenuhi keperluan ekonomi yang semakin kompetitif dan dinamik dengan berkesan.

Meningkatkan Keberkesanan Struktur dan Operasi

Struktur persekitaran sektor perbankan terus berubah pada tahun 2005. Berikutan kefleksibelan yang diberikan kepada kumpulan perbankan domestik bagi merasionalisasikan perniagaan perbankan perdagangan dan syarikat kewangannya, industri perbankan telah melalui satu transformasi yang melibatkan penggabungan perniagaan perbankan runcit dalam satu entiti tunggal. Kesemua sepuluh kumpulan perbankan telah menyempurnakan usaha perasionalan mengikut jadual bagi memanfaatkan pengecualian duti setem dan cukai keuntungan harta yang diberikan oleh Kerajaan yang berakhir pada 15 Januari 2006. Usaha perasionalan yang disempurnakan dengan jayanya itu membolehkan modal dan sumber kumpulan perbankan digunakan dengan lebih berkesan, yang akan meningkatkan potensi mereka untuk memenuhi kemahuan pelanggan yang semakin berbeza dan permintaan yang lebih canggih.

Transformasi keinstitusian terus berlaku dalam persekitaran kewangan Malaysia yang berubah berikutan keperluan kewangan yang semakin kompleks dan pembatasan peranan dan fungsi institusi kewangan yang semakin kabur. Satu daripada inisiatif strategik bertujuan untuk mengukuhkan lagi kapasiti dan

keupayaan kumpulan perbankan domestik dalam menyumbang ke arah transformasi ekonomi dan bagi menghadapi cabaran liberalisasi ialah pembentukan bank pelaburan yang mantap melalui penggabungan bank saudagar, syarikat broker saham dan syarikat diskaun. Pada masa ini, pengantara pasaran kewangan tersebut menawarkan produk dan perkhidmatan yang serupa. Integrasi tersebut akan meningkatkan kecekapan dan keberkesanan mereka dengan meminimumkan duplikasi sumber dan pertindanan aktiviti, menggunakan infrastruktur yang sama dan juga meraih manfaat daripada aspek sinergi dan ekonomi ikut bidangan. Ini juga akan meningkatkan lagi potensi dan keupayaan institusi kewangan domestik untuk meraih peluang perniagaan, meningkatkan kelebihan daya saing dan memperluas rangkaian aktiviti kewangan dan khidmat nasihat, dan oleh itu memperkukuh potensi mereka untuk bersaing secara berkesan dengan bank pelaburan antarabangsa.

Penubuhan bank pelaburan bertujuan untuk menjadikan pasaran modal lebih dinamik dan memberangsangkan untuk menyumbang ke arah transformasi ekonomi dan juga membolehkan peserta pasaran menghadapi cabaran liberalisasi dan globalisasi dengan lebih baik. Berdasarkan hakikat ini, rangka kerja bagi bank pelaburan telah dirumus berlandaskan tiga prinsip utama. Pertama, rangka kerja tersebut bertujuan memperluas skop aktiviti entiti gabungan tersebut di mana bank pelaburan akan turut dibenarkan menjalankan pengurusan dana dan perniagaan amanah saham di samping aktiviti yang dijalankan berdasarkan jenis lesen yang ada sebelum rasionalisasi. Kedua, rangka kerja tersebut bertujuan untuk meningkatkan kapasiti bagi pertumbuhan dan pengembangan perniagaan melalui perasionalan industri secara menyeluruh. Akhir sekali, ia bertujuan meminimumkan beban pengawalseliaan yang mungkin timbul berikutan dua rejim pengawalseliaan. Untuk memudahkan penubuhan bank pelaburan, insentif pengecualian duti setem dan cukai keuntungan harta, dan kredit cukai atas kerugian terkumpul bagi institusi kewangan yang terlibat dalam perasionalan diberi kepada semua entiti yang terbabit dalam transformasi kepada bank pelaburan dalam tempoh masa yang ditetapkan.

Bank Negara Malaysia mengumumkan rangka kerja bagi pembentukan bank pelaburan pada bulan Mac 2005. Di bawah rangka kerja tersebut, sebuah bank pelaburan boleh dibentuk melalui beberapa pilih atur penggabungan, iaitu melalui gabungan sebuah bank saudagar dan syarikat broker saham dalam kumpulan perbankan yang sama atau gabungan dua syarikat diskaun yang berasingan dengan sebuah syarikat broker saham. Bagi membolehkan pembangunan sesebuah sistem kewangan yang lebih berdaya tahan, berdaya saing dan dinamik, rangka kerja tersebut diperluas untuk membolehkan broker universal berubah menjadi bank pelaburan, melalui pengambilalihan sebuah syarikat diskaun. Semua kumpulan kewangan diberi tempoh sehingga 30 Jun 2006 untuk menjalankan usaha perasionalan.

Rangka kerja bank pelaburan bertujuan mengukuhkan kapasiti institusi kewangan domestik untuk memanfaatkan peluang perniagaan, meningkatkan kelebihan daya saing dan meluaskan rangkaian aktiviti kewangan dan khidmat nasihat, dan oleh itu meningkatkan potensi mereka untuk bersaing dengan berkesan dengan bank pelaburan antarabangsa.

Apabila proses tersebut selesai kelak, bank pelaburan akan memegang lesen perbankan saudagar dan lesen peniaga yang masing-masing dikeluarkan menurut Akta Bank dan Institusi-Institusi Kewangan 1989 dan Akta Industri Sekuriti 1983. Justeru, bank pelaburan akan dikawal selia secara bersama oleh Bank Negara Malaysia dan Suruhanjaya Sekuriti. Sehubungan dengan itu, satu pembahagian peranan yang jelas antara kedua-dua pengawal selia telah dibentuk. Bank Negara Malaysia akan bertanggungjawab atas peraturan berhemat bagi bank pelaburan demi memastikan keselamatan dan kemantapan sistem kewangan terpelihara, di samping melindungi kepentingan pendeposit. Suruhanjaya Sekuriti akan bertanggungjawab atas pengendalian urusan dan pasaran bank pelaburan untuk menggalakkan integriti pasaran dan memberi perlindungan kepada pelabur. Bagi mencapai objektif ini, Bank Negara Malaysia dan Suruhanjaya Sekuriti sedang dalam proses memuktamadkan kandungan Memorandum Persefahaman yang menggariskan semua aspek tertentu dalam kerjasama dan rundingan antara kedua-dua pengawal selia. Ini bagi memastikan penyelarasan peranan dan tanggungjawab berkaitan penyeliaan dan

pengawalseliaan bank pelaburan berjalan lancar dan efisien. Selanjutnya, untuk memastikan bank pelaburan dikendali oleh tenaga kerja yang berkebolehan dan cekap, semua kakitangan yang menjalankan fungsi berkaitan urus niaga sekuriti, pengurusan dana, nasihat pelaburan dan aktiviti kontrak hadapan, mesti lulus peperiksaan yang berkaitan dan dilesenkan sebagai wakil sebelum menjalankan aktiviti tersebut, sebagaimana yang ditetapkan oleh Suruhanjaya Sekuriti.

Pada 1 Julai 2005, Bank Negara Malaysia bersama-sama Suruhanjaya Sekuriti telah mengeluarkan *Garis Panduan mengenai Perbankan Pelaburan* yang memperincikan keperluan dan proses untuk menubuhkan bank pelaburan dan rangka kerja pengawalseliaan yang perlu dipatuhi oleh bank pelaburan dalam operasinya. Rangka kerja tersebut telah dirumus dengan mengambil kira risiko bagi entiti gabungan baru tersebut dan rangka kerja pengawalseliaan antarabangsa bagi bank pelaburan. Garis Panduan ini menetapkan dana modal minimum yang tidak terjejas oleh kerugian, pada paras RM2 bilion berasaskan setiap kumpulan, bagi bank pelaburan yang merupakan sebahagian daripada kumpulan perbankan domestik dan RM500 juta untuk bank pelaburan secara bersendirian. Bank pelaburan bersendirian tersebut perlu mematuhi keperluan dana modal minimum menjelang 31 Disember 2008. Sekiranya gagal, ia akan diberi lesen terhad yang tidak membenarkannya menjalankan aktiviti pengambilan deposit. Bank pelaburan juga akan tertakluk pada *Rangka Kerja Kecukupan Modal Bank Pelaburan* (IBCAF), yang berdasarkan rangka kerja kecukupan modal sedia ada yang diterima pakai oleh institusi perbankan. Semua bank pelaburan, kecuali bank pelaburan bersendirian yang tidak memenuhi keperluan dana modal minimum, akan dibenarkan untuk menggembleng deposit dengan saiz minimum RM500,000. Walau bagaimanapun, dalam jangka masa panjang, bank pelaburan dijangka akan memperoleh dana yang diperlukan bagi keperluan pembiayaan daripada pasaran modal. Menyedari bahawa penyertaan pelabur asing boleh menjadi pendorong ke arah meningkatkan kapasiti dan tahap kecekapan institusi domestik melalui pemindahan kemahiran, kepakaran dan pengetahuan teknikal serta menyediakan akses kepada kerjasama antarabangsa, dan seiring dengan pendekatan liberalisasi secara beransur-ansur yang dilaksanakan di Malaysia, had penyertaan bagi ekuiti asing dalam bank pelaburan ditetapkan pada tahap lebih tinggi, iaitu 49%.

Seperti yang digariskan dalam PISK, satu daripada inisiatif strategik utama ke arah meningkatkan kapasiti dan keupayaan institusi perbankan domestik ialah melalui penerapan persekitaran yang lebih kompetitif secara beransur-ansur sebagai pemangkin ke arah pembaikan prestasi. Sebagai peserta dalam sistem kewangan, institusi perbankan asing yang diperbadankan (LIFB) di Malaysia telah memberi sumbangan yang nyata kepada pembangunan dan kemantapan sektor kewangan melalui pelaburan modal, pewujudan peluang pekerjaan, pembiayaan aktiviti ekonomi dan juga pemindahan kemahiran dan teknologi. Dengan sokongan penyelidikan yang ekstensif dan rangkaian operasi antarabangsa, LIFB telah dan terus memperkenalkan model perniagaan baru, menggunakan teknologi maklumat untuk meningkatkan pengurusan risiko dan saluran penyampaian, dan menetapkan tahap bagi kualiti perkhidmatan pelanggan. Ini telah melahirkan kesan limpahan kepada institusi kewangan domestik. Kesan ini, berserta diagnosis berhubung dengan kekuatan dan kelemahan, dan bidang yang memerlukan peningkatan dalam prestasi di bawah program penandaarasan telah menghasilkan peningkatan dalam institusi perbankan domestik secara menyeluruh. Ini seterusnya menyumbang kepada peningkatan tahap perkhidmatan perbankan di negara ini.

Dengan daya saing institusi perbankan domestik yang semakin kukuh, LIFB diberi lebih kefleksibelan melalui penubuhan sehingga empat cawangan tambahan. Memandangkan institusi perbankan domestik mempunyai saiz operasi yang besar di kawasan luar bandar demi memenuhi objektif sosioekonomi untuk memastikan kawasan luar bandar mempunyai akses yang mencukupi kepada perkhidmatan perbankan, dan bagi meningkatkan lagi sebaran cawangan bank ke seluruh negara, kefleksibelan yang diberi kepada LIFB tertakluk kepada nisbah yang telah ditentukan terlebih dahulu bagi cawangan tambahan di pusat perniagaan, kawasan bandar dan kawasan luar bandar.

Selaras dengan usaha meningkatkan lagi kemampuan menyediakan rangkaian produk kewangan inovatif dan perkhidmatan yang menyeluruh untuk bersaing dengan lebih berkesan dalam pasaran, institusi perbankan telah menjalin perikatan strategik dengan institusi kewangan domestik dan asing yang lain. Langkah ini telah menyumbang kepada pertumbuhan aktiviti bankasurans, pengurusan aset dan kekayaan, dan menyediakan platform untuk perdagangan dalam ekuiti asing, sekuriti berpendapatan tetap dan amanah saham. Tambahan lagi, banyak institusi perbankan telah memanfaatkan kefleksibelan yang diberi untuk menggunakan sumber luar bagi menjalankan fungsi operasi bukan teras sebagai langkah untuk meningkatkan kecekapan operasi. Fungsi penggunaan sumber luar tersebut dijalankan oleh penyedia perkhidmatan pihak ketiga atau oleh anak syarikat yang ditubuhkan khas untuk menyediakan perkhidmatan

kepada entiti dalam kumpulan perbankan. Seiring dengan trend global ke arah penggunaan sumber luar, Malaysia telah meraih manfaat daripada penubuhan pusat pemerosesan dan penggunaan sumber luar serantau yang menyediakan perkhidmatan kepada rantau ini. Ini kerana adanya persekitaran perniagaan yang sesuai, tenaga kerja yang mahir, pendedahan global yang kukuh dan kos permulaan perniagaan yang rendah di Malaysia. Sehingga kini, empat institusi perbankan asing telah menubuhkan pusat pemerosesan serantau di Malaysia dengan jumlah pelaburan sebanyak RM343.1 juta, sementara sebanyak 5,243 jumlah pekerjaan telah diwujudkan pada akhir bulan Disember 2005. Rakan sekutu asing yang lain termasuk entiti bukan perbankan, juga semakin menunjukkan minat untuk menubuhkan pusat penggunaan sumber luar bagi proses perniagaan di negara ini untuk menyediakan perkhidmatan kepada operasi serantau dan global mereka.

Bagi menggalakkan inovasi produk, institusi perbankan telah diberi kefleksibelan dari segi penawaran produk pelaburan berkaitan derivatif (ILD). *Garis Panduan Penawaran Produk Pelaburan Berkaitan Derivatif* yang disemak yang dikeluarkan pada bulan April 2005 membolehkan institusi perbankan merangka produk ILD bagi mana-mana kelas aset, tertakluk kepada amaun nosional agregat tidak melebihi 100% daripada modal asas. Sebelum ini, keperluan ini juga diiringi oleh had tambahan dengan amaun nosional tidak melebihi 30% daripada modal asas bagi setiap kelas aset yang diluluskan. Semakan Garis Panduan ini juga membenarkan institusi perbankan menawarkan produk ILD dalam denominasi mata wang ringgit yang dikaitkan kepada kelas aset asing. Selanjutnya, produk ILD dengan nilai pokoknya tidak dilindungi, boleh ditawarkan kepada pelabur, asalkan risiko produk tersebut dikenal pasti dengan jelas dan pelabur dimaklumkan bahawa potensi kerugian maksimum mereka terhad kepada jumlah pokok yang dilaburkan. Selain itu, tempoh kelulusan bagi produk ILD telah dipendekkan daripada 21 hari kepada 14 hari untuk membolehkan tempoh ke pasaran yang lebih singkat. Selaras dengan usaha berterusan untuk meningkatkan pertumbuhan dan jangkauan pasaran produk ILD di Malaysia, pada bulan Februari 2006, Bank Negara Malaysia telah meliberalisasikan beberapa lagi keperluan dalam Garis Panduan tersebut. Di bawah semakan terbaru itu, had amaun nosional agregat produk ILD yang ditawarkan oleh institusi perbankan telah dimansuhkan, dengan itu membolehkan institusi perbankan menawarkan produk ILD dengan lebih fleksibel. Tambahan lagi, untuk membolehkan operasi institusi perbankan menjadi lebih efisien, produk yang ditawarkan dianggap telah diluluskan apabila pengemukaan kepada Bank Negara Malaysia dibuat, tertakluk pada pematuhan semua syarat yang dinyatakan dalam Garis Panduan tersebut, yang merangkumi aspek pengurusan risiko, ciri produk, pemasaran dan klasifikasi produk, dan keperluan pendedahan dan pematuhan pengawalseliaan.

Untuk meningkatkan lagi akses pelanggan kepada pelbagai perkhidmatan kewangan yang ditawarkan oleh bank perdagangan, kefleksibelan tambahan diberikan pada bulan Ogos 2005 bagi membolehkan bank perdagangan menjalankan perkhidmatan pemfaktoran sama ada dalam bank atau melalui entiti berasingan. Entiti berasingan itu boleh berada dalam bentuk anak syarikat yang dimiliki sepenuhnya atau sebahagiannya, atau usaha sama dengan mana-mana pihak lain termasuk pihak asing.

Dalam persekitaran operasi yang semakin dinamik dan berdaya saing, sektor perbankan terus berhadapan dengan cabaran untuk meningkatkan kecekapan operasi dan amalan pengurusan risiko mereka. Ini termasuk mengurus portfolio pinjaman mereka dengan berkesan dan efisien. Untuk memberikan institusi perbankan kefleksibelan dan pilihan yang lebih baik dalam mengurus pendedahan mereka, Bank Negara Malaysia mengeluarkan *Garis Panduan untuk Penjualan/ Pembelian Pinjaman Tidak Berbayar oleh Institusi Perbankan* pada bulan Disember 2005. Berikutan pengeluaran Garis Panduan ini, institusi perbankan kini boleh terus menjual NPL mereka kepada pihak ketiga yang layak, iaitu institusi perbankan domestik, LIFB, pelabur domestik dan asing. Institusi perbankan juga dibenar membeli NPL daripada institusi perbankan lain. Dengan kefleksibelan ini, institusi perbankan diberi pilihan tambahan untuk mengurus kedudukan kewangan mereka dan memperuntukkan semula sumber ke arah memperkukuh potensi perniagaan dan untuk menjana kadar pulangan yang lebih tinggi. Ia juga membolehkan institusi perbankan menjalankan inovasi produk dengan lebih baik dan menggunakan sumber untuk pelaburan dalam pembangunan modal insan dan infrastruktur teknologi, daripada menguruskan aset bermasalah. Untuk memastikan kefleksibelan tersebut tidak mendedahkan risiko yang tidak berpatutan kepada institusi perbankan yang mengambil bahagian, sistem perbankan dan pengguna, kefleksibelan tersebut tertakluk pada syarat am tertentu dan keperluan berhemat. Satu daripada syarat am itu termasuk keperluan penjualan dan pembelian NPL oleh pelabur domestik atau asing yang bukan institusi berlesen di bawah Akta Bank dan Institusi-Institusi Kewangan 1989, dijalankan melalui jentera tujuan khas

atau *special purpose vehicle* yang diperbadankan di Malaysia dengan penyertaan ekuiti asing dihadkan pada 49%; bertujuan untuk memupuk dan memperkembangkan industri pengurusan aset tempatan. Untuk memastikan penjualan NPL dikendalikan dengan baik, Garis Panduan tersebut juga menggariskan peranan dan tanggungjawab lembaga pengarah dan pengurusan kanan, serta keperluan perundangan dan proses pengawalseliaan untuk aktiviti seperti itu.

Ketersediaan tenaga kerja dengan kecekapan yang tinggi, yang mengutamakan pelanggan, mahir teknologi, fleksibel dan tangkas dalam sektor kewangan yang sentiasa berubah semakin menjadi faktor penting dalam menentukan kejayaan sesebuah institusi dan seterusnya menyumbang ke arah pembentukan sektor kewangan yang lebih berdaya tahan dan dinamik. Oleh yang demikian, usaha mempertingkatkan sumber modal insan dan keupayaan intelektual secara berterusan adalah kritikal untuk memacu prestasi sektor kewangan, terutama industri perbankan. Pusat Kepimpinan Kewangan Antarabangsa (ICLIF) terus memenuhi komitmennya dalam menyediakan program pembangunan kepimpinan untuk melatih pemimpin dalam sektor perkhidmatan kewangan. Pada tahun 2005, ICLIF menganjurkan dua sesi Program Pembangunan Kepimpinan Global di bawah program kepimpinan lanjutan berstruktur dan pelbagai program pembelajaran yang khusus mengenai perancangan senario dan pemikiran strategik, memimpin perubahan, kepimpinan berinovasi dan forum pengarah.

Selain itu, sebagai sebahagian daripada pelan strategik untuk merangka portfolio latihan dan pendidikan lanjutan yang bertujuan meningkat kemahiran dan menambah kecekapan di samping meningkatkan keupayaan pengurusan dan kemahiran organisasi industri perbankan bagi menghadapi cabaran masa hadapan, Institut Bank-Bank Malaysia (IBBM) sedang merangka *Rangka Kerja Kecekapan Industri Perbankan dan Kewangan*. Rangka kerja ini akan menyediakan asas untuk membimbing IBBM dalam merangka program teknikal yang relevan dan membantu institusi pengajian tinggi untuk menjajarkan kurikulum mereka bagi memenuhi keperluan sumber manusia industri untuk kumpulan profesional yang berbakat tinggi. Selain itu, rangka kerja tersebut mengandungi dua hasil utama iaitu kecekapan asas, yang terdiri daripada pengetahuan utama, kemahiran dan ciri-ciri sikap yang diperlukan oleh ahli perbankan dan kecekapan teknikal yang menggariskan pengetahuan teknikal, kemahiran dan ciri-ciri sikap yang diperlukan untuk tugasan penting dalam sektor perbankan utama. Dalam merumus rangka kerja itu, IBBM telah menganjur perbincangan kumpulan fokus di peringkat atasan pada bulan Disember 2005 untuk membincangkan *Rangka Kerja Kecekapan Teras* itu. Perbincangan kumpulan fokus disertai oleh ketua pegawai eksekutif institusi perbankan utama dan tokoh akademik terkemuka. Perbincangan itu menyumbang ke arah pengumpulan input dan pandangan secara holistik dan seimbang yang diperlukan untuk menghalusi *Rangka Kerja Kecekapan Teras* dan menjadi landasan untuk usaha seterusnya bagi fasa kecekapan teknikal.

Usaha berterusan untuk memastikan bekalan siswazah berkecekapan tinggi dalam industri perbankan dan kewangan telah membawa kepada pemeteraian Memorandum Persefahaman (MoU) antara IBBM dengan Universiti Malaya pada 21 Julai 2005. MoU tersebut merintis jalan ke arah pembangunan dan peningkatan pengetahuan dan kemahiran siswazah yang mengambil pengkhususan dalam bidang perbankan dan kewangan melalui peningkatan program perbankan dan kewangan oleh universiti tersebut dan penempatan industri atau peluang latihan siswazah di institusi perbankan. Usaha sama strategik itu menawarkan peluang bagi kedua-dua pihak memanfaatkan kekuatan masing-masing ke arah pencapaian matlamat bersama, iaitu meningkatkan kualiti sumber manusia untuk industri perbankan.

Menggalakkan Kemantapan dan Kestabilan Sistem Perbankan

Kewujudan sistem kewangan yang mantap dan stabil adalah penting dalam mencapai pertumbuhan ekonomi dan kemakmuran yang mapan. Dalam landskap kewangan dan integrasi global pasaran kewangan yang terus berkembang, adalah penting bagi sistem kewangan untuk kekal responsif dan berupaya mengurus pelbagai risiko yang bakal muncul. Oleh itu, perhatian yang sewajarnya terus diberikan ke arah memastikan bahawa elemen asas sistem kewangan yang selamat dan mantap kekal tidak berubah. Ini termasuk pewujudan rangka kerja pemantauan dan pengawasan yang komprehensif dan berkesan, peraturan berhemat dan pengawasan penyeliaan yang kukuh dan dinamik, serta infrastruktur kewangan yang efisien dan jaringan keselamatan kewangan yang boleh dipercayai.

Pada tahun 2005, usaha terus tertumpu pada pengukuhan selanjutnya pengawasan sistem perbankan. Kemampuan mengesan dan menilai kelemahan-kelemahan yang muncul adalah kritikal supaya langkah dasar yang wajar dapat dilaksanakan bagi mengelak atau membendung risiko yang muncul dengan segera. Dalam hal ini, inisiatif terus diambil ke

arah memantau dan menilai ketahanan sistem perbankan dengan menggunakan gabungan penunjuk kewangan dan makroekonomi yang relevan, maklumat kualitatif serta pengawasan di dalam dan luar premis. Sepanjang tahun 2005, pelbagai langkah diambil ke arah memantau dan menilai hubung kait antara perkembangan makroekonomi domestik dengan pasaran kewangan, prestasi sistem kewangan dan implikasinya terhadap kestabilan sistem kewangan; prestasi sektor ekonomi tertentu, termasuk sektor isi rumah dan korporat dan implikasinya terhadap keutuhan sistem perbankan, serta potensi impak perkembangan serantau dan global terhadap kedudukan kewangan sistem perbankan di Malaysia. Di samping itu, usaha untuk membangunkan keupayaan dan alat bagi rangka kerja pengawasan yang lebih komprehensif di peringkat sistem dan institusi untuk mengenal pasti, mengukur, menilai serta meramal kelemahan yang timbul sedang dijalankan. Ia termasuk merumus metodologi yang sesuai bagi model-model tersebut dan memperkemas set data yang digunakan dalam model-model tersebut. Selanjutnya, rangka kerja ujian tekanan sedang dikaji semula dan diperkemas untuk memberi panduan kepada institusi perbankan mengenai pelaksanaan ujian tekanan sebagai alat pengurusan risiko dalam institusi berkenaan. Garis panduan mengenai ujian tekanan yang disemak akan memberi kefleksibelan kepada institusi perbankan untuk membentuk atau menerima pakai ujian tekanan yang paling sesuai dan efektif bagi model perniagaan masing-masing. Dengan menggunakan parameter tetap yang diberikan untuk pelaksanaan ujian tekanan ini, institusi perbankan akan mengenal pasti faktor risiko, atau ciri-ciri yang setara dengan aktiviti mereka, skala faktor risiko dan infrastruktur pengurusan risiko mereka.

Aktiviti penyeliaan yang dilaksanakan pada tahun 2005 juga berdasarkan matlamat untuk menggalakkan kemantapan kewangan dan kestabilan sistem perbankan untuk menyokong wawasan Bank Negara Malaysia bagi mewujudkan sistem perbankan yang dinamik, kompetitif dan stabil. Pendekatan penyeliaan Bank Negara Malaysia terus tertumpu pada pengawasan yang berterusan demi memastikan keselamatan dan kemantapan institusi kewangan serta mengambil langkah awalan untuk membendung risiko yang muncul dengan segera. Perhatian diberikan kepada pengenalpastian aktiviti perniagaan institusi perbankan yang utama, menilai risiko utama dalam setiap aktiviti perniagaan yang utama dan keupayaan institusi perbankan yang berkenaan dalam mengurus risiko ini. Pendekatan komprehensif dalam menyelia kumpulan kewangan dilaksanakan bagi menilai kapasiti dan keupayaan pengurusan risiko dan sistem kawalan dalaman sesuatu kumpulan perbankan tertentu. Syarikat induk bank dan entiti lain dalam kumpulan juga dinilai bagi memudahkan pengenalpastian yang lebih awal risiko kontagion kepada institusi perbankan dalam kumpulan tersebut. Ini disokong pula oleh maklumat yang diperoleh daripada pengawal selia yang lain, di dalam negeri dan di peringkat antarabangsa, bagi memberi penilaian kumpulan kewangan yang menyeluruh.

Menyedari kepentingan sistem maklumat (SM) dalam perniagaan perbankan, khususnya dari segi pengurusan risiko, pembangunan produk dan penyampaian perkhidmatan pelanggan, adalah penting agar integriti dan keteguhan SM dikekalkan. Dalam hal ini, inisiatif penyeliaan ditumpukan bukan sahaja pada aspek keselamatan dan kawalan persekitaran SM, malahan juga tadbir urus aktiviti SM oleh lembaga pengarah dan pihak pengurusan kanan. Dalam kes yang kebanyakan operasi SM institusi perbankan dikendalikan oleh pembekal perkhidmatan luar, skop pemeriksaan juga diperluas kepada pembekal perkhidmatan. Ini bagi memastikan institusi perbankan mempunyai pengawasan yang mencukupi terhadap perkhidmatan yang diberikan oleh pembekal perkhidmatan mereka dan piawaian yang diterima pakai oleh pembekal perkhidmatan ini sekurang-kurangnya setara, sekiranya tidak lebih tinggi daripada piawaian yang digunakan terhadap persekitaran SM dalaman institusi perbankan.

Keperluan dan piawaian minimum bagi perancangan dan pengurusan persekitaran SM dan bagi pewujudan langkah pengurusan risiko SM diperincikan dalam *Garis Panduan mengenai Pengurusan Persekitaran Sistem Maklumat* yang dikeluarkan pada bulan Mei 2004. Dalam proses melaksanakan pemeriksaan di premis pada tahun 2005, diperhatikan bahawa kebanyakan institusi perbankan sama ada telah mematuhi piawaian minimum, atau mencapai kemajuan yang ketara ke arah mematuhi piawaian minimum tersebut. Sesetengah institusi perbankan juga telah melaksanakan kawalan yang lebih ketat, selaras dengan saiz dan kerumitan persekitaran SM masing-masing. Pada tahun 2005, Bank Negara Malaysia turut meneruskan usahanya untuk mengukuhkan ketahanan sistem kewangan di Malaysia sekiranya berlaku sebarang perkembangan di luar jangkaan. Keperluan bagi institusi perbankan merangka *Rancangan Luar Jangka dan Penyambungan Semula Perniagaan (BRCP)* dan ujian atasnya juga ditetapkan dalam Garis Panduan tersebut.

Amalan tadbir urus korporat yang berkesan yang mempertingkatkan kebertanggungjawaban korporat merupakan unsur penting dalam pelaksanaan disiplin dan ketelusan pasaran. Sejajar dengan langkah ke arah rangka kerja pengawalseliaan 'berasaskan prinsip', tanggungjawab yang lebih besar diletakkan di atas bahu pemegang saham dan lembaga pengarah institusi perbankan bagi memastikan institusi mereka beroperasi dengan cara yang mantap dan selamat, dalam parameter yang ditetapkan oleh Bank Negara Malaysia. Penerimapakaian piawaian untuk amalan tadbir urus korporat yang mantap memastikan institusi berlesen diurus dengan cara yang selamat dan mantap dengan keseimbangan yang berpatutan antara aktiviti pengambilan risiko dengan kehematan perniagaan, untuk memaksimumkan pulangan kepada pemegang saham dan pada masa yang sama, melindungi kepentingan semua pihak yang berkepentingan. Bagi membantu sektor perbankan mencapai objektif ini, Bank Negara Malaysia telah mengeluarkan *Garis Panduan mengenai Tadbir Urus Korporat bagi Institusi Berlesen (Pindaan BNM/GP1)* pada bulan September 2005 bagi menggantikan *Garis Panduan mengenai Jawatan Ahli Lembaga Pengarah (GP1)*. Garis Panduan yang disemak ini dirangka berdasarkan konsep asas tanggungjawab, kebertanggungjawaban dan ketelusan. Ia juga mengandungi prinsip yang luas berhubung hal-hal lembaga pengarah, pengawasan pengurusan dan audit.

Garis Panduan yang disemak ini memberi penekanan yang penting terhadap peranan dan tanggungjawab lembaga pengarah bagi memastikan pimpinan yang wajar atas institusi di samping memastikan bahawa dasar dan prosedur yang diterima pakai oleh institusi perbankan adalah mantap dan berhemat serta dipatuhi di setiap peringkat organisasi pada setiap masa. Ini dicapai melalui pengawasan yang teliti dan rapi terhadap fungsi dan hal ehwal institusi berlesen, termasuk memastikan institusi mewujudkan dasar, proses dan infrastruktur pengurusan risiko yang menyeluruh di samping proses kajian semula audit dalaman yang berkesan. Lembaga pengarah juga dipertanggungjawabkan dengan tugas mewujudkan nilai, wawasan dan strategi korporat sebagai panduan bagi aktiviti institusi berlesen di samping mengetahui jenis aktiviti kewangan utama yang dijalankan oleh institusi tersebut. Peranan pengarah bebas juga diperluas untuk memastikan kebebasan dan objektiviti yang perlu kepada lembaga pengarah, memastikan sekatan dan imbangan yang berkesan serta menangani sebarang kemungkinan percanggahan kepentingan. Pendekatan dan metodologi penyeliaan yang diterima pakai, termasuk temuduga dan penilaian prestasi

Garis Panduan mengenai Tadbir Urus Korporat bagi Institusi Berlesen meletakkan penekanan yang ketara atas pengawasan oleh Lembaga Pengarah, peranan pengarah bebas dan pemisahan yang jelas antara pihak pengurusan dengan pemegang saham institusi perbankan.

setiap pengarah individu telah menyumbang ke arah tadbir urus korporat yang lebih baik. Terdapat penyertaan yang lebih aktif di kalangan para pengarah dan peningkatan dalam tahap kesedaran terhadap kehendak atas ahli lembaga pengarah dalam memantau operasi sesebuah institusi berlesen.

Ciri penting lain Garis Panduan yang disemak termasuk pemisahan yang jelas antara peranan pengerusi dengan ketua pegawai eksekutif (KPE), serta pemisahan yang jelas antara pemegang saham dengan pihak pengurusan institusi berlesen. Ia bertujuan untuk memastikan imbangan yang wajar dalam peranan, tanggungjawab, kuasa dan kebertanggungjawaban di kalangan pembuat keputusan di samping untuk tidak menghalang amalan tadbir urus korporat yang mantap. Di samping itu, bagi memastikan kepimpinan yang berkesan, piawaian sesuai dan wajar bagi pengarah dan pihak pengurusan kanan terus diperketat, dengan mengambil kira beberapa faktor termasuk kecekapan, sikap, integriti dan kejujuran seseorang individu. Ini bertujuan untuk mempertingkatkan tahap kecekapan dan keupayaan lembaga pengarah secara keseluruhan bagi melaksanakan kewajipan mereka dengan berkesan dalam mengawasi dan menyumbang secara aktif kepada hala tuju strategik dan operasi keseluruhan perniagaan perbankan mereka. Memandangkan peranan timbalan KPE dan ketua pegawai kewangan adalah kritikal dalam sesebuah institusi berlesen, Garis Panduan yang disemak ini menetapkan bahawa Bank Negara Malaysia akan membantu Jawatankuasa Penamaan institusi berlesen berkenaan dengan menjalankan pemeriksaan terhad ke atas calon yang dicadangkan bagi jawatan berkenaan untuk memastikan hanya individu yang layak memegang jawatan tersebut.

Dalam usaha untuk menyampaikan dan mempertingkatkan lagi pengetahuan pengarah institusi kewangan tentang isu tadbir urus korporat, IBBM mengendalikan *Program*

Pengarah mengenai Semakan atas Garis Panduan Tadbir Urus Korporat pada bulan November 2005. Matlamat program itu adalah untuk memastikan ahli lembaga pengarah berpengetahuan mengenai matlamat dan piawaian tadbir urus korporat yang akan mempertingkatkan keberkesanan mereka dalam menjalankan kewajipan dan tanggungjawab mereka.

Dalam persediaan untuk pelaksanaan Basel II, institusi perbankan telah mengendalikan penilaian jurang yang terperinci pada tahun 2005 bagi menilai kesediaan mereka untuk menerima pakai rangka kerja kecukupan modal yang baru ini. Keputusan penilaian ini yang diserahkan kepada Bank Negara Malaysia telah memberikan kefahaman mendalam yang bernilai mengenai aspirasi dan cabaran utama yang dihadapi dalam melaksanakan Basel II. Meskipun kebanyakan institusi perbankan tidak meramal sebarang masalah besar dalam menerima pakai Kaedah Standard (*Standardised Approach*) melangkaui penambahbaikan sistem, kebanyakan mereka menekankan bahawa tahap penembusan yang rendah oleh penarafan luar akan menyekat potensi manfaat yang boleh diraih daripada Kaedah Standard ini.

Penilaian jurang diikuti oleh siri perbincangan dua hala juga digunakan oleh Bank Negara Malaysia sebagai input dalam merangka panduan penyeliaan yang terperinci. Panduan penyeliaan ini, yang akan diterbitkan pada tahun 2006, akan memperincikan reka bentuk dan bidang pengubahsuaian di bawah Kaedah Standard dan Penarafan Berasaskan Dalaman (*Internal Ratings Based*, IRB) bagi risiko kredit. Bagi Kaedah Standard, perincian dan pengubahsuaian rangka kerja akan melibatkan kajian semula parameter tertentu seperti pemetaan wajaran risiko dan potongan cagaran pengawalseliaan bagi memastikan yang ia mencerminkan pengalaman tempatan, dan menghasilkan keperluan modal yang sebanding dengan institusi perbankan di bawah pendekatan IRB yang mengambil risiko yang serupa. Di samping itu, kesesuaian melaksanakan budi bicara nasional perlu dinilai dengan menyeluruh supaya budi bicara ini tidak mengurangkan kesensitifan risiko rangka kerja ini dengan ketara.

Dalam pendekatan IRB, tumpuan diberikan pada interpretasi keperluan operasi di bawah pendekatan tersebut, dengan pertimbangan yang secukupnya diperlukan bagi menggalakkan penerimapakaian amalan terbaik global di kalangan institusi perbankan domestik. Meskipun penerimapakaian amalan terbaik global merupakan matlamat jangka panjang yang diingini, menetapkan amalan ini sebagai tanda aras minimum adalah tidak realistik, dan justeru itu, tidak menggalakkan perpindahan kepada kaedah IRB. Unsur utama dalam proses membangunkan panduan industri IRB ialah mengimbangi antara keperluan terhadap butiran teknikal yang spesifik dengan penggunaan rangka kerja berasaskan prinsip dalam bidang yang amalan pasaran masih berkembang. Panduan yang terlalu preskriptif mungkin akan menyebabkan institusi perbankan terbatas kepada keperluan yang mungkin tidak sesuai bagi model perniagaan mereka.

Kertas konsep yang akan dikeluarkan oleh Bank Negara Malaysia pada tahun 2006 akan turut mempertimbangkan pelaksanaan Kaedah Indikator Asas (*Basic Indicator Approach)* dan Kaedah Standard (*Standardised Approach*) bagi risiko operasi. Hasil kaji selidik risiko operasi yang dikendalikan oleh Bank Negara Malaysia pada tahun 2005 mendedahkan bahawa kebanyakan institusi kewangan telah melaksanakan rangka kerja pengurusan risiko operasi dan memulakan usaha pengumpulan data risiko operasi. Garis panduan mengenai amalan pengurusan risiko operasi yang mantap akan dikeluarkan pada tahun 2006 sebagai asas untuk mempertingkatkan tahap pengurusan risiko operasi dalam industri.

Pada tahun 2005, Bank Negara Malaysia juga turut mengadakan siri perbincangan dengan agensi penilaian kredit luaran (ECAI) tempatan dalam proses menyempurnakan kriteria bagi pengiktirafan ECAI untuk pelaksanaan Kaedah Standard. Di peringkat antarabangsa, Bank Negara Malaysia terus terlibat secara aktif dalam dialog dengan para penyelia tempatan bagi institusi perbankan asing supaya dapat memahami dengan lebih jelas pendekatan yang diambil oleh pengawal selia ini, di samping menjalin kerjasama yang lebih erat dengan mereka bagi pelaksanaan Basel II. Bank Negara Malaysia juga terlibat secara khusus dengan Kumpulan Kerja mengenai Penyeliaan Perbankan Mesyuarat Eksekutif Bank-Bank Pusat Asia Timur dan Pasifik (EMEAP), yang tertumpu pada isu berkaitan Basel II yang dihadapi bersama-sama oleh negara anggota, seperti pengiktirafan ECAI dan isu penyelia tempatan-penyelia tuan rumah yang berhubung dengan pengesahan model dalaman.

Sebagai tambahan kepada inisiatif yang sedang dijalankan ke arah persediaan untuk menerima pakai Basel II, usaha yang berterusan juga turut disalurkan bagi memperkukuh amalan pengurusan risiko industri. Dengan penglibatan yang lebih oleh institusi perbankan dalam aktiviti pelaburan, perdagangan dan perlindungan nilai, ia menjadi semakin penting bagi mereka untuk mengambil kira impak dan potensi kesan pergerakan dalam pasaran kewangan. Dalam hal ini dan bagi melengkapi inisiatif Basel II, pelaksanaan *Rangka Kerja Kecukupan Modal Risiko Pasaran (MRCAF)* yang

Cabaran Data dan Sistem dalam Pelaksanaan Basel II

Kompleksiti Basel II terus memberi cabaran dalam pelaksanaan piawaian kecukupan modal baru di kalangan institusi perbankan dan penyelia bank dalam sistem kewangan global. Isu dan cabaran pelaksanaan telah dibincangkan dengan meluas di kalangan institusi perbankan dan penyelia bank yang ingin saling mempelajari daripada pengetahuan dan pengalaman masing-masing. Satu bidang yang mendapat perhatian meluas ialah ketersediaan data dan sistem institusi perbankan, semakin mereka menghampiri tarikh pelaksanaan Basel II dalam bidang kuasa masing-masing. Sememangnya, kredibiliti proses pembentukan model bagi pelbagai parameter risiko dan oleh itu, pengiraan modal minimum di bawah Tonggak 1 (Pillar 1) rangka kerja baru itu banyak bergantung pada kualiti data dan reka bentuk sistem dan infrastruktur yang diwujudkan oleh institusi perbankan.

Asas kepada keperluan pengawalseliaan Basel II yang kompleks ialah harapan agar institusi perbankan mempunyai infrastruktur sistem dan pengurusan data yang mantap yang akan membolehkan proses pengurusan risiko dijalankan dengan teguh. Aspek asasnya ialah infrastruktur data yang dipertingkatkan yang akan membolehkan institusi perbankan mendapat maklumat daripada pelbagai sistem tersedia secara konsisten dan menepati masa. Ini termasuk mempunyai keupayaan untuk mendapatkan pandangan menyeluruh mengenai peminjam mereka secara individu dan berkumpulan yang membolehkan pemantauan terhadap peminjam yang berkesan dan pengsegmenan pendedahan kepada portfolio yang bersesuaian mengikut profil risiko. Walaupun kebanyakan institusi perbankan telah mengumpul maklumat mengenai pelbagai pendedahan kredit peminjam mereka, maklumat ini lazimnya tersimpan dalam sistem pangkalan data yang tidak begitu bersepadu. Justeru itu, proses mendapatkan pandangan menyeluruh peminjam dan penanggung obligasi akan terdedah kepada ralat dan ketidakcekapan seperti data yang tidak konsisten dan duplikasi data. Integrasi sistem yang diperlukan melibatkan piawaian berhubung pengenalpastian pelanggan bagi setiap peminjam dan mengenal pasti dengan tepat rangkaian antara peminjam dengan semua pihak berkaitan dengan mereka, dan pendedahan kepada pihak-pihak tersebut. Bagi mendapatkan profil risiko yang tepat berhubung pelbagai kemudahan kredit yang diberi kepada peminjam atau sekumpulan peminjam, sistem yang menyelenggarakan maklumat peminjam dan kemudahan kredit yang berkaitan perlu disepadukan sepenuhnya dengan sistem pengurusan cagaran.

Integrasi pelbagai sistem yang menyimpan maklumat berkaitan peminjam bukan hanya menyediakan asas kukuh untuk pengurusan kredit yang efektif, malah akan turut menyokong proses membuat keputusan perniagaan yang lebih efisien. Dengan keupayaan untuk memantau peminjam masing-masing yang dipertingkatkan, institusi perbankan boleh mengesan dengan lebih awal sebarang kemerosotan dalam kemampuan kredit peminjam atau pihak berkaitan dengannya. Integrasi dengan sistem pengurusan cagaran akan memudahkan pemantauan prestasi cagaran yang lebih efektif, terutamanya cagaran kewangan. Pemantauan cagaran yang berkesan akan memastikan sebarang kemerosotan nilai cagaran akan membolehkan institusi perbankan mengambil tindakan yang sewajarnya bagi menangani kesan peningkatan risiko tersebut. Pada peringkat peminjam, tinjauan secara menyeluruh terhadap pelanggan akan meningkatkan kemampuan institusi perbankan untuk menilai keberuntungan pelanggan, lalu memudahkan pemasaran produk baru kepada pelanggan berkenaan. Dengan peningkatan infrastruktur ini, institusi perbankan juga akan berada dalam kedudukan yang lebih selesa untuk membuat penentuan harga produk dengan lebih baik, analisis keberuntungan pelanggan dan portfolio yang lebih tepat dan pengurusan risiko portfolio yang lebih efektif. Dari perspektif strategik, maklumat seperti ini boleh juga digunakan sebagai input penting dalam perumusan strategi masa hadapan berhubung pengembangan perniagaan bank kepada segmen yang lebih membawa keuntungan.

Selain keupayaan sistem, kebolehterimaan anggaran dalaman bagi pelbagai pemacu risiko seperti Kemungkinan Berlaku Mungkir (Probability of Default, PD), Kerugian Akibat Mungkir (Loss Given Default, LGD), dan Pendedahan Sewaktu Mungkir (Exposure at Default, EAD) bagi pengiraan kecukupan modal di bawah kaedah Berdasarkan Penarafan Dalaman (Internal Ratings Based, IRB) akan bergantung kepada kualiti dan kecukupan data yang digunakan oleh institusi perbankan dalam proses membentuk model. Kekurangan data boleh menyebabkan model yang dibentuk tidak cukup mantap untuk memberi keputusan yang konsisten bagi tujuan pengiraan modal.

Kesukaran juga akan dihadapi dalam mengesahkan model tersebut jika saiz sampel peminjam mungkir, sama ada terlalu kecil atau tidak dikumpul dengan betul. Keperluan data yang meliputi satu kitaran ekonomi yang lengkap, yang pada lazimnya sekurang-kurangnya sepuluh tahun, bagi tujuan pembentukan model bagi pemacu risiko, turut menjadi cabaran kepada institusi perbankan. Sehubungan ini, pertimbangan utama bagi institusi perbankan dan penyelia di Asia adalah untuk mengendalikan kesan insiden mungkir dan kadar kerugian yang luar biasa tingginya sepanjang tempoh selepas berlakunya krisis kewangan Asia pada tahun 1997-1998. Walaupun kesan itu akan beransur-ansur hilang secara semula jadi apabila institusi perbankan mengisi pangkalan data mereka dengan data baru, institusi perbankan masih perlu mencapai persetujuan dengan penyelia mereka berhubung kaedah penyelarasan untuk menangani kesan data krisis sewaktu tempoh awal pelaksanaan Basel II. Matlamatnya adalah untuk memastikan bahawa modal pengawalseliaan tidak terkurang taksir berbanding risiko sebenar ataupun ditaksirkan secara berlebih-lebihan sehingga menyebabkan kos operasi institusi perbankan menjadi sangat tinggi.

Dalam konteks menghasilkan prestasi model yang baik, proses pengumpulan data juga adalah penting untuk menjamin kualiti data. Prosedur dan proses pengurusan data yang mantap adalah penting untuk memastikan data dikumpul secara konsisten dan ketepatannya memadai. Teras kepada perkara ini ialah perlunya bagi institusi perbankan mewujudkan kuasa dan kebertanggungjawaban yang jelas dalam memastikan kualiti data dan piawaian integriti yang tinggi sentiasa dipatuhi. Ini akan hanya boleh dicapai dalam keadaan apabila pihak pengurusan atasan dan pelbagai unit perniagaan lain dalam institusi perbankan memperakui betapa pentingnya amalan pengurusan kualiti data yang mantap.

Memandangkan keperluan data dalaman yang banyak di bawah pendekatan pengiraan keperluan modal yang lebih maju bagi risiko kredit dan operasi, terdapat kecenderungan untuk tidak mengendahkan kepentingan data luaran dalam pelaksanaan Basel II. Secara amnya, data luaran seperti kajian kemungkiran yang diterbitkan oleh institusi penaksiran kredit luaran (ECAI) dan pangkalan data kerugian kredit dan operasi luaran, boleh memberi kefahaman yang berguna dan boleh digunakan untuk memudahkan penerimapakaian pendekatan yang lebih maju. Dalam konteks membangunkan model kredit korporat khususnya, kajian mungkir dan perpindahan kredit daripada ECAI boleh memberikan input bernilai bagi tujuan menanda aras output model itu berdasarkan pengalaman ECAI dengan syarikat tempatan. Pengalaman mungkir ECAI yang lazimnya diterbitkan kepada umum mungkin berguna untuk bank mengesahkan kesesuaian output model mereka. Kajian mungkir yang diterbitkan oleh ECAI juga membantu penentu ukuran anggaran PD kepada skala penarafan dalaman. Bank yang bercadang untuk menerima pakai pendekatan IRB diberi pilihan untuk menentukan penarafan dalaman masing-masing berpandukan skala penarafan yang digunakan oleh ECAI dan kemudiannya menerima pakai anggaran PD yang berkaitan dengan skala penarafan kepada gred penarafan mereka. Namun begitu, pertimbangan penting dalam proses ini adalah bagi institusi perbankan memastikan konsistensi dan hubung kait data luaran ini kepada portfolio dalamannya, baik dari aspek definisi penarafan mahupun kriterianya.

Penarafan ECAI juga berperanan sebagai penunjuk kepada tahap relatif risiko peminjam korporat di bawah Kaedah Standard (Standardised Approach) dan oleh itu digunakan sebagai asas pengiraan modal. Walaupun ia mungkin sesuai di banyak negara maju yang mempunyai tahap penembusan penarafan yang tinggi, maklumat mungkir yang dikaitkan dengan penarafan ECAI dalam pasaran sedang berkembang boleh menjadi terlebih tinggi akibat saiz sampel yang lebih kecil bagi peminjam yang dinilai. Hasil daripada kekangan struktur ini hendaklah diambil kira oleh bank dan pengawal selia dalam pasaran sedang berkembang apabila penarafan ECAI digunakan untuk tujuan pengurusan risiko dan pengiraan modal. Dalam konteks ini, pengumpulan maklumat penarafan di kalangan ECAI serantau sepatutnya diteliti oleh penyelia serantau sebagai inisiatif jangka panjang untuk meningkatkan kredibiliti penarafan luar sebagai asas pengiraan modal di bawah Kaedah Standard.

Memandangkan infrastruktur data dan sistem yang mantap amat penting bagi kejayaan pelaksanaan Basel II, Bank Negara Malaysia akan mengeluarkan panduan kepada industri mengenai pengurusan kualiti data dan sistem pengurusan maklumat pada tahun 2006. Walaupun panduan tersebut akan menggariskan jangkaan penyeliaan secara meluas berkaitan integriti data dan pengurusan sistem maklumat yang efektif dalam bank, jangkaan itu akan menjadi asas bagi keperluan data lebih khusus yang akan dikeluarkan oleh Bank Negara

Malaysia bagi pelaksanaan Basel II. Khususnya, garis panduan itu akan digunakan oleh Bank Negara Malaysia dalam penilaian sebelum mengesahkan keupayaan data dan sistem bagi pelaksanaan Basel II yang efektif.

Dalam usaha membantu industri melaksanakan Basel II yang berkaitan dengan data, Bank Negara Malaysia turut meneliti inisiatif industri lain yang boleh dilaksanakan untuk mempercepat kemajuan yang boleh dicapai oleh bank. Sehubungan ini, kemungkinan untuk menggunakan infrastruktur sedia ada seperti Sistem Maklumat Rujukan Kredit Pusat (CCRIS) dan Sistem Pangkalan Data Maklumat Penipuan (FIDS) akan dikaji. Sistem repositori kredit pusat seperti CCRIS boleh ditingkatkan dengan mekanisme pengenalpastian kumpulan peminjam tunggal untuk memudahkan pemantauan tumpuan risiko atas peminjam dan pihak berkaitan dengannya. Maklumat itu boleh dikongsi dan digunakan oleh semua institusi perbankan sebagai penanda aras untuk memastikan maklumat peminjam dan pihak berkaitan dengannya yang dikumpul secara dalaman, adalah tepat. CCRIS juga boleh ditingkatkan lagi dengan mengumpul penarafan pelanggan korporat institusi perbankan, lantas memudahkan penyeliaan pengawasan dan penilaian kemantapan sistem penarafan dalaman di kalangan bank.

Pengumpulan data berhubung risiko kerugian operasi daripada seluruh industri juga merupakan satu lagi inisiatif yang pada pandangan Bank Negara Malaysia bakal memberi manfaat kepada industri dalam jangka masa panjang. Di Malaysia, platform sedia ada seperti FIDS, bagi pengumpulan data mengenai penipuan di peringkat industri, hanyalah satu bahagian kecil daripada data risiko kerugian operasi yang akan diperlukan oleh institusi perbankan untuk membentuk model risiko operasi. Memandangkan masa yang diambil untuk membangunkan pangkalan data risiko operasi yang berguna, kemungkinan untuk membangunkan pangkalan data kerugian operasi yang meluas di peringkat kebangsaan malah serantau perlu diteliti oleh institusi perbankan dan para penyelia bagi menyokong pembangunan pengurusan risiko operasi selanjutnya dalam rantau Asia Pasifik.

Dari perspektif pembinaan kapasiti, keperluan untuk memastikan dan menyelenggarakan kualiti data dan keupayaan sistem yang tinggi tahapnya bukan semata-mata dipertanggungjawabkan kepada institusi perbankan sahaja. Para penyelia juga perlu menilai semula infrastruktur pelaporan daripada bank yang sedia ada memandangkan banyak data yang diperlukan untuk tujuan pemantauan penyeliaan dan penilaian risiko yang lebih ketat. Walaupun terdapat keperluan untuk meningkatkan rangka kerja penyeliaan pelaporan untuk mencapai objektif ini, cabaran kepada penyelia adalah untuk meningkatkan piawaian pelaporan penyeliaan tanpa menimbulkan beban yang tidak berpatutan dan tidak perlu kepada industri perbankan. Bagi Bank Negara Malaysia, pelaburan dalam keupayaan data dan sistem akan melengkapkan usaha dan pelaburan yang berterusan dalam mewujudkan kemahiran dan kepakaran khusus untuk menilai model dalaman dan anggaran risiko institusi perbankan. Penilaian oleh pakar risiko ini akan menjadi asas utama bagi membuat pertimbangan dari aspek penyeliaan terhadap kredibiliti dan kemantapan proses pengiraan modal di bawah persekitaran Basel II.

dikeluarkan pada bulan September 2004, telah berkuat kuasa pada bulan April 2005. Ini merupakan anjakan penting ke arah menyediakan secara eksplisit modal pengawalseliaan bagi kerugian yang bakal timbul akibat aktiviti yang mendedahkan institusi perbankan kepada risiko pasaran. Lanjutan daripada ini, tahun-tahun kebelakangan ini menyaksikan peningkatan yang ketara dalam pinjaman yang diberikan oleh institusi perbankan bagi pembelian harta kediaman. Bagi memastikan peningkatan ini dilaksanakan secara berhemat dan modal yang mencukupi dikekalkan untuk menyokong peningkatan pendedahan ini, wajaran risiko yang dikenakan terhadap pinjaman perumahan yang diperoleh melalui cagaran pertama yang telah bertukar kepada tidak berbayar, telah ditingkatkan daripada 50% kepada 100%. Di samping perubahan pengawalseliaan, Bank Negara Malaysia juga menumpukan sumber penyeliaannya untuk menilai kecukupan sistem pengurusan risiko dan amalan pengendalian pasaran dalam pemberian pinjaman kepada sektor isi rumah. Meskipun keperluan modal risiko pasaran telah dimasukkan ke dalam rangka kerja RWCR yang sedia ada dan wajaran risiko yang lebih tinggi bagi NPL pinjaman perumahan, tahap permodalan institusi perbankan kekal mencukupi, dengan RWCR dikekalkan jauh melebihi keperluan minimum sebanyak 8%.

Pada tahun-tahun kebelakangan ini, institusi perbankan telah mula melibatkan diri dalam lebih banyak urus niaga derivatif kredit bagi melindung nilai mereka daripada risiko rakan niaga dan bagi mengurangkan keperluan modal tanpa menjejaskan hubungan perdagangan yang sedia ada dengan rakan niaga mereka. Sejajar dengan usaha untuk menggalakkan amalan pengurusan risiko yang mantap oleh institusi perbankan, Bank Negara Malaysia mengeluarkan *Garis Panduan mengenai Olahan Pengawalseliaan bagi Urus Niaga Derivatif Kredit* pada bulan September 2005 yang menetapkan peraturan berhemat dan olahan modal pengawalseliaan bagi empat jenis produk derivatif kredit umum, iaitu, swap mungkir kredit (*credit default swap*), kumpulan pertama untuk mungkir (*first-to-default basket*), swap jumlah kadar pulangan (*total rate of return swap*) dan nota berkaitan kredit (*credit-linked notes*). Olahan modal pengawalseliaan bertujuan untuk memastikan peruntukan modal yang mencukupi oleh institusi perbankan, sama ada dalam kedudukan mereka sebagai pembeli atau penjual produk derivatif kredit. Di samping itu, produk yang ditawarkan mesti tertakluk kepada kelulusan oleh Bank Negara Malaysia dan disokong oleh rangka kerja pengurusan risiko yang mantap.

Peningkatan Infrastruktur Perlindungan Pengguna dan Penggalakan Pendidikan Pengguna

Pada tahun 2005, teras inisiatif perlindungan dan pendidikan pengguna terus dihalakan ke arah pemberian kuasa kepada pengguna supaya mereka lebih bersedia untuk bertanggungjawab atas kesejahteraan mereka sendiri. Satu strategi serampang dua mata telah diterima pakai. Strategi pertama adalah untuk mengukuhkan infrastruktur pengawalseliaan perlindungan pengguna dan strategi kedua adalah untuk meningkatkan inisiatif pendidikan pengguna.

Salah satu elemen penting dalam pembinaan asas perlindungan pengguna yang efektif seperti yang digariskan dalam PISK ialah penubuhan sistem insurans deposit yang eksplisit. Kelulusan Akta Perbadanan Deposit Insurans Malaysia 2005, berikutan penyempurnaan pembangunan rangka kerja insurans deposit membolehkan Perbadanan Insurans Deposit Malaysia (PIDM) memulakan operasi pada bulan September 2005. Pencapaian penting ini menandakan perubahan dalam pendekatan ke arah memberikan perlindungan kepada pendeposit dan ini merupakan petanda baik bagi objektif yang berterusan untuk meningkatkan keutuhan kewangan institusi perbankan melalui penggalakan amalan kewangan, perniagaan dan pengurusan risiko yang baik.

Di bawah sistem insurans deposit, perlindungan deposit yang eksplisit diberikan kepada deposit yang layak sehingga had yang ditetapkan sebanyak RM60,000 bagi setiap pendeposit, di setiap institusi ahli. Jumlah ini termasuk wang pokok dan faedah. Perlindungan yang berasingan bagi jumlah yang sama

Sistem Insurans Deposit di Malaysia

Satu daripada kemajuan penting yang dicapai pada tahun 2005 adalah kejayaan penubuhan Perbadanan Insurans Deposit Malaysia (PIDM) pada bulan Ogos 2005. Malaysia kini turut serta bersama lebih 95 buah negara yang mempunyai sistem insurans deposit yang eksplisit. Penubuhan PIDM memperkukuhkan lagi rangka kerja perlindungan pengguna di Malaysia dan merupakan satu kemajuan penting dalam arus pembangunan sistem kewangan Malaysia menerusi peningkatan disiplin dan pengukuhan amalan pengurusan risiko di kalangan institusi anggota, sejajar dengan saranan yang digariskan dalam Pelan Induk Sektor Kewangan. Sistem insurans deposit telah dirumus dengan teliti untuk memenuhi keperluan warganegara Malaysia, dan terutamanya, untuk memberi perlindungan saksama bagi deposit konvensional dan deposit berlandaskan Islam. Sebagai komponen penting dalam jaringan keselamatan, sistem insurans deposit melengkapi peranan dan fungsi Bank Negara Malaysia dalam memelihara kestabilan kewangan keseluruhannya.

Mandat

PIDM merupakan sebuah badan berkanun bebas yang ditubuhkan di bawah Akta Perbadanan Insurans Deposit Malaysia 2005 (APIDM) dengan mandat untuk:

(i) mentadbir sistem insurans deposit;
(ii) menyedia insurans terhadap kehilangan sebahagian atau kesemua deposit bagi setiap institusi anggota;

(iii) menyedia insentif untuk pengurusan risiko yang kukuh dalam sistem kewangan; dan
(iv) menggalak atau menyumbang kepada kestabilan sistem kewangan.

Dalam melaksanakan mandat (ii) dan (iv), PIDM dikehendaki meminimumkan kos kepada sistem kewangan.

Keanggotaan
Keanggotaan dalam sistem insurans deposit adalah wajib bagi bank perdagangan (termasuk anak syarikat bank asing yang diperbadankan dan beroperasi di Malaysia) yang dilesenkan di bawah Akta Bank dan Institusi-institusi Kewangan (ABIK) 1989 dan institusi perbankan Islam yang dilesenkan di bawah Akta Bank Islam (ABI) 1983. Institusi perbankan yang menumpukan kepada deposit borong, iaitu bank saudagar, syarikat diskaun dan bank pelaburan secara automatiknya dikecualikan daripada menganggotai sistem insurans deposit. Cawangan institusi perbankan domestik yang beroperasi di luar negara dan institusi pengambil deposit lain iaitu, institusi kewangan pembangunan, kumpulan wang simpanan dan pencen termasuk Kumpulan Wang Simpanan Pekerja (KWSP) dan Lembaga Tabung Haji dan persatuan koperasi turut dikecualikan daripada sistem insurans deposit.

Perlindungan
Deposit yang dilindungi di bawah sistem insurans deposit termasuk deposit simpanan, permintaan, tetap, berlandaskan Islam (deposit pelaburan am dan pelaburan khas), cek jurubank, draf bank dan arahan pembayaran lain. Deposit yang tidak dibayar di Malaysia, deposit mata wang asing, instrumen deposit boleh niaga atau deposit pembawa lain, perjanjian belian balik dan penempatan di pasaran wang tidak diinsuranskan oleh PIDM.

Deposit yang layak adalah diinsuranskan sehingga RM60,000, termasuk wang pokok dan faedah. Had ini dilaksanakan berdasarkan setiap pendeposit di setiap institusi anggota. Had berasingan diberikan untuk deposit yang dipegang bersama atau dalam bentuk amanah, dan deposit keempunyaan tunggal, perkongsian atau firma profesional.

Deposit berlandaskan Islam diberikan had perlindungan berasingan sehingga RM60,000, termasuk wang pokok dan pulangan. Had yang berasingan ini memastikan layanan yang saksama dan tiada herotan persaingan antara deposit konvensional dan deposit berlandaskan Islam.

Pembayaran balik tuntutan pendeposit
Sekiranya sesebuah institusi anggota tidak dapat menunaikan kewajipannya kepada pendeposit, PIDM dikehendaki membayar balik pendeposit sehingga RM60,000 iaitu had yang diinsuranskan, dengan secepat mungkin. Pembayaran balik kepada pendeposit dalam tempoh yang cepat adalah penting bagi memelihara keyakinan dalam sistem kewangan.

Pendanaan
Dana sistem insurans deposit dibiaya oleh premium tahunan yang dikenakan atas institusi anggota berdasarkan jumlah deposit konvensional atau deposit berlandaskan Islam yang diinsuranskan, yang dipegang oleh institusi anggota pada 31 Disember.

PIDM mewujud dan mengurus dua dana insurans deposit yang berasingan bagi deposit konvensional dan deposit berlandaskan Islam. Pelaburan bagi Dana Insurans Deposit Islam dijalankan berlandaskan prinsip Syariah.

Struktur tadbir urus
PIDM ditadbir oleh tujuh ahli Lembaga Pengarah, yang terdiri daripada:
- seorang Pengerusi;
- Gabenor Bank Negara Malaysia;

- Ketua Setiausaha Perbendaharaan;
- seorang wakil daripada sektor awam; dan
- tidak lebih daripada tiga wakil yang mempunyai pengalaman dalam sektor swasta yang berkaitan dan sekurang-kurangnya seorang dengan pengalaman dalam sektor perbankan dan kewangan yang berkaitan.

Ahli Lembaga Pengarah adalah dilantik oleh Menteri Kewangan, kecuali Gabenor dan Ketua Setiausaha. Pengarah, pegawai dan kakitangan institusi perbankan yang menjadi anggota sistem insurans deposit dan pihak yang berkaitan dengan mereka tidak dibenarkan menjadi ahli Lembaga Pengarah untuk mengelakkan percanggahan kepentingan dan akses kepada maklumat sulit secara tidak adil. Lembaga Pengarah bertanggungjawab atas perjalanan urus niaga dan hal ehwal PIDM dan mempunyai kewajipan berkanun untuk bertindak demi kebaikan penanggung insurans deposit berdasarkan mandatnya.

Kerjasama dan koordinasi

Bank Negara Malaysia adalah pihak berkuasa penyeliaan dan pengawalan utama yang bertanggungjawab mengekalkan kestabilan keseluruhan sistem perbankan Malaysia manakala PIDM mentadbir sistem insurans deposit dengan cara yang menyumbang ke arah menggalakkan keyakinan orang ramai dalam sistem kewangan.

Sebagai sebahagian daripada fungsi penyeliaannya, Bank Negara Malaysia menjalankan pemeriksaan atas kekukuhan institusi kewangan dan membekalkan PIDM dengan laporan hasil pemeriksaan tersebut. Dengan itu, PIDM bergantung secara ekstensif kepada maklumat yang diberikan oleh Bank Negara Malaysia bagi menilai risiko yang dihadapinya. Bank Negara Malaysia juga boleh memaklumkan PIDM bahawa sesebuah institusi kewangan tidak lagi berdaya maju. Berdasarkan maklumat itu, PIDM dikehendaki mencari penyelesaian pada kos paling minimum bagi menangani institusi anggota yang bermasalah itu. Walau bagaimanapun, kuasa ini hanya boleh dilaksanakan setelah Bank Negara Malaysia membuat penilaian. Apabila menerima penilaian tersebut, PIDM boleh menjalankan pelbagai langkah campur tangan, termasuk mengambil alih kawalan, memohon untuk melantik seorang penerima atau mengemuka petisyen untuk menggulung institusi anggota tersebut.

Oleh itu, kerjasama dan koordinasi erat antara Bank Negara Malaysia dan PIDM adalah penting bagi memastikan bahawa kedua-dua organisasi dapat memenuhi mandat mereka secara berkesan dan efisien. Kepentingan hubungan tersebut memerlukan pemeteraian perjanjian perikatan strategik yang melibatkan kedua-dua organisasi tersebut. Perjanjian ini menggariskan dengan nyata bagaimana Bank Negara Malaysia dan PIDM akan bekerjasama dan menyelaraskan aktiviti mereka dalam memenuhi peranan dan tanggungjawab masing-masing, dengan objektif mengurangkan pertindihan yang tidak produktif dan duplikasi usaha. Perjanjian tersebut juga akan menyediakan asas bagi Bank Negara Malaysia dan PIDM menjalankan perundingan aktif dan berterusan bagi mencapai penyelesaian yang optimal.

Kesimpulan

Penubuhan sistem insurans deposit di Malaysia mengukuhkan rangka kerja perlindungan pengguna di Malaysia. Perhatian terperinci telah diambil dalam membangunkan sistem insurans deposit itu bagi melengkapkan peranan dan fungsi Bank Negara Malaysia sebagai pengawalselia utama dalam memelihara keselamatan dan kekukuhan sistem kewangan demi kebaikan rakyat Malaysia.

disediakan untuk deposit berlandaskan Islam, akaun yang dipegang di bawah pemilikan bersama dan akaun amanah, keempunyaan tunggal dan perkongsian. Adalah dijangkakan bahawa tahap perlindungan akan memberikan perlindungan penuh sehingga 95% daripada pendeposit. Di samping berfungsi sebagai pembayar balik, di bawah keadaan tertentu yang khusus, PIDM juga akan melaksanakan resolusi institusi perbankan, jika ia diperlukan.

Satu lagi objektif utama perlindungan pengguna ialah memastikan pengguna tidak tersisih dalam menuju ke arah sektor kewangan yang lebih dipacu pasaran. Dalam pengukuhan perlindungan pengguna, usaha dihalakan

ke arah memastikan orang ramai terus mendapat akses kepada perkhidmatan perbankan asas pada kos yang berpatutan. Untuk mencapai tujuan ini, pada tahun 2004 Bank Negara Malaysia memperkenalkan rangka kerja perkhidmatan perbankan asas yang memerlukan institusi perbankan menawarkan akaun simpanan asas dan akaun semasa asas kepada semua rakyat Malaysia dan pemastautin tetap. Di samping itu, pada bulan Ogos 2005 institusi perbankan diarahkan untuk menukarkan secara automatik akaun simpanan biasa sedia ada kepada akaun simpanan asas (BSA). Penukaran secara mandatori ini akan memudahkan penyertaan perbankan yang lebih luas kepada semua segmen masyarakat. Serentak dengan usaha untuk memastikan akses kewangan, penekanan juga diberikan pada usaha untuk memastikan fi dan caj perbankan adalah adil dan saksama. Pada tahun-tahun kebelakangan ini, seiring dengan inovasi teknologi dan permintaan pengguna yang semakin meningkat bagi produk yang lebih inovatif, institusi perbankan telah membuat pelaburan yang banyak dalam infrastruktur perkakasan dan perisian serta pembangunan produk untuk menyediakan produk dan perkhidmatan kewangan yang lebih efisien, berdaya tahan dan terjamin sejajar dengan kehendak pengguna. Untuk membiayai sebahagian daripada kos pelaburan tersebut, fi dikenakan atas produk dan perkhidmatan yang disediakan. Untuk memastikan kos yang dikenakan adil dan saksama kepada pengguna dan institusi perbankan, garis panduan yang menggariskan prinsip panduan bagi pengenaan fi dan caj atas produk dan perkhidmatan perbankan bagi individu dan industri kecil dan sederhana (PKS) dikeluarkan pada pertengahan tahun 2005. Institusi perbankan dikehendaki untuk memastikan rangka kerja fi dan caj yang sedia ada mematuhi prinsip panduan itu, dan kelulusan Bank Negara Malaysia diperlukan terlebih dahulu sebelum pelanggan boleh dikenakan fi dan caj baru.

Satu lagi komponen penting dalam rangka kerja perlindungan pengguna ialah penyediaan pengaturan keinstitusian yang bersesuaian untuk memastikan pengguna mempunyai saluran yang mencukupi untuk mendapatkan bantuan dan pembelaan apabila mereka menghadapi masalah dengan institusi kewangan. Dalam hal ini, Bank Negara Malaysia sedang menubuhkan Agensi Kaunseling dan Pengurusan Kredit (AKPK) yang akan menyediakan saluran kepada peminjam individu dan bakal peminjam untuk mendapatkan nasihat dalam menguruskan kredit mereka dan membekalkan mereka dengan kemahiran yang diperlukan untuk menguruskan kewangan mereka. Di samping itu,

Agensi Kaunseling dan Pengurusan Kredit (AKPK) meningkatkan saluran bagi pengguna mendapatkan pembelaan dan bantuan dalam menguruskan kewangan mereka.

AKPK juga akan membantu pengguna menguruskan hutang mereka secara proaktif dengan pelan khusus pembayaran balik pinjaman. Perkhidmatan ini disediakan bagi semua hutang yang berkait dengan pinjaman perumahan, pinjaman peribadi, kad kredit, kad caj dan sewa beli yang telah diperoleh individu daripada institusi kewangan yang dikawal selia oleh Bank Negara Malaysia.

Usaha untuk meningkatkan tahap celik pengguna terus ditumpukan kepada penyelesaian isu maklumat tak seimbang melalui penerbitan dan penyebaran maklumat mengenai produk dan perkhidmatan perbankan runcit menerusi program pendidikan pengguna InfoPerbankan. Program ini kini telah memasuki tahun keempat operasinya. Pada tahun 2005, dua buku kecil, *Akaun Semasa* dan *Melabur Wang Anda* telah diterbitkan. Penerbitan ini bertujuan memberikan maklumat asas dan tip mengenai akaun semasa dan pelaburan untuk individu. Di samping itu, dua panduan info, *Mencari Pinjaman Perumahan* dan *Perkhidmatan Perbankan Asas* juga diterbitkan pada tahun 2005 bagi menyediakan panduan rujukan yang cepat dan mudah untuk pengguna. Senarai semak yang mudah bagi membolehkan pengguna membuat perbandingan produk dan perkhidmatan perbankan runcit juga disediakan.

Untuk terus menggalakkan akses yang lebih luas kepada maklumat yang tepat pada masanya, boleh dipercayai dan tepat serta untuk meminimumkan kos dalam carian maklumat, maklumat perbandingan mengenai kad kredit dan produk sewa beli diterbitkan dalam jadual perbandingan di laman web InfoPerbankan. Jadual ini mengandungi maklumat terkini yang berkaitan, dan menyediakan rujukan yang mudah kepada pengguna. Jadual-jadual ini juga bertujuan untuk menggalakkan ketelusan dan memacu persaingan yang lebih baik di kalangan penyedia perkhidmatan kewangan. Dengan penerbitan jadual ini, jumlah jadual yang telah diterbitkan setakat ini adalah lima buah

Penubuhan Agensi Kaunseling dan Pengurusan Kredit

Satu bahagian penting strategi yang dilaksanakan dalam Pelan Induk Sektor Kewangan ialah pembangunan rangka kerja perlindungan pengguna dan infrastruktur yang sesuai untuk melindungi kepentingan pengguna, sementara pada masa yang sama mempertingkatkan keupayaan kewangan pengguna untuk menyertai sistem kewangan dengan berkesan. Agenda itu merangkumi pelbagai inisiatif yang melibatkan pembangunan infrastruktur dan institusi. Ini termasuk pendidikan kewangan, khidmat nasihat, pengurusan dan pemulihan masalah kredit serta penyediaan saluran pembelaan.

Dalam hal ini, Bank Negara Malaysia telah mewujudkan beberapa pengaturan keinstitusian bagi memastikan pengguna mempunyai saluran yang mencukupi untuk mendapatkan bantuan dan pembelaan, apabila mereka menghadapi masalah ketika berurusan dengan institusi kewangan. Saluran ini termasuk penubuhan unit aduan di institusi perbankan dan mekanisme bebas penyelesaian pertikaian di Biro Pengantaraan Kewangan. Di samping itu, Laman Informasi Nasihat dan Khidmat Bank Negara Malaysia telah ditubuhkan untuk bertindak sebagai titik pertemuan terpusat bagi memudahkan tindak balas yang pantas dan berkesan kepada orang ramai dalam perkara yang berkaitan dengan sektor kewangan. Pengaturan keinstitusian ini akan dilengkapi dengan penubuhan Agensi Kaunseling dan Pengurusan Kredit (AKPK) yang akan menyediakan khidmat pengurusan wang dan kaunseling kredit serta pengurusan hutang kepada individu. Pengaturan keinstitusian yang dijadualkan beroperasi pada bulan April 2006 ini bertujuan bukan hanya untuk menyediakan khidmat nasihat, tetapi juga untuk membantu individu yang menghadapi kesukaran dalam memenuhi komitmen kewangan mereka.

Penggunaan swasta dalam ekonomi Malaysia semakin kukuh semenjak beberapa tahun yang lalu, disokong oleh sentimen pengguna yang positif dan peningkatan dalam akses kepada pembiayaan bank, terutamanya dalam aspek pinjaman pengguna. Trend ini diiringi dengan peningkatan paras keberhutangan isi rumah. Dalam beberapa ekonomi yang dipacu oleh penggunaan, tahap keberhutangan isi rumah telah melebihi paras berhemat dalam julat antara 80 - 100% daripada KDNK. Walau bagaimanapun, tahap keberhutangan isi rumah bagi sektor perbankan di Malaysia kekal dalam lingkungan berhemat pada paras 61.5% daripada KDNK. Kapasiti khidmat bayaran hutang yang kukuh juga dicerminkan oleh paras pinjaman tidak berbayar sektor isi rumah yang kekal stabil pada tahap di bawah 8% daripada pinjaman isi rumah terkumpul pada akhir tahun 2005, ketara lebih rendah berbanding dengan paras tertinggi, iaitu 12.2% pada akhir tahun 1998. Trend ini dijangka berterusan dengan pinjaman isi rumah terus mencatat pertumbuhan yang pesat. Walaupun amalan pemberian pinjaman dan peminjaman berhemat akan terus digalakkan menerusi usaha yang bersepadu untuk mendidik pengguna mengenai pengurusan kewangan yang bijak, namun akan terdapat kes-kes pengguna yang terjejas akibat perkembangan yang tidak diduga, atau kes-kes pengguna yang berbelanja melampaui kemampuan kewangan sehingga tidak berupaya memenuhi obligasi mereka.

Penubuhan AKPK ialah sebahagian daripada usaha Bank Negara Malaysia bagi memastikan, secara proaktif, sektor isi rumah terus berdaya tahan dengan menyediakan saluran bagi peminjam individu dan bakal peminjam mendapatkan nasihat dan bantuan berhubung pengurusan kredit, dan pada masa yang sama, menggalakkan sistem perbankan yang teguh dan mantap dengan memudahkan usaha pembayaran balik hutang dan meminimumkan kes-kes tidak berbayar akibat daripada pengurusan hutang yang kurang cekap.

AKPK akan menyediakan khidmat kaunseling dan pendidikan kredit serta khidmat penyelesaian hutang kepada pengguna secara percuma. Kaunseling dan pendidikan kredit adalah penting memandangkan individu perlu dilengkapi dengan kemahiran dan kaedah yang betul untuk mengurus kewangan mereka bagi memantapkan kewangan jangka panjang dan mencegah masalah kewangan akibat daripada pengurusan hutang yang kurang cekap daripada berulang. AKPK juga akan, secara proaktif, membantu pengguna menguruskan hutang mereka melalui prosedur luar mahkamah berdasarkan bentuk pembayaran balik pinjaman yang dipersetujui antara pihak peminjam dan pihak pemberi pinjaman. Peminjam individu yang berkelayakan akan mendapat akses kepada bantuan menstruktur semula pinjaman-pinjaman perumahan, sewa beli, kad kredit, kad caj dan pinjaman peribadi yang diperolehi daripada institusi-institusi kewangan di bawah pengawalseliaan Bank Negara

Malaysia[1] . Kes-kes yang melibatkan pemiutang berbilang boleh dirujuk terus kepada AKPK sementara peminjam dengan pemiutang tunggal boleh merujuk kes mereka kepada AKPK apabila gagal mencapai persetujuan berhubung pelan penyelesaian dengan pemiutang mereka. Antara perkhidmatan yang ditawarkan oleh AKPK ialah:

Butiran Terperinci Perkhidmatan yang Ditawarkan oleh AKPK

Jenis Perkhidmatan	Penerangan
Kaunseling dan Nasihat mengenai Pengurusan Kewangan	Kaunseling dan nasihat secara bersemuka yang merangkumi belanjawan kewangan, pengurusan wang dan isu-isu kredit. Bantuan akan disediakan kepada pengguna dalam menganalisa situasi kewangan mereka dan mengenal pasti semua pilihan yang ada untuk membantu mereka kembali kepada keadaan sedia kala.
Program Pengurusan Hutang	Program pembayaran balik hutang peribadi yang direka bentuk bagi membekalkan peminjam yang layak dengan penyelesaian bagi situasi kewangan mereka. Program ini akan merangkumi kajian semula kedudukan kewangan semasa dan pewujudan pakej penyelesaian kewangan peribadi secara usaha sama dengan peminjam dan institusi perbankan. Program ini juga menyediakan kaunseling dan pendidikan yang berterusan kepada pengguna sepanjang jangka hayat program dan bertindak sebagai satu alternatif penyelesaian hutang melalui prosedur luar mahkamah berdasarkan pelan pembayaran balik yang dipersetujui oleh institusi perbankan dan peminjam.
Pendidikan Kewangan	Program pendidikan untuk pengguna, khususnya, tentang kemahiran penggunaan kredit pengguna dan kemahiran asas pengurusan wang yang betul, seperti simpanan dan belanjawan, serta petua bagaimana menggunakan kredit dengan penuh tanggungjawab dan menguruskan hutang.

AKPK akan ditadbir oleh Lembaga Pengarah yang majoritinya adalah pengarah bebas. Agensi itu akan dikendalikan oleh kaunselor bebas yang berpengalaman dalam bidang kaunseling kredit dan penstrukturan semula hutang. AKPK terletak di Aras 8, Maju Junction Mall, Kuala Lumpur.

Penubuhan AKPK menandakan satu lagi pencapaian penting dalam pembangunan infrastruktur perlindungan pengguna yang komprehensif dan akan menyumbangkan secara positif ke arah pembangunan sektor pengguna yang mapan. Banyak kemajuan telah dicapai dalam pembangunan dan pengukuhan rangka kerja perlindungan dan pendidikan pengguna yang bertujuan untuk menggalakkan pasaran kewangan yang adil, saksama dan telus serta konsumerisme yang aktif.

[1] Institusi itu ialah bank perdagangan, bank saudagar, bank-bank Islam dan institusi kewangan pembangunan terpilih, syarikat insurans, pengendali takaful dan pengeluar kad kredit dan kad caj.

kesemuanya. Kini, usaha sedang dijalankan untuk menyebarkan jadual tersebut dalam format salinan cetak bagi membolehkan pengguna yang tidak mempunyai akses internet mendapatkan akses kepada maklumat tersebut.

Penerbitan bahan pendidikan pengguna dilengkapi oleh program *outreach* untuk kumpulan sasar seperti wanita, pelajar kolej dan universiti serta pesara. Program *outreach* ini bertujuan untuk mendidik pengguna dalam hal-hal kewangan seperti produk dan perkhidmatan perbankan, bajet dan pengurusan kewangan. Wanita, terutamanya suri rumah, dikenal pasti sebagai antara kumpulan sasaran utama di bawah program ini memandangkan peranan penting yang mereka mainkan dalam mengurus kewangan isi rumah dan kecanggihan

mereka yang agak terhad dalam hal-hal kewangan. Program *outreach* yang disasarkan kepada pelajar kolej dan universiti pula adalah, secara proaktif, untuk menyediakan mereka dengan pengetahuan dan kemahiran yang penting dalam menguruskan kewangan mereka sebelum mereka memasuki alam pekerjaan. Program *outreach* bagi pesara pula disasarkan untuk memberi kuasa supaya lebih bertanggungjawab dan mengawal keperluan kewangan mereka setelah bersara. Pada tahun 2005, sejumlah 25 program *outreach* telah dianjurkan merangkumi lebih daripada 4,000 peserta dalam tiga kategori ini.

Untuk meningkatkan rangkaian perhubungan dengan orang ramai dan sebagai sebahagian daripada tanggungjawab sosial korporat, Bank Negara Malaysia telah menubuhkan Laman Informasi Nasihat dan Khidmat (Bank Negara Malaysia LINK) pada bulan Februari 2005. Bank Negara Malaysia LINK berperanan sebagai tempat rujukan sehenti bagi orang ramai mencari maklumat dan mendapatkan penjelasan mengenai isu berkaitan dasar dan operasi Bank Negara Malaysia dan sektor kewangan, dan merupakan salah satu platform pendidikan pengguna. Bank Negara Malaysia LINK menyediakan interaksi bersemuka dengan pelawat yang berkunjung termasuk individu dan PKS, mengenai pertanyaan am dan aduan orang ramai, dengan itu meningkat keberkesanan dan kecekapan dalam pencarian maklumat. Bank Negara Malaysia LINK juga menawarkan sokongan kepada Unit PKS di Bank Negara Malaysia dalam pelbagai isu yang berkaitan dengan akses kepada pembiayaan oleh PKS seperti permohonan dan penstrukturan semula pinjaman serta maklumat mengenai pelbagai dana khas yang disediakan oleh Bank Negara Malaysia dan kementerian atau agensi kerajaan yang lain. Ini akan meningkatkan lagi keupayaan jangkauan Bank Negara Malaysia dalam usahanya menggalakkan pembangunan sektor PKS. Selanjutnya, Bank Negara Malaysia LINK menyediakan platform lain bagi Bank Negara Malaysia mendidik orang ramai mengenai peranan dan tanggungjawab mereka sebagai pengguna produk dan perkhidmatan kewangan, dengan tujuan meningkatkan tahap celik kewangan di kalangan orang ramai yang menggunakan khidmat perbankan. Maklumat kepada orang ramai dan PKS disediakan melalui pelbagai saluran termasuk pameran, kios informasi interaktif dan buku-buku kecil. Semenjak penubuhannya, maklum balas adalah menggalakkan dengan lebih daripada 36,000 pelawat diterima sehingga akhir bulan Februari 2006. Sebahagian besar daripada pertanyaan adalah berkaitan dengan perbankan dan insurans, pembiayaan PKS, maklumat kredit, permohonan kelulusan kawalan pertukaran dalam talian, cek tak laku dan dikembalikan serta mata wang.

Bank Negara Malaysia menyertai beberapa pameran dan seminar sepanjang tahun 2005. Penyertaan ini adalah cara penting untuk memahami dan menangani keraguan orang ramai dalam hal-hal kewangan, serta menyebarkan maklumat yang diterbitkan sebelum ini. Kempen publisiti melalui iklan di akhbar utama dan stesen radio juga dijalankan untuk menggalakkan kesedaran pengguna yang lebih luas dalam program pendidikan pengguna. Pada tahun 2005, sejumlah 1.2 juta buku kecil diambil oleh orang ramai sementara laman web InfoPerbankan mencatat 14 juta pelawat, dengan jumlah pelawat meningkat kepada 31 juta semenjak pelancarannya pada tahun 2003. (2004:1.2 juta buku kecil dan 17 juta pelawat).

Bank Negara Malaysia juga menjadi tuan rumah Forum Antarabangsa Ketiga mengenai Perlindungan dan Pendidikan Pengguna Kewangan pada tahun 2005, yang telah dihadiri oleh 42 peserta daripada 34 organisasi dari seluruh dunia. Forum tersebut, yang bertema *Menggalakkan Peningkatan Pendidikan dan Perlindungan Pengguna*, bertujuan menyediakan platform kepada pengawal selia dari seluruh dunia untuk berkongsi maklumat dan pandangan, berbincang mengenai cabaran dan isu serta bekerja bersama-sama untuk membentuk piawaian amalan terbaik dalam isu perlindungan dan pendidikan pengguna.

Untuk melengkapkan langkah dasar ke arah mempertingkatkan perlindungan pengguna dan sejajar dengan permintaan pengguna yang semakin tinggi, skop aktiviti pengawalseliaan pada tahun 2005 diperluaskan untuk mengambil kira penilaian etika perlakuan institusi perbankan dalam menggalakkan amalan pasaran yang adil, standard pendedahan serta mekanisme penyelesaian pertikaian yang efektif untuk memastikan pengguna dilayan secara saksama dan mendapat akses kepada maklumat yang mencukupi dan tepat pada masanya untuk memudahkan mereka membuat keputusan yang efektif.

Memastikan Akses kepada Pembiayaan Berterusan

Sebagai penggerak utama sumber kewangan yang disalurkan daripada penyimpan kepada pelbagai segmen ekonomi, sektor perbankan terus memainkan peranan penting sebagai pengantara untuk memastikan akses berterusan kepada pembiayaan bagi semua segmen ekonomi. Sistem perbankan masih merupakan pembekal dana

terbesar dalam ekonomi, dengan peningkatan pinjaman terkumpul sebanyak 8.6% kepada RM558.1 bilion pada tahun 2005. Dengan pertumbuhan yang berterusan dalam perbelanjaan pengguna, sejumlah besar daripada peningkatan ini disalurkan kepada sektor isi rumah dan PKS, yang masing-masing mencatat peningkatan sebanyak 15.1% dan 8.7% pada tahun 2005. Dengan itu, aktiviti pemberian pinjaman sepanjang tahun 2005 menyokong keperluan pelbagai sektor ekonomi, dengan kebanyakan sektor mencatat pertumbuhan yang berterusan dalam kelulusan pinjaman.

Dengan pengenalan rangka kerja kadar faedah yang baru pada bulan April 2004, institusi perbankan lebih berupaya untuk menetapkan harga produk berasaskan faedah dengan berkesan, berdasarkan kos pendanaan dan strategi perniagaan masing-masing. Sejak pengenalan rangka kerja baru, BLR yang ditetapkan oleh hampir semua institusi perbankan pada tahun 2005 dikekalkan pada paras yang sama (sebelum semakan Kadar Dasar Semalaman). Ini memperkukuh tanggapan bahawa institusi perbankan telah menawarkan kadar yang kompetitif meskipun sebelum pelaksanaan rangka kerja yang baru. Di samping itu, pemansuhan spread pemberian pinjaman maksimum sebanyak 2.5 mata peratusan di atas BLR memudahkan inovasi berterusan oleh institusi perbankan bagi memenuhi kehendak pengguna yang semakin kompleks dan sofistikated. Malahan, sesetengah institusi perbankan telah memperkenalkan produk inovatif berasaskan faedah yang baru, termasuk pinjaman peribadi tanpa cagaran kepada individu dan PKS.

Memastikan akses berterusan kepada pembiayaan bagi sektor keutamaan kekal diberi keutamaan oleh Bank Negara Malaysia. Sejajar dengan objektif menyediakan pembiayaan kepada sektor keutamaan dengan cara yang paling efisien, institusi perbankan juga mempunyai peranan yang penting. Menyedari hal ini dan keperluan untuk mengimbangi tanggungjawab sosial dengan kecekapan operasi, institusi perbankan diberi kefleksibelan untuk menetapkan sasaran mereka sendiri bagi pinjaman kepada PKS dan kumpulan berpendapatan rendah bagi pembelian harta kediaman berdasarkan kapasiti dan strategi perniagaan masing-masing. Pada tahun 2005, definisi yang digunakan bagi beberapa sektor keutamaan telah diperhalus lagi. Paras ambang bagi pembelian rumah kos rendah diturunkan dari RM180,000 kepada RM60,000, sementara definisi PKS disejajarkan dengan definisi yang digunakan oleh Majlis Pembangunan PKS Kebangsaan. Untuk terus menggalakkan keusahawanan Bumiputera, sekurang-kurangnya 50% daripada sasaran yang ditetapkan oleh institusi perbankan untuk pinjaman PKS mestilah disalurkan kepada PKS Bumiputera.

Menyedari peranan PKS yang semakin penting dalam ekonomi, pelbagai usaha dijalankan untuk mempertingkatkan sumbangan PKS kepada pertumbuhan ekonomi. Di samping penyusunan semula fungsi dan struktur keinstitusian IKP, institusi perbankan telah melancarkan dua produk pembiayaan perdagangan yang baru, iaitu Pembiayaan Perdagangan Pelbagai Mata Wang (*Multi Currency Trade Finance)* dan Skim Pembiayaan Pengeksport Tidak Langsung (*Indirect Exporter Financing Scheme*) untuk PKS dengan tujuan menggalakkan pembabitan PKS yang lebih dalam pasaran eksport dengan menurunkan kos pembiayaan dan menyingkirkan syarat cagaran. Risiko kredit yang berkait dengan pembiayaan jenis ini akan dikongsi bersama antara institusi perbankan terbabit dengan EXIM Bank. Seterusnya, Bank Negara Malaysia akan menubuhkan dua dana modal usaha niaga yang bernilai RM150 juta setiap satu untuk menggalakkan pertumbuhan sektor pertanian, terutamanya dalam bidang perladangan dan perikanan bersepadu, serta industri berkaitan bioteknologi.

Penyempurnaan Usaha Penstrukturan Semula Sektor Kewangan

Tahun 2005 menyaksikan penyempurnaan pengaturan keinstitusian yang diwujudkan untuk memperkukuh daya tahan sektor perbankan ketika krisis kewangan Asia. Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Danaharta), institusi terakhir antara tiga institusi khusus telah menamatkan operasi pada 31 Disember 2005, selepas berjaya memenuhi mandatnya menangani masalah NPL yang dialami oleh sektor perbankan akibat krisis tersebut. Sepanjang hayat operasinya, Danaharta telah, pada dasarnya, menyelesaikan semua NPL yang diperoleh dan mengutip semula pinjaman sebanyak RM30.4 bilion, yang merupakan kadar kutipan semula pinjaman sepanjang hayat sebanyak 58%. Daripada jumlah kutipan semula, sebanyak RM26.7 bilion diterima dalam bentuk tunai sementara bakinya RM3.7 bilion dalam bentuk baki aset pemulihan yang termasuk pinjaman yang disusun semula, sekuriti, harta tanah dan aset bukan tunai yang lain. Danaharta juga berjaya menebus kesemua bon tanpa kupon dengan jumlah nilai muka sebanyak RM11.1 bilion.

Kos pengurusan Danaharta sepanjang hayat dianggarkan sebanyak RM1 bilion. Oleh itu, daripada modal benih awal sebanyak RM3 bilion yang diperuntukkan bagi

penubuhan Danaharta, aset bernilai RM2 bilion yang terdiri daripada RM1.5 bilion dalam bentuk baki aset pemulihan dan RM0.5 bilion dalam bentuk tunai, telah dikembalikan kepada pemegang sahamnya, Menteri Kewangan Diperbadankan. Dengan penutupan operasi dan pemindahan kawalan aset Danaharta kepada Menteri Kewangan Diperbadankan, Menteri Kewangan Diperbadankan telah menubuhkan subsidiari yang dimiliki penuh, Prokhas Sdn. Bhd., pada 1 Januari 2006 untuk berfungsi sebagai agen pemungut baki aset pemulihan dan untuk menukar aset ini menjadi tunai pada nilai yang sebaik mungkin.

Secara keseluruhan, kos yang ditanggung oleh Kerajaan bagi usaha penstrukturan semula sektor kewangan melalui Danaharta dan Danamodal Nasional Berhad (agensi permodalan semula) berjumlah RM12.6 bilion atau 2.5% daripada keluaran dalam negeri kasar. Ini dijangka menurun lagi berikutan pulangan jangkaan daripada baki pelaburan. Kejayaan menyempurnakan usaha penstrukturan semula sektor kewangan telah membentuk asas yang kukuh bagi usaha pembangunan pada masa hadapan untuk memastikan sektor kewangan terus berkesan dan mampu memenuhi permintaan yang berubah dalam ekonomi yang pesat berkembang.

Melangkah ke Hadapan

Dalam keadaan persekitaran kewangan yang terus berkembang dan juga keperluan pelanggan yang berubah-ubah dan semakin sofistikated, usaha akan terus ditumpukan ke arah transformasi dinamik yang berterusan bagi sistem perbankan domestik kepada sistem yang mempunyai kapasiti dan ketangkasan untuk menangani kejutan dan mampu bertahan dalam menghadapi volatiliti pasaran kewangan yang meningkat. Dengan pelaksanaan fasa kedua PISK, institusi perbankan akan menghadapi saingan yang lebih sengit baik di dalam sektor perbankan mahupun daripada institusi kewangan bukan bank dan pasaran modal. Cabaran persekitaran yang lebih liberal dan dinyahkawalselia menghendaki institusi perbankan untuk merangka dan melaksana strategi menyeluruh yang jelas, di samping usaha lebih gigih untuk mempertingkatkan kecekapan, produktiviti dan inovasi bagi memastikan kemapanan prestasi. Dalam hal ini, inisiatif dasar akan terus terpusat pada usaha mempertingkatkan dinamisme dan ketahanan sistem perbankan di samping memastikan pemeliharaan kestabilan kewangan dan perlindungan pengguna, serta pada masa yang sama memastikan pengantaraan efektif dalam sektor kewangan.

Langkah-langkah Perbankan yang Diperkenalkan pada Tahun 2005

Pada tahun 2005, beberapa inisiatif telah dilaksanakan untuk memperkukuh daya tahan sistem kewangan dan menggalakkan kecekapan dan daya saing industri perbankan. Di samping itu, langkah-langkah juga diambil untuk meningkatkan perlindungan pengguna dan keyakinan orang ramai dalam sektor perbankan.

Meningkatkan Keselamatan dan Kemantapan Sistem Perbankan

❏ ***Rangka Kerja Nisbah Modal Wajaran Risiko - Pindaan kepada Wajaran Risiko untuk Pinjaman Perumahan yang Dijamin oleh Gadaian Pertama***

Untuk mempertingkatkan kepekaan risiko rangka kerja kecukupan modal yang sedia ada, Bank Negara Malaysia meminda wajaran risiko bagi pinjaman perumahan tidak berbayar yang dijamin oleh gadaian pertama daripada 50% kepada 100% pada bulan Mac 2005. Pindaan itu akan memastikan institusi perbankan terus mengekalkan modal yang cukup untuk menyokong pengembangan pembiayaan bagi pembelian harta kediaman.

❏ ***Garis Panduan Sistem Broker Elektronik oleh Broker Wang Berlesen***

Garis Panduan tersebut telah dikeluarkan pada bulan Ogos 2005 untuk memastikan sistem broker elektronik yang ditawarkan oleh broker wang beroperasi dengan cara yang menggalakkan integriti dan kestabilan pasaran kewangan secara keseluruhan. Ia juga menetapkan proses, prosedur, syarat, operasi pengawalseliaan serta keperluan pengawalseliaan untuk menjalankan sistem broker elektronik.

❏ ***Garis Panduan Tadbir Urus Korporat bagi Institusi Berlesen (Semakan BNM/GP1)***

Sebagai sebahagian daripada usaha yang berterusan untuk mempertingkatkan tadbir urus korporat di kalangan institusi berlesen, *Garis Panduan Tadbir Urus Korporat bagi Institusi Berlesen* telah dikeluarkan pada bulan September 2005 untuk menggantikan *Garis Panduan Jawatan Ahli Lembaga Pengarah dalam Institusi Perbankan*. Garis Panduan itu menetapkan prinsip umum dan piawaian minimum serta keperluan

khusus tadbir urus korporat yang mantap, yang patut diterima pakai oleh institusi berlesen dan syarikat induk bank/kewangan. Garis Panduan yang disemak itu berlandaskan konsep asas tanggungjawab, akauntabiliti dan ketelusan, dengan lebih tumpuan diberikan pada peranan lembaga pengarah dan pihak pengurusan. Antara perubahan utama Garis Panduan yang disemak itu ialah:

- Pengasingan peranan Pengerusi dan Ketua Pegawai Eksekutif;
- Pengasingan antara pemegang saham dengan pihak pengurusan;
- Mempertingkatkan peranan dan komposisi pengarah bebas. Sekurang-kurangnya satu pertiga daripada ahli lembaga pengarah hendaklah terdiri daripada pengarah bebas dan mereka dikehendaki menunjukkan elemen bebas yang jelas dalam lembaga pengarah dari segi pendapat dan tindakan;
- Penubuhan tiga jawatankuasa lembaga pengarah baru, iaitu Jawatankuasa Pencalonan, Jawatankuasa Imbuhan dan Jawatankuasa Pengurusan Risiko; dan
- Menghadkan bilangan Pengarah Eksekutif kepada tidak lebih daripada seorang.

❑ ***Garis Panduan Olahan Pengawalseliaan untuk Urus Niaga Derivatif Kredit***

Garis Panduan Olahan Pengawalseliaan untuk Urus Niaga Derivatif Kredit telah dikeluarkan pada bulan Oktober 2005, untuk menetapkan olahan kecukupan modal bagi urus niaga derivatif kredit yang dijalankan institusi perbankan yang dilesenkan di bawah Akta Bank dan Institusi-institusi Kewangan 1989 (BAFIA). Garis Panduan itu menetapkan olahan modal pengawalseliaan bagi empat jenis produk derivatif kredit paling lazim, iaitu swap mungkir kredit (credit default swap), kumpulan mungkir kali pertama (first-to-default basket), swap kadar pulangan seluruh (total rate of return swap) dan nota berkaitan kredit (credit-linked notes) yang dicatat sama ada dalam buku perbankan atau buku perdagangan. Institusi perbankan yang menjalankan urus niaga derivatif kredit dikehendaki mendapatkan kelulusan khusus daripada Bank Negara Malaysia dalam proses kelulusan produk seperti yang ditetapkan dalam *Garis Panduan Keperluan Kelulusan Produk Baru*, kecuali produk yang diurus niaga berasaskan templat umum yang telah diluluskan oleh Bank Negara Malaysia.

Menggalakkan Persaingan dan Kecekapan dalam Sektor Perbankan

❑ ***Garis Panduan Kadar Pinjaman Asas, Kadar Pinjaman dan Kadar Deposit Institusi Perbankan***

Berkuat kuasa bulan Mac 2005, deposit tetap yang disimpan oleh syarikat atau perusahaan perniagaan besar dan bukan pemastautin adalah pada asas yang boleh dirunding tanpa mengira jumlah simpanan. Oleh itu, ia menyumbang kepada persekitaran penetapan harga yang lebih berorientasikan pasaran untuk pendeposit. Walau bagaimanapun, kategori pendeposit lain termasuk individu dan Perusahaan Kecil dan Sederhana (PKS) masih layak mendapat kadar yang dipaparkan untuk deposit sehingga RM1 juta.

❑ ***Garis Panduan Penawaran Produk Pelaburan Berkait pada Derivatif (ILD)***

Sejajar dengan usaha menambah pilihan produk ILD bagi pelabur yang layak, Bank Negara Malaysia telah menambah pada senarainya, produk pelaburan yang menambah hasil yang berkait pada mata wang asing, komoditi, ekuiti dan derivatif pendapatan tetap pada bulan April 2005. Berikutan pertambahan produk tersenarai, *Garis Panduan Penawaran Produk Pelaburan Berkait pada Derivatif* telah dikeluarkan untuk menggantikan *Garis Panduan Pelaburan Berkait pada Derivatif* yang dikeluarkan pada 12 Mei 2003. Garis Panduan itu seterusnya dikemas kini pada bulan Februari 2006 dengan memasukkan perubahan berikut:

- Had agregat jumlah nosional terkumpul produk ILD yang ditawarkan kepada pelabur dihapuskan; dan
- Pendekatan 'Mendaftarkan dan Menggunakan' yang digunakan untuk mengemukakan permohonan berkaitan produk ILD, yang dengannya produk ILD dianggap diluluskan apabila dikemukakan kepada Bank Negara Malaysia, tertakluk kepada pematuhan syarat-syarat yang ditetapkan dari segi pengurusan risiko, penzahiran, pemasaran dan jenis produk yang ditawarkan.

❑ ***Pelaburan dalam Unit Dana Amanah Harta Tanah dan Dana Amanah Saham***

Berkuat kuasa 20 Mei 2005, institusi perbankan berlesen dibenarkan untuk melabur dalam dana amanah harta tanah dan dana amanah saham, dengan syarat:

- Pelaburan itu tidak melebihi 5% daripada saiz terbitan dana itu atau 5% daripada dana modal sesebuah institusi perbankan berlesen yang mana lebih rendah;

- Nilai agregat semua pelaburan seumpama itu tidak melebihi 10% daripada dana modal sesebuah institusi perbankan berlesen; dan
- Nilai agregat pelaburan saham dan kepentingan-dalam-saham, dana amanah saham, dana amanah harta tanah dan harta tidak alih tidak melebihi 50% daripada modal asas sesebuah institusi perbankan berlesen.

❑ ***Garis Panduan Bank Pelaburan***

Menurut Seksyen 126 ABIK 1989 dan Seksyen 158 Akta Suruhanjaya Sekuriti 1993, Bank Negara Malaysia dan Suruhanjaya Sekuriti (SC) secara bersama mengeluarkan *Garis Panduan Bank Pelaburan* pada 1 Julai 2005. Garis Panduan itu menetapkan keperluan, proses dan rangka kerja pengawalseliaan untuk bank pelaburan.

Semua kumpulan kewangan terlibat diberikan tempoh setahun, bermula 1 Julai 2005 untuk ditukar menjadi bank pelaburan. Bagi memudahkan proses ini, Kerajaan bersetuju memberikan pengecualian duti setem dan cukai keuntungan harta dan kredit cukai untuk kerugian terkumpul institusi perbankan pemeroleh yang terlibat dalam perasionalan itu. Penyertaan ekuiti asing dalam bank pelaburan ditingkatkan kepada 49% untuk memudahkan pemindahan kemahiran, kepakaran dan pengetahuan teknikal yang lebih baik kepada bank-bank pelaburan.

❑ ***Garis Panduan Akses kepada Pasaran Antara Bank oleh Broker Universal***

Sebagai sebahagian daripada langkah untuk memperkukuh kapasiti dan daya saing broker universal, broker universal yang memenuhi kriteria kelayakan berikut dibenarkan mendapat akses pasaran antara bank untuk meminjam atau memberi pinjaman dana RM:

- Dana pemegang saham minimum tidak terjejas oleh kerugian sebanyak RM100 juta;
- Kedudukan modal yang kukuh mengikut ukuran nisbah kecukupan modal yang ditetapkan oleh Bursa Malaysia (Bursa);
- Pengendalian memuaskan kemudahan kredit semasa yang diperoleh daripada institusi perbankan; dan
- Mematuhi peraturan berhemat dan kewangan yang ditetapkan oleh SC dan Bursa.

Garis Panduan itu juga menetapkan keperluan berhemat untuk broker universal yang ingin menyertai pasaran antara bank. Keperluan utama adalah seperti yang berikut:

- Had agregat pinjaman antara bank tidak melebihi dua kali ganda dana pemegang sahamnya, yang tidak terjejas oleh kerugian;
- Rangka kerja pengurusan risiko yang mantap dan efektif untuk mengenal pasti, mengukur, memantau dan mengurus risiko; dan
- Rangka kerja pengurusan mudah tunai yang mantap yang merangkumi strategi pengurusan dana, keupayaan untuk memadankan keperluan mudah tunai jangka masa terdekat dan jangka masa pendek dan mengekalkan kemudahan kredit yang mencukupi, aset yang mudah ditunaikan dalam menguruskan kemungkinan kekurangan dalam mudah tunai.

Broker universal juga dibenarkan meminjam sekuriti daripada Bank Negara Malaysia melalui pengaturan repo untuk meningkatkan aktiviti pembrokeran sekuriti mereka dan akan tertakluk kepada pemeriksaan oleh Bank Negara Malaysia dan SC, yang mana bersesuaian.

❑ ***Perkhidmatan Pemfaktoran yang Disediakan oleh Bank Perdagangan***

Berkuat kuasa 10 Ogos 2005, semua bank perdagangan dibenarkan menyediakan perkhidmatan pemfaktoran sama ada sebagai sebahagian daripada perniagaan perbankan perdagangannya atau melalui sebuah entiti perundangan berasingan. Entiti perundangan berasingan itu boleh berbentuk anak syarikat yang dimiliki sepenuhnya atau sebahagiannya, atau usaha sama dengan pihak lain, termasuk pihak asing. Ini adalah untuk menggalakkan persaingan dan penyertaan institusi perbankan dalam bidang yang kini dijalankan oleh institusi pinggiran.

❑ ***Garis Panduan Penjualan/Pembelian Pinjaman Tidak Berbayar (NPL) oleh Institusi Perbankan***
Untuk membolehkan institusi perbankan menguruskan kunci kira-kira masing-masing dan mengagihkan semula sumber dengan lebih fleksibel bagi memperkukuh potensi dan daya saing perniagaan mereka, *Garis Panduan Penjualan/Pembelian Pinjaman Tidak Berbayar (NPL) oleh Institusi Perbankan* dikeluarkan pada bulan Disember 2005. Garis Panduan itu membenarkan institusi perbankan menjalankan penjualan langsung NPL kepada pihak ketiga yang layak, serta membeli NPL daripada institusi perbankan lain. Garis Panduan itu juga menetapkan syarat am, keperluan dan proses serta peranan dan tanggungjawab Lembaga Pengarah dan pengurusan kanan institusi perbankan yang ingin menjalankan penjualan atau pembelian seperti itu. Garis Panduan itu menetapkan bahawa NPL hanya boleh dijual kepada institusi perbankan domestik atau institusi perbankan asing yang diperbadankan di Malaysia, pelabur dalam negeri atau pelabur asing melalui Jentera Tujuan Khas (Special Purpose Vehicle) dengan penyertaan ekuiti asing dihadkan pada 49%. Semua NPL yang dijual kepada pihak ketiga yang layak hendaklah mengikut asas tanpa rekursa (non-recourse basis).

❑ ***Penubuhan Cawangan Baru Bank Asing yang Diperbadankan di Malaysia***
Sejajar dengan strategi umum yang digariskan dalam Pelan Induk Sektor Kewangan, bank asing yang diperbadankan di Malaysia (LIFB) dibenarkan menubuhkan sehingga empat buah cawangan tambahan dalam tempoh satu tahun berkuat kuasa 1 Januari 2006, dan tertakluk kepada syarat-syarat tertentu. Kefleksibelan operasi ini merupakan langkah pertama dalam pendekatan berfasa liberalisasi cawangan. Namun begitu, LIFB perlu mendapat kelulusan Bank Negara Malaysia terlebih dahulu sebelum menubuhkan cawangan baru.

Meningkatkan Perlindungan Pengguna

❑ ***Pengenaan Fi dan Caj atas Produk dan Perkhidmatan Perbankan***
Sebagai sebahagian daripada langkah untuk memastikan akses kepada perkhidmatan perbankan dan memastikan fi dan caj yang dikenakan adalah adil dan saksama bagi institusi perbankan dan juga pelanggan, prinsip panduan berkaitan pengenaan fi dan caj untuk produk dan perkhidmatan perbankan telah ditetapkan. Institusi perbankan dikehendaki memastikan fi dan caj yang sedia ada mematuhi prinsip ini dan kelulusan Bank Negara Malaysia diperlukan terlebih dahulu untuk sebarang pindaan bagi menaikkan fi dan caj sedia ada atau untuk sebarang pengenaan fi dan caj baru atas individu dan/atau PKS.

❑ ***Akses kepada Pembiayaan oleh Sektor Keutamaan***
Seperti tahun-tahun yang lepas, Bank Negara Malaysia terus menumpukan pada pemberian pinjaman oleh institusi perbankan kepada sektor keutamaan, iaitu PKS, PKS bumiputera dan rumah kos rendah berharga RM60,000[1] ke bawah. Sasaran kelulusan pinjaman baru ditetapkan untuk tempoh pematuhan dari 1 Januari 2006 – 31 Disember 2007 berasaskan pelbagai faktor dengan mengambil kira kapasiti institusi berkenaan. Di samping itu, kadar faedah yang dikenakan institusi perbankan untuk pinjaman perumahan yang disalurkan di bawah Garis Panduan, iaitu rumah kos rendah berharga RM60,000[1] dan ke bawah, juga dihadkan pada BLR + 1.75%.

❑ ***Perkhidmatan Perbankan Asas***
Untuk memastikan semua pelanggan mendapat akses kepada perkhidmatan perbankan, di bawah rangka kerja Perkhidmatan Perbankan Asas (BBS) semua institusi perbankan yang tidak menawarkan penukaran secara automatik untuk akaun simpanan biasa yang diberikan sebelum ini ke Akaun Simpanan Asas perlu menukarkan secara automatik semua akaun seperti itu bermula 1 September 2005.

❑ ***Jadual Perbandingan di InfoPerbankan***
Pada bulan Disember 2005, Bank Negara Malaysia meluaskan skop jadual perbandingan untuk meliputi produk runcit perbankan di laman web pendidikan penggunanya, InfoPerbankan. Jadual ini membolehkan pelanggan membuat perbandingan sebelum membuat keputusan dan merupakan sebahagian daripada usaha menggalakkan akses kepada maklumat yang lebih baik dan menggalakkan pelanggan membuat keputusan yang lebih bijak.

[1] Bagi Sabah dan Sarawak, harga belian rumah kos rendah dihadkan pada harga tidak melebihi RM72,000.

PRESTASI SISTEM PERBANKAN

Tinjauan Keseluruhan

Daya tahan sistem perbankan terus mengukuh pada tahun 2005 dalam suasana makroekonomi yang menggalakkan dengan penunjuk keteguhan kewangan utama mempamerkan trend yang memberangsangkan. Pendedahan sistem perbankan kepada sektor isi rumah masih pada tahap berhemat dan tidak menggugat keseluruhan kestabilan sistemik sistem perbankan. Perkembangan utama prestasi kewangan sistem perbankan dapat diringkaskan seperti berikut:

- Tahap permodalan kekal melebihi 13% dalam keadaan pengembangan kukuh jumlah aset dan prestasi keuntungan yang terus teguh;
- Kualiti portfolio pinjaman terus bertambah baik, didorong oleh NPL baru yang lebih rendah, pengelasan semula NPL kepada status berbayar yang lebih tinggi dan kutipan semula. Khususnya, nisbah NPL sektor perniagaan terus menurun sementara nisbah NPL sektor isi rumah secara relatif kekal stabil;
- Aktiviti pinjaman terus menggalakkan, didorong terutamanya oleh pemberian pinjaman kepada sektor runcit dalam persekitaran persaingan yang lebih sengit; dan
- Pendedahan kepada risiko pasaran terus terkawal.

Keuntungan

Sistem perbankan terus mencatat prestasi keuntungan yang kukuh pada tahun 2005 didorong oleh suasana makroekonomi dan pasaran kewangan yang menggalakkan. Keuntungan awalan sebelum cukai yang belum diaudit bagi tahun 2005 berjumlah RM12.4 bilion, iaitu peningkatan sebanyak 7% di atas paras yang dicapai pada tahun sebelumnya. Mencerminkan kepelbagaian portfolio perniagaan institusi perbankan, pertumbuhan dalam keuntungan telah didorong terutamanya oleh pendapatan yang lebih tinggi daripada aktiviti pemberian pinjaman dan pembiayaan, jualan produk pengurusan kekayaan, perkhidmatan kiriman wang dan aktiviti perdagangan dan pelaburan. Keuntungan lebih tinggi tersebut dicapai ketika institusi perbankan terus berusaha mengukuhkan lagi kedudukan kewangan mereka. Hasilnya, pulangan atas ekuiti purata meningkat kepada 16.9%. Di samping itu, pulangan atas aset purata pula kekal pada tahap 1.4% berikutan pengembangan setara dalam jumlah aset pada tahun itu.

Keuntungan operasi kasar bagi tahun 2005 meningkat 6.2% kepada RM13.1 bilion hasil daripada pendapatan yang lebih tinggi yang dijana daripada aktiviti berasaskan faedah dan fi. Meskipun terdapat persaingan dalam pemberian pinjaman, pendapatan faedah bersih meningkat 7.6% didorong terutamanya oleh pertumbuhan dalam pendapatan faedah daripada aktiviti pinjaman dan pembiayaan (+RM1.3 bilion atau 4%), berserta juga pendapatan bersih yang lebih tinggi daripada aktiviti pinjaman antara bank. Walau bagaimanapun, pertumbuhan tersebut disederhanakan oleh peningkatan perbelanjaan faedah atas deposit (+RM0.9 bilion atau 6.2%) sejajar dengan jumlah deposit yang lebih tinggi yang diterima daripada pelanggan pada tahun 2005. Selaras dengan pengembangan kukuh dalam aktiviti pemberian pinjaman yang didorong terutamanya oleh segmen

Jadual 5.1
Sistem Perbankan[1]: Pendapatan dan Perbelanjaan

	Untuk tahun kalendar			
	2004	2005a	Perubahan tahunan	
	RM juta			%
Pendapatan faedah[2]	40,755	43,757	3,002	7.4
Tolak: Perbelanjaan faedah	20,591	22,057	1,466	7.1
Pendapatan faedah bersih	20,164	21,701	1,536	7.6
Campur: Pendapatan berasaskan fi	4,229	4,684	455	10.7
Tolak: Kos kakitangan	5,662	6,309	647	11.4
Kos overhed	6,427	7,008	581	9.0
Keuntungan operasi kasar	12,305	13,068	763	6.2
Tolak: Peruntukan hutang lapuk dan ragu, dan lain-lain	4,587	5,476	889	19.4
Keuntungan operasi kasar selepas peruntukan	7,718	7,592	-125	-1.6
Campur: Pendapatan lain	3,852	4,788	936	24.3
Untung sebelum cukai	11,569	12,380	811	7.0
Antaranya:				
Bank perdagangan[3]	10,679	11,006	328	3.1
Bank saudagar	814	1,340	526	64.6
Bank-bank Islam	76	34	-43	-56.1
Pulangan ke atas aset (%)	1.4	1.4		
Pulangan ke atas ekuiti (%)	16.3	16.9		
Kos ke atas pendapatan[4] (%)	49.6	50.5		

[1] Termasuk bank-bank Islam.
[2] Faedah ke atas pinjaman tidak berbayar tidak lagi diakru mulai Januari 2005.
[3] Termasuk syarikat kewangan.
[4] Hanya mengambil kira kos kakitangan, kos overhed, pendapatan faedah bersih dan pendapatan berdasarkan fi.
a Awalan
Nota: Angka-angka tidak semestinya terjumlah disebabkan oleh penggenapan.

Jadual 5.2
Kadar Pemberian Pinjaman Purata Wajaran untuk Pinjaman Baru

	Bank perdagangan	
	Purata bagi Disember (% setahun)	
	2004	2005
Pinjaman perniagaan	5.64	5.70
antaranya: PKS	*6.20*	*6.36*
Pinjaman isi rumah[1]	4.34	4.09
antaranya:		
Pembelian harta kediaman	*3.08*	*3.15*
Pembelian kereta penumpang	*6.53*	*4.34*

[1] Tidak termasuk kad kredit.

runcit, pendapatan faedah sebagai peratusan daripada aset berkaitan faedah meningkat 11 mata asas kepada 5.35 mata peratusan.

Persaingan dalam pasaran pemberian pinjaman, khususnya dalam segmen runcit yang terus meningkat, mendorong penurunan dalam kadar pinjaman purata sepanjang tahun 2005. Kadar pinjaman purata bagi pinjaman baru kepada pengguna (tidak termasuk kad kredit) adalah sebanyak 4.09% setahun pada bulan Disember 2005 (4.34% setahun pada bulan Disember 2004). Kadar pinjaman purata bagi pinjaman baru kereta penumpang mencatat penurunan paling ketara, menurun 219 mata asas daripada 6.53% setahun pada bulan Disember 2004 kepada 4.34% setahun pada bulan Disember 2005. Justeru itu, margin faedah kasar institusi perbankan (iaitu perbezaan antara pendapatan faedah dengan perbelanjaan faedah, dinyatakan sebagai peratusan daripada jumlah aset berasaskan faedah) hampir tidak berubah pada 2.65 mata peratusan. Perkembangan ini sebahagiannya disebabkan oleh kadar pinjaman asas institusi perbankan yang lebih tinggi berikutan peningkatan Kadar Dasar Semalaman Bank Negara Malaysia pada bulan November 2005 yang menyaksikan Kadar Tawaran Antara Bank Kuala Lumpur (KLIBOR) 3 bulan naik 40 mata asas kepada 3.20% setahun pada akhir bulan Disember 2005.

Pendapatan yang dijana daripada aktiviti berasaskan fi mencatat pertumbuhan kukuh sebanyak 10.7% pada tahun 2005 berikutan jualan produk pengurusan kekayaan seperti amanah saham dan bankasurans yang lebih tinggi, dan peningkatan dalam perkhidmatan kiriman wang oleh institusi perbankan. Fi yang lebih tinggi juga telah diterima daripada aktiviti berkaitan perdagangan seperti jaminan dan komisen daripada terbitan penerimaan jurubank berikutan pertumbuhan dalam pemberian pinjaman. Sementara itu, peningkatan penggunaan kad bagi pembelian barangan dan urus niaga lain juga menyumbang kepada pendapatan fi yang lebih tinggi bagi institusi perbankan. Pada keseluruhan tahun 2005, pendapatan berasaskan fi bagi bank perdagangan dan syarikat kewangan secara sekumpulan mencatat peningkatan sebanyak 11.1% untuk mencakupi 17.3% daripada pendapatan operasi kasar.

Pendapatan yang diperoleh bank saudagar daripada aktiviti berasaskan fi sebaliknya mencatat penurunan kecil sebanyak 0.4% kepada RM0.3 bilion. Walaupun pendapatan yang dijana daripada pemberian pinjaman dan pembiayaan meningkat, ianya disederhanakan oleh pendapatan daripada perkhidmatan nasihat korporat yang lebih rendah. Walau bagaimanapun, pendapatan berasaskan fi kekal sebagai penyumbang utama kepada pendapatan operasi bank saudagar, mencakupi 44.7% daripada jumlah pendapatan pada tahun 2005. Dengan penubuhan bank pelaburan, persaingan dalam aktiviti berasaskan fi dijangka akan lebih sengit, dan akan menambah tekanan atas kemapanan pendapatan bank-bank saudagar. Sementara itu, pendapatan yang dijana daripada aktiviti urus niaga dan pelaburan mencatat peningkatan yang ketara sebanyak 116.6%.

Walaupun sistem perbankan terus melaburkan jumlah yang besar dalam bentuk kos kakitangan, dan pembaikan sistem teknologi maklumat dan proses perniagaan pada tahun 2005, nisbah kos kakitangan dan overhed kepada pendapatan operasi kasar hanya meningkat dengan sedikit kepada 50.5%. Pelaburan seperti ini perlu untuk meningkatkan prospek pengembangan perniagaan, mengekalkan bakat sedia ada dan bagi menarik kemahiran baru ke dalam industri berikutan mobiliti pekerja yang meningkat. Pelaburan dalam pemerolehan dan pembangunan kemahiran bertujuan meningkatkan produktiviti dan keuntungan institusi perbankan. Institusi perbankan telah dapat menjana keuntungan operasi sebanyak RM2.10 untuk setiap ringgit yang dibelanjakan atas kakitangan. Sementara itu, peningkatan overhed mencerminkan strategi pemasaran dan jualan yang agresif yang dilaksanakan oleh beberapa institusi perbankan. Secara keseluruhannya, perbelanjaan untuk pemasaran, pentadbiran dan perbelanjaan am lain mencakupi 60.2% daripada jumlah overhed perbelanjaan berbanding dengan 57.7% pada tahun 2004.

Persekitaran perniagaan dan operasi berserta kedudukan kewangan yang menggalakkan dalam suasana prospek ekonomi yang memberangsangkan telah memberi perangsang kepada institusi perbankan untuk terus berusaha melaksanakan strategi

memperkukuhkan kedudukan kewangan mereka. Pada tahun 2005, sektor perbankan memperuntukkan sebanyak RM11.4 bilion bagi peruntukan hutang lapuk dan ragu yang terdiri daripada peruntukan khas sebanyak RM9.7 bilion (+9.8%) dan hapus kira sebanyak RM0.3 bilion (+216.4%). Sejajar dengan jumlah peruntukan yang lebih tinggi ini, margin faedah bersih (perbezaan pendapatan faedah dan perbelanjaan faedah tolak overhed dan peruntukan hutang lapuk dan ragu sebagai peratusan aset berkaitan faedah) menunjukkan penurunan yang kecil sebanyak tujuh mata asas kepada 0.37 mata peratusan pada tahun 2005. Pengukuhan kedudukan kewangan institusi perbankan ekoran langkah proaktif ini telah meletakkan sektor perbankan pada kedudukan yang lebih baik untuk terus menyokong pembangunan dan aktiviti ekonomi pada masa hadapan.

Aktiviti Pemberian Pinjaman

Aktiviti pemberian pinjaman sistem perbankan terus kukuh pada tahun 2005 disokong oleh pertumbuhan ekonomi yang mapan dan keutuhan permintaan pembiayaan sektor perusahaan perniagaan dan sektor isi rumah. Daya tahan yang lebih kukuh dalam suasana prestasi kewangan yang menggalakkan dan kualiti aset yang bertambah baik membolehkan sistem perbankan untuk terus memenuhi keperluan pembiayaan sektor perniagaan dan isi rumah yang meningkat dan seterusnya menyumbang kepada pertumbuhan aktiviti perniagaan dan penggunaan swasta. Kadar pinjaman pasaran kekal kompetitif dengan kadar bagi pinjaman baru yang diluluskan oleh bank perdagangan berada dalam lingkungan 5.62% hingga 6.23% setahun dan lingkungan 6.23% hingga 7.39% setahun bagi syarikat kewangan.

Permintaan terhadap pembiayaan terus mencatat trend menaik dengan permohonan pinjaman yang diterima institusi perbankan bertambah 11.7% kepada RM305.4 bilion pada tahun 2005. Kelulusan pinjaman baru secara relatif kekal stabil dengan pinjaman baru yang diluluskan berkembang 11.4% kepada RM193.4 bilion kepada lebih daripada 3 juta permohonan. Secara purata, pinjaman baru yang diluluskan setiap bulan pada tahun 2005 berjumlah RM16.1 bilion berbanding dengan RM14.5 bilion pada tahun sebelumnya. Dengan aktiviti sektor swasta terus berkembang, jumlah pengeluaran pinjaman naik 8.4% kepada RM529.3 bilion, terutamanya oleh sektor perkilangan yang mencakupi 24% (RM127 bilion) daripada jumlah pengeluaran pinjaman. Sementara itu, pinjaman yang belum digunakan pula meningkat 7.9% kepada RM170.9 bilion, lebih rendah berbanding dengan peningkatan sebanyak 16.7% pada tahun lepas, disebabkan terutamanya oleh kemudahan kad kredit yang tidak digunakan. Ekoran jumlah pengeluaran pinjaman melebihi jumlah pembayaran balik, jumlah pinjaman terkumpul meningkat dengan ketara pada kadar tahunan 8.6% kepada RM558.1 bilion pada akhir tahun 2005. Jumlah pegangan sekuriti hutang swasta (PDS) oleh institusi perbankan meningkat 8.5% pada tahun 2005 berbanding dengan penurunan 3.1% pada tahun 2004. Hasilnya, pembiayaan agregat oleh sektor perbankan untuk menyokong aktiviti ekonomi meningkat 8.6%.

Jadual 5.3
Sistem Perbankan[1]: Aktiviti Pembiayaan

	Bagi tahun		Pertumbuhan tahunan (%)
	2004	2005	
	RM bilion		
Kelulusan pinjaman	173.6	193.4	11.4
Pengeluaran pinjaman	488.2	529.3	8.4
Pembayaran balik pinjaman	461.6	489.2	6.0
	Pada akhir tahun		Pertumbuhan tahunan (%)
	2004	2005	
	RM bilion		
Jumlah pinjaman terkumpul	513.9	558.1	8.6
Jumlah pembiayaan oleh sistem perbankan[2]	547.0	594.0	8.6
Jumlah pembiayaan untuk ekonomi[3]	671.5	733.6	9.3

[1] Termasuk bank-bank Islam.
[2] Jumlah pinjaman terkumpul sistem perbankan dicampur sekuriti hutang swasta yang dipegang oleh sistem perbankan.
[3] Jumlah pinjaman terkumpul sistem perbankan dicampur sekuriti hutang swasta terkumpul.

Kedudukan yang lebih mantap membolehkan sektor perbankan terus memenuhi keperluan pembiayaan sektor perniagaan dan isi rumah yang meningkat, dan seterusnya menyumbang kepada pertumbuhan aktiviti perniagaan dan penggunaan swasta.

Pemberian pinjaman kepada isi rumah

Jumlah pinjaman terkumpul isi rumah bertambah 15.1% pada tahun 2005 kepada RM304.4 bilion untuk mencakupi 54.5% daripada portfolio pinjaman

terkumpul sistem perbankan. Pasaran buruh yang stabil, peningkatan pendapatan boleh guna, dan pilihan pembiayaan yang menarik telah menyumbang kepada perbelanjaan pengguna yang lebih kukuh, dengan itu merangsang permintaan terhadap pembiayaan baru seperti dicerminkan oleh kenaikan 18% dalam permohonan pinjaman daripada individu atau 46.5% daripada jumlah permohonan pinjaman yang diterima sektor perbankan. Jumlah pinjaman yang diluluskan pula bertambah 12% kepada RM97.2 bilion, atau 50.3% daripada jumlah pinjaman yang diluluskan oleh sistem perbankan pada tahun 2005. Sementara itu, pengeluaran pinjaman turut meningkat 11.4% kepada RM145.2 bilion, atau 27.4% daripada jumlah pengeluaran pinjaman dalam sistem perbankan. Pinjaman yang belum digunakan oleh sektor ini bertambah 17.2% kepada RM79.5 bilion, mencakupi 46.5% daripada jumlah pinjaman yang belum digunakan dalam sistem perbankan. Pertambahan dalam jumlah pinjaman yang belum digunakan disebabkan terutamanya oleh pertambahan kemudahan kad kredit yang tidak digunakan, berikutan pengeluaran kad kredit yang meningkat di samping kelulusan had kredit yang lebih tinggi oleh institusi perbankan kepada pemegang kad.

[Analisis terperinci mengenai pemberian pinjaman kepada isi rumah terdapat dalam subtajuk "Pendedahan kepada Sektor Isi Rumah" dalam bab ini.]

Pemberian pinjaman kepada perusahaan perniagaan

Pemberian pinjaman kepada perusahaan perniagaan kekal tinggi pada tahun 2005 mencerminkan pelaburan sektor swasta dan aktiviti perniagaan yang lebih kukuh. Permintaan terhadap pembiayaan baru oleh perusahaan perniagaan bertambah pada kadar yang lebih sederhana, iaitu 5.7% kepada RM158.5 bilion pada tahun 2005 (2004: 20%). Pertumbuhan bagi pinjaman baru yang lebih perlahan kepada perusahaan perniagaan disebabkan terutamanya oleh penurunan dalam permohonan pinjaman daripada sektor pembinaan, dan juga peningkatan yang lebih kecil dalam permohonan daripada sektor perkilangan, dan sektor perdagangan borong dan runcit, restoran dan hotel. Meskipun peningkatan permohonan pinjaman lebih sederhana, pertumbuhan dalam kelulusan pinjaman baru adalah stabil. Jumlah pinjaman yang diluluskan meningkat 9.8% kepada RM93.2 bilion, mencakupi 48.2% daripada jumlah kelulusan dalam sistem perbankan. Kelulusan pinjaman kepada perniagaan adalah menyeluruh, dengan 50.2% atau RM46.8 bilion kelulusan pinjaman baru disalurkan kepada sektor perkilangan, perdagangan borong dan runcit, restoran dan hotel, dan pembinaan. Kelulusan pinjaman bagi sektor pertanian pula mencatat pertumbuhan yang nyata sebanyak 80% kepada RM5.2 bilion.

Pengeluaran pinjaman kepada sektor perniagaan bertambah 7.4% kepada RM360.1 bilion, mencakupi 68% daripada jumlah pinjaman yang dikeluarkan oleh sistem perbankan. Sebanyak 72.3% daripada jumlah itu atau RM260.2 bilion disalurkan kepada sektor perkilangan, perdagangan borong dan runcit, restoran dan hotel, kewangan, insurans dan perkhidmatan perniagaan, memandangkan sektor perkhidmatan dan perkilangan terus mendapat manfaat daripada perbelanjaan pengguna yang kukuh dan eksport barangan perkilangan yang lebih tinggi. Secara relatif, pengeluaran pinjaman adalah lebih tinggi berbanding dengan pembayaran balik dan berikutan itu, jumlah pinjaman terkumpul sektor perusahaan perniagaan bertambah 2.9% kepada RM225.6 bilion pada akhir tahun 2005. Jumlah pinjaman yang belum digunakan pula meningkat sedikit, iaitu sebanyak 0.2% kepada RM87.4 bilion.

Pemberian pinjaman kepada PKS

Sektor perbankan terus menyokong keperluan pembiayaan PKS, dengan pemberian pinjaman kepada PKS terus menerajui pertumbuhan pinjaman kepada perniagaan. Jumlah pinjaman terkumpul PKS bertambah dengan nyata sebanyak 8.7% kepada RM96 bilion pada akhir tahun 2005, untuk mencakupi 42.6% daripada pinjaman kepada perniagaan atau 17.2% daripada jumlah pinjaman terkumpul. Sebagai mencerminkan keperluan pembiayaan PKS yang semakin meningkat, sistem perbankan menerima permohonan pinjaman daripada lebih 100,000 PKS yang bernilai RM59.7 bilion, iaitu peningkatan 10.3% daripada tahun sebelumnya. Faktor seperti perkembangan dalam analisis kredit, peralatan dan metodologi penilaian, akses yang meluas kepada maklumat semasa pelanggan dan liberalisasi rangka kerja penentuan harga telah memudahkan proses peruntukan pembiayaan yang lebih besar kepada PKS. Pada tahun 2005, pinjaman baru sebanyak RM35.8 bilion diluluskan kepada lebih daripada 85,000 PKS, pada kadar pinjaman purata antara 5.72% hingga 6.43% setahun oleh bank perdagangan. Kadar kelulusan adalah lebih tinggi pada 59.9%, manakala permohonan yang ditolak kekal rendah, mencakupi 18.5% daripada jumlah permohonan yang diterima daripada PKS. Pengeluaran pinjaman juga bertambah. Pada tahun 2005, RM110.7 bilion pinjaman dikeluarkan kepada PKS, iaitu kenaikan 10.2% berbanding dengan tahun 2004. Jumlah itu mencakupi 30.7% daripada jumlah pengeluaran kepada sektor perusahaan perniagaan. Pemberian pinjaman kepada PKS mengikut

sektor pada umumnya lebih menyeluruh, dengan hampir dua pertiga daripadanya disalurkan kepada sektor perdagangan borong dan runcit, hotel dan restoran, perkilangan dan pembinaan. Ini mencerminkan fokus perniagaan oleh kebanyakan PKS.

Dengan inisiatif untuk membina keupayaan PKS yang telah pun berada dalam perancangan, langkah untuk memudahkan akses kepada pembiayaan, seperti penubuhan SME Bank, pensekuritian pinjaman PKS, pengenalan produk pembiayaan perdagangan yang baru bagi PKS, dan juga penubuhan SME Portal akan terus meningkatkan akses kepada pembiayaan bagi PKS. Ini akan menggalakkan lagi pemberian pinjaman oleh institusi perbankan kepada PKS. Sebagai respons kepada permintaan kukuh terhadap tabung khas PKS yang diperuntukkan oleh Bank Negara Malaysia, Tabung Industri Kecil dan Sederhana 2 dan Tabung Usahawan Baru 2 masing-masing ditambah lagi sebanyak RM250 juta dan RM350 juta. Secara agregat, Bank Negara Malaysia memperuntukkan sebanyak RM8.9 bilion bagi tabung khas untuk PKS dan daripada jumlah ini, sebanyak RM11.2 bilion telah diluluskan sehingga akhir tahun 2005.

Pembiayaan melalui pasaran bon

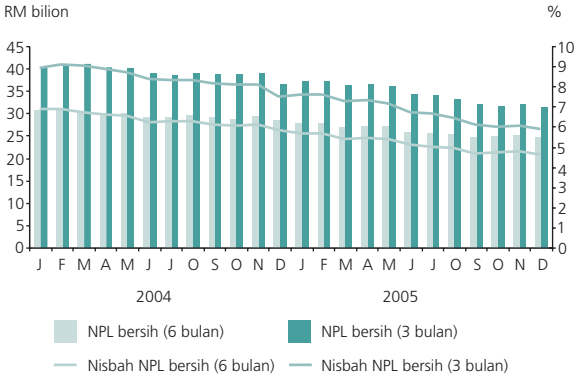
Pasaran bon mengekalkan momentum pertumbuhannya pada tahun 2005. Sebanyak RM35.7 bilion sekuriti hutang swasta diterbitkan atau peningkatan sebanyak 27.1% berbanding dengan tahun 2004, terutamanya oleh sektor utiliti, pembinaan dan kewangan, insurans, harta tanah dan perkhidmatan perniagaan, yang mencakupi 74.3% daripada jumlah terbitan. Hasilnya, jumlah sekuriti hutang swasta terkumpul dalam pasaran meningkat 11.4% kepada RM175.6 bilion pada akhir tahun 2005. Secara keseluruhan, jumlah pembiayaan yang disalur kepada ekonomi, yang merangkumi pemberian pinjaman oleh institusi perbankan, bertambah 9.3% kepada RM733.6 bilion.

Kualiti Aset

Selaras dengan prestasi ekonomi yang mapan, kualiti pinjaman sistem perbankan terus bertambah baik pada tahun 2005, dengan pinjaman tidak berbayar (NPL) menurun kepada paras terendah sejak krisis kewangan Asia. Peningkatan kualiti aset pada tahun 2005 berpunca terutamanya daripada klasifikasi semula NPL yang lebih tinggi kepada status berbayar dan hapus kira.

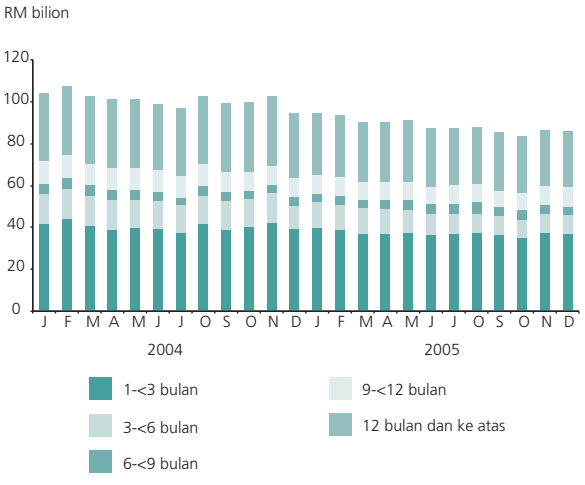
NPL bersih sistem perbankan berdasarkan klasifikasi 3 bulan menurun sebanyak 14.6% kepada RM31.3 bilion pada akhir tahun 2005 (akhir tahun 2004: RM36.7 bilion), manakala NPL bersih berdasarkan klasifikasi 6 bulan menurun kepada RM24.7 bilion pada akhir tahun 2005 (akhir tahun 2004: RM28.6 bilion). Oleh itu, nisbah NPL bersih berdasarkan klasifikasi 3 bulan menurun sebanyak 1.7 mata peratusan kepada 5.8% (akhir tahun 2004: 7.5%). Berdasarkan klasifikasi 6 bulan pula, nisbah NPL bersih menurun sebanyak 1.2 mata peratusan kepada 4.6% (akhir tahun 2004: 5.8%). Perlindungan kerugian pinjaman sistem perbankan juga bertambah baik dengan penurunan paras NPL di samping amalan dasar peruntukan yang lebih berhemat oleh institusi perbankan. Pada akhir tahun 2005, nisbah perlindungan kerugian pinjaman sistem perbankan meningkat kepada 59.2% berdasarkan klasifikasi 3 bulan dan 65.4% berdasarkan klasifikasi 6 bulan (akhir tahun 2004: masing-masing 54.9% dan 60.1%). Pada tahun itu,

Graf 5.1
Sistem Perbankan[1]: Pinjaman Tidak Berbayar Bersih

[1] Termasuk bank-bank Islam.

Graf 5.2
Sistem Perbankan[1] : Profil Pinjaman Tertunggak

[1] Termasuk bank-bank Islam.

Jadual 5.4
Sistem Perbankan: Pinjaman Tidak Berbayar dan Peruntukan Hutang Ragu dan Lapuk

	Pada akhir tahun			
	2004		2005	
	Klasifikasi			
	3 bulan	6 bulan	3 bulan	6 bulan
	RM juta			
Sistem perbankan				
Pinjaman tidak berbayar	60,379.8	50,711.5	53,558.4	45,196.1
Faedah tergantung	8,469.4	8,105.6	7,332.6	7,108.8
Peruntukan khas	15,242.3	14,015.9	14,915.0	13,429.3
Peruntukan am	9,488.7	8,367.5	9,459.4	9,016.2
Nisbah pinjaman tidak berbayar bersih (%)[1]	7.5	5.8	5.8	4.6
Jumlah peruntukan/Pinjaman tidak berbayar (%)	54.9	60.1	59.2	65.4
Bank perdagangan[2]				
Pinjaman tidak berbayar	55,730.3	46,774.8	48,818.4	41,140.5
Faedah tergantung	7,880.2	7,537.2	6,696.8	6,488.8
Peruntukan khas	14,289.8	13,094.8	13,864.0	12,416.6
Peruntukan am	9,089.6	7,968.3	8,913.5	8,470.2
Nisbah pinjaman tidak berbayar bersih (%)[1]	7.1	5.5	5.5	4.4
Jumlah peruntukan/Pinjaman tidak berbayar (%)	56.1	61.1	60.4	66.5
Bank saudagar				
Pinjaman tidak berbayar	2,496.8	2,268.0	1,782.8	1,735.1
Faedah tergantung	373.8	364.4	356.2	355.6
Peruntukan khas	455.4	457.5	463.5	464.6
Peruntukan am	235.8	235.9	192.9	193.0
Nisbah pinjaman tidak berbayar bersih (%)[1]	19.4	16.8	12.1	11.5
Jumlah peruntukan/Pinjaman tidak berbayar (%)	42.7	46.6	56.8	58.4
Bank-bank Islam				
Pinjaman tidak berbayar	2,152.7	1,668.7	2,957.1	2,320.5
Faedah tergantung	215.3	204.1	279.6	264.4
Peruntukan khas	497.2	463.6	587.6	548.1
Peruntukan am	163.4	163.4	353.0	353.0
Nisbah pinjaman tidak berbayar bersih (%)[1]	13.4	9.3	10.5	7.6
Jumlah peruntukan/Pinjaman tidak berbayar (%)	40.7	49.8	41.3	50.2

[1] Nisbah pinjaman tidak berbayar bersih = (Pinjaman tidak berbayar tolak faedah tergantung tolak peruntukan khas) / (Jumlah pinjaman tolak faedah tergantung tolak peruntukan khas) x 100%.
[2] Termasuk syarikat kewangan.
Nota: Angka-angka tidak semestinya terjumlah disebabkan oleh penggenapan.

beberapa institusi perbankan telah menerima pakai dasar klasifikasi 3 bulan. Hasilnya, pada akhir tahun 2005, institusi perbankan yang menguasai bahagian pasaran sebanyak 95.6% daripada jumlah pinjaman dalam sistem perbankan telah menerima pakai dasar klasifikasi 3 bulan.

Pada tahun 2005, penurunan NPL adalah juga disebabkan oleh kadar pengelasan semula NPL kepada status berbayar yang lebih tinggi (+30.2%) berikutan peningkatan keseluruhan kemampuan peminjam untuk membayar balik pinjaman, dan hapus kira pinjaman (+3.1%). Klasifikasi baru pinjaman sebagai NPL meningkat 5.6% terutamanya disebabkan oleh dasar klasifikasi NPL yang lebih ketat oleh beberapa institusi perbankan. Namun, peningkatan ini adalah kecil berbanding dengan peningkatan kualiti aset keseluruhan sistem perbankan. Pinjaman tertunggak (tidak termasuk NPL) antara satu hingga tiga bulan juga menurun 3.5% pada tahun 2005, mencakupi sebanyak 6.5% daripada jumlah pinjaman. Oleh itu, risiko yang timbul daripada NPL yang baru dalam sistem perbankan terus terkawal.

Pengurangan keseluruhan NPL sistem perbankan terutamanya menggambarkan peningkatan dalam kualiti pinjaman sektor perniagaan. Dengan sokongan permintaan luar negeri yang kukuh dan peningkatan permintaan dalam negeri yang mapan, keupayaan pembayaran balik sektor perniagaan bertambah baik

Jadual 5.5
Sistem Perbankan[1]: Pinjaman Tidak Berbayar mengikut Sektor

	Pada akhir tahun				
	Pinjaman tidak berbayar mengikut sektor		Perubahan	Sebagai peratus daripada jumlah pinjaman kepada sektor	
	2004	2005		2004	2005
	RM juta		%		
Perusahaan perniagaan	**34,907.0**	**29,383.3**	**-15.8**	**13.7**	**11.2**
antaranya pinjaman kepada Perusahaan Kecil dan Sederhana (PKS)	***10,589.1***	***10,191.9***	***-3.8***	***12.0***	***10.6***
Isi rumah	**19,047.6**	**21,468.6**	**12.7**	**7.6**	**7.5**
Lain-lain	**1,110.0**	**1,347.1**	**21.4**	**11.0**	**12.8**
Jumlah	***55,064.7***	***52,199.0***	***-5.2***	***10.7***	***9.4***
Pertanian, kegiatan memburu, perhutanan dan perikanan	679.7	601.6	-11.5	6.2	5.5
Perlombongan dan kuari	90.3	123.7	37.0	9.1	15.3
Perkilangan	8,705.4	6,550.1	-24.8	13.8	10.8
Bekalan elektrik, gas dan air	1,296.6	1,221.2	-5.8	25.0	26.4
Perdagangan borong dan runcit, restoran dan hotel	4,356.7	3,603.3	-17.3	10.0	7.7
Perdagangan borong	*1,635.8*	*1,420.0*	*-13.2*	*6.4*	*5.2*
Perdagangan runcit	*1,252.9*	*1,123.8*	*-10.3*	*9.6*	*7.6*
Restoran dan hotel	*1,468.0*	*1,059.6*	*-27.8*	*30.4*	*21.7*
Sektor harta benda yang luas	26,726.6	26,885.6	0.6	12.8	11.7
Pembinaan	*7,286.2*	*6,126.4*	*-15.9*	*23.7*	*20.4*
Pembelian harta kediaman	*11,852.7*	*14,006.8*	*18.2*	*8.9*	*9.4*
Pembelian harta bukan kediaman	*4,432.1*	*4,125.1*	*-6.9*	*14.2*	*11.7*
Harta tanah	*3,155.6*	*2,627.3*	*-16.7*	*23.0*	*17.9*
Pengangkutan, penyimpanan dan perhubungan	778.0	639.6	-17.8	7.8	5.6
Kewangan, insurans dan perkhidmatan perniagaan	1,882.9	1,778.3	-5.6	6.1	5.9
Kredit penggunaan	2,579.4	2,698.1	4.6	8.1	7.3
Kegunaan persendirian	*1,878.4*	*1,923.1*	*2.4*	*10.9*	*9.7*
Kad kredit	*663.9*	*743.7*	*12.0*	*4.7*	*4.5*
Pembelian barangan pengguna	*37.0*	*31.2*	*-15.6*	*11.8*	*11.4*
Pembelian sekuriti	2,896.6	2,425.6	-16.3	14.9	11.6
Pembelian kenderaan pengangkutan[2]	3,167.3	3,550.9	12.1	4.3	4.0
Perkhidmatan kemasyarakatan, sosial dan persendirian	795.3	773.8	-2.7	15.6	13.5

[1] Termasuk bank-bank Islam.

[2] Termasuk kereta penumpang.

Nota: Angka-angka tidak semestinya terjumlah disebabkan oleh penggenapan.

pada tahun 2005. NPL bagi sektor perniagaan menunjukkan penurunan yang ketara sebanyak 15.8% kepada RM29.4 bilion, mencakupi 11.2% daripada jumlah pinjaman perniagaan pada akhir tahun 2005 (akhir tahun 2004: 13.7%). Ini terutamanya disebabkan oleh penurunan NPL bagi sektor perkilangan, pengedaran (perdagangan borong dan runcit, restoran dan hotel) dan pembinaan. NPL bagi sektor perkilangan menunjukkan penurunan yang terbesar sebanyak 24.8% dan mencakupi 10.8% daripada pinjaman kepada sektor perkilangan pada akhir tahun 2005 (akhir tahun 2004: 13.8%). Nisbah NPL bagi sektor pengedaran dan pembinaan masing-masing menurun kepada 7.7% dan 20.4% (akhir tahun 2004: masing-masing 10% dan 23.7%).

Sejajar dengan NPL yang bertambah baik bagi sektor perniagaan, NPL bagi PKS juga menurun sebanyak 3.8% pada tahun 2005. Pada akhir tahun 2005, NPL bagi PKS menurun kepada RM10.2 bilion, mencakupi 10.6% daripada pinjaman PKS (akhir tahun 2004: 12%). Adalah diperhatikan bahawa kualiti aset yang bertambah baik bagi pinjaman PKS adalah dalam sektor yang sama seperti keseluruhan sektor perniagaan, dengan NPL bagi PKS dalam sektor perkilangan mencatat penurunan terbesar. NPL bagi PKS dalam sektor perkilangan menurun 12.7%, iaitu mencakupi 11.6% daripada pinjaman PKS dalam sektor ini. Ini sebahagiannya disebabkan oleh penambahbaikan dalam analisis kredit, peralatan dan metodologi penilaian kredit institusi perbankan, dan peningkatan akses kepada maklumat pelanggan semasa.

[Sila rujuk seksyen mengenai "Pendedahan kepada Sektor Isi Rumah" untuk analisis tentang pendedahan sektor perbankan kepada sektor isi rumah.]

Dengan jangkaan pertumbuhan ekonomi yang mapan pada tahun 2006, bersama-sama dengan penambahbaikan yang berterusan dalam infrastruktur

pengurusan risiko dan amalan institusi perbankan, trend menurun NPL dalam sistem perbankan dijangka berterusan pada tahun 2006.

Pendedahan kepada Sektor Isi Rumah

Di sebalik ketidakpastian dalam persekitaran global, tahap keyakinan pengguna kekal tinggi sepanjang tahun 2005. Penggunaan swasta kukuh dengan paras pendapatan tinggi yang berterusan, keadaan pasaran pekerja yang stabil, keadaan perniagaan yang bertambah baik dan peningkatan dalam produktiviti. Peminjaman oleh isi rumah terus teguh seperti yang dicerminkan oleh peningkatan dalam nisbah hutang isi rumah daripada sektor perbankan kepada KDNK kepada 61.5% pada akhir tahun 2005, berbanding dengan 45.3% pada tahun 2000. Nisbah keupayaan bayaran hutang pengguna juga meningkat daripada 29.9% pada tahun 2000 kepada 38.8% pada tahun 2005. Namun begitu, paras keberhutangan isi rumah sepertimana yang diukur menerusi nisbah purata hutang kepada pendapatan boleh guna kekal pada tahap yang terurus, setimpal dengan kapasiti sektor tersebut.

Permintaan terhadap pembiayaan kekal kukuh pada tahun 2005 seperti yang dicerminkan oleh peningkatan sebanyak 18% dalam permohonan pinjaman daripada sektor itu. Pinjaman yang diluluskan meningkat 12% kepada RM97.2 bilion, sementara pengeluaran pinjaman mencatat peningkatan sebanyak 11.4% kepada RM145.2 bilion. Akibatnya, pinjaman terkumpul isi rumah meningkat 15.1% kepada RM304.4 bilion, mencakupi 54.5% daripada pinjaman terkumpul sistem perbankan pada akhir tahun 2005. Aktiviti pemberian pinjaman dalam sektor ini tertumpu pada pembiayaan gadai janji, pembelian kereta penumpang dan kad kredit.

Permintaan terhadap pinjaman bagi pembelian harta kediaman adalah sederhana pada tahun 2005, disebabkan terutamanya oleh permintaan yang lebih rendah terhadap pembelian harta tanah berkos sederhana hingga ke harta tanah berkos lebih rendah, dengan pinjaman yang diluluskan bagi pembelian harta kediaman meningkat 2.5% kepada RM36.6 bilion. Namun begitu, pinjaman terkumpul kepada sektor ini meningkat 12.5% (akhir tahun 2004: 14.2%), mencerminkan pengeluaran pinjaman yang kekal tinggi pada tahun 2005. NPL dalam sektor ini meningkat 18.2% untuk mencakupi 9.4% daripada pinjaman kepada sektor ini (akhir tahun 2004: 8.9%). Purata kadar faedah pinjaman yang dicaj oleh bank perdagangan bagi pinjaman ini kekal kompetitif, pada kadar antara 2.69% hingga 3.15% setahun.

Paras keberhutangan isi rumah sepertimana yang diukur menerusi nisbah purata hutang kepada pendapatan boleh guna, kekal pada tahap yang terurus, setimpal dengan kapasiti sektor tersebut.

Aktiviti promosi yang agresif oleh para peniaga dan pembuat kereta serta pelancaran model baru yang menarik pada harga yang kompetitif terus meningkatkan permintaan pengguna terhadap kenderaan bermotor pada tahun 2005. Permohonan pinjaman untuk membiayai pembelian kereta penumpang meningkat 34.4% kepada RM54.5 bilion, sementara kelulusan pinjaman meningkat 26.1% kepada RM38.3 bilion pada tahun itu. Justeru, pinjaman terkumpul kepada sektor ini mencatat peningkatan yang kukuh sebanyak 19.9% kepada RM86.2 bilion pada akhir tahun 2005. Dari segi kualiti aset, berbanding dengan peningkatan dalam pinjaman, pertumbuhan dalam NPL bagi sektor ini adalah sederhana, mencakupi 4% daripada jumlah pinjaman kepada sektor ini (akhir tahun 2004: 4.3%).

Sebanyak 2.6 juta kad kredit baru dikeluarkan pada tahun 2005, menjadikan jumlah bilangan kad kredit dalam edaran kepada lebih kurang 8 juta dengan had yang diluluskan sebanyak RM57.1 bilion. Promosi untuk membeli barangan pengguna dengan menggunakan kad kredit, berserta promosi caj tahunan yang kompetitif menyumbang kepada pertumbuhan kad kredit yang lebih kukuh pada tahun 2005. Had kredit bagi kad kredit baru meningkat 7.3% kepada RM12.6 bilion, sementara penggunaan kemudahan kad kredit kekal kukuh dengan jumlah pengeluaran pinjaman meningkat 17.6% kepada RM42.7 bilion. Namun begitu, baki terkumpul kad kredit kekal sebahagian kecil daripada pinjaman terkumpul sistem perbankan. Sementara jumlah pinjaman terkumpul bagi kad kredit meningkat dari tahun sebelumnya, jumlah baki pusingan kekal tidak berubah berbanding dengan tahun 2004, mencakupi lebih kurang 40% daripada pinjaman terkumpul kad kredit, yang menunjukkan bahawa 60% daripada pengguna kad membayar balik pinjaman kad kredit mereka sepenuhnya. NPL kad kredit mencakupi 4.5% daripada jumlah pinjaman kad kredit dan 1.4% daripada jumlah NPL dalam sistem perbankan pada akhir tahun 2005.

Walaupun peningkatan dalam infrastruktur pengurusan risiko dan kemampuan sistem perbankan telah memperkukuh kapasiti mereka untuk mengurus risiko yang berpunca daripada pendedahan mereka kepada sektor isi rumah, isu yang timbul ialah mengenai kemampuan sektor isi rumah mengurus hutang mereka. Oleh itu, Bank Negara Malaysia telah mengambil beberapa langkah awal seperti berikut bagi memastikan kemapanan sektor isi rumah:

- Menjalankan usaha-usaha yang terancang untuk mendidik pengguna mengenai pengurusan kewangan untuk membolehkan mereka membuat keputusan yang bijak dan mengurus risiko kewangan secara proaktif dan membina. Ini merupakan sebahagian daripada program pendidikan pengguna yang komprehensif yang dimulakan pada tahun 2003; dan
- Menubuhkan Agensi Kaunseling dan Pengurusan Kredit (AKPK) untuk menyediakan bantuan dalam bentuk perkhidmatan khidmat nasihat profesional dan pengurusan hutang kepada individu yang menghadapi masalah hutang yang melibatkan beberapa institusi kewangan yang di bawah penyeliaan Bank Negara Malaysia. AKPK dijangka mula beroperasi pada 1 April 2006.

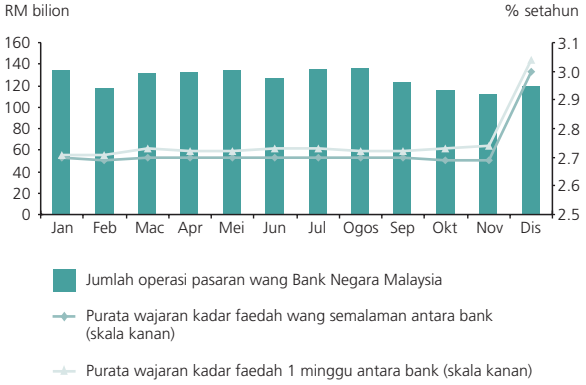
Di peringkat penyeliaan, Bank Negara Malaysia juga telah mengambil langkah-langkah bagi memastikan pendedahan institusi perbankan kepada sektor isi rumah tidak mendatangkan risiko yang berlebihan kepada kestabilan sektor kewangan, seperti yang berikut:

- Meningkatkan wajaran risiko bagi NPL gadai janji daripada 50% kepada 100% bagi tujuan kecukupan modal; dan
- Menjalankan pemeriksaan bertema atas institusi perbankan individu, dengan memfokuskan pada kecukupan dan keteguhan amalan pengurusan risiko mereka terhadap pemberian pinjaman kepada sektor isi rumah.

Pengurusan Mudah Tunai

Sistem perbankan terus beroperasi dalam persekitaran mudah tunai yang tinggi pada tahun 2005. Ini disebabkan terutamanya oleh lebihan akaun semasa yang besar, pelaburan langsung asing yang berkekalan sepanjang tahun dan aliran masuk dana portfolio, yang terus menghasilkan pertambahan dalam rizab antarabangsa daripada RM253.5 bilion pada akhir tahun 2004 kepada RM266.4 bilion pada akhir tahun 2005. Bagi menyerap mudah tunai berlebihan, Bank Negara Malaysia meneruskan langkah pengurusan mudah tunai secara aktif melalui operasi pasaran wang

Graf 5.3
Mudah Tunai Sistem Perbankan[1] pada tahun 2005

[1] Termasuk bank-bank Islam.

Jadual 5.6
Sistem Perbankan: Unjuran Mudah Tunai pada 31 Disember 2005

	Ketidakpadanan kumulatif (RM bilion)		Penimbal sebagai % jumlah deposit	
	1 minggu	1 bulan	1 minggu	1 bulan
Bank perdagangan[1]	51.7	66.6	10.2	13.1
Bank saudagar	8.0	7.3	45.6	41.6
Bank-bank Islam	7.7	6.7	24.1	21.2
Sistem perbankan	**67.4**	**80.7**	**12.1**	**14.5**

[1] Termasuk syarikat kewangan.
Nota: Angka-angka tidak semestinya terjumlah disebabkan oleh penggenapan.

dalam bentuk pinjaman langsung, repo dan terbitan Bil Bank Negara dan Nota Boleh Niaga. Bagi 11 bulan pertama tahun 2005, purata wajaran kadar antara bank semalaman stabil pada paras 2.70% sementara purata wajaran kadar antara bank satu minggu naik turun dalam julat yang sempit antara 2.71% hingga 2.74% setahun. Ekoran daripada peningkatan kadar semalaman sebanyak 30 mata asas kepada 3.0% pada akhir November 2005, purata wajaran kadar antara bank semalaman dan satu minggu masing-masing lebih tinggi pada akhir tahun 2005 iaitu pada 3.0% dan 3.04% setahun. Jumlah operasi pasaran wang terkumpul oleh Bank Negara Malaysia dalam bentuk pinjaman langsung bersih, repo dan terbitan kertas Bank Negara Malaysia ialah RM119.9 bilion pada akhir tahun 2005, berbanding dengan RM142.6 bilion pada akhir tahun 2004.

Sepanjang tahun 2005, sistem perbankan, secara keseluruhannya, mengunjurkan mudah tunai yang mencukupi bagi memenuhi sebarang pengeluaran di

luar jangka sehingga tempoh satu bulan. Pada akhir tahun 2005, lebihan mudah tunai kumulatif sistem perbankan diunjurkan sebanyak RM67.4 bilion bagi memenuhi permintaan mudah tunai yang dianggarkan sehingga satu minggu dan lebihan sebanyak RM80.7 bilion bagi memenuhi permintaan sehingga satu bulan. Sebagai satu kumpulan, bank perdagangan, bank saudagar dan bank-bank Islam, mengunjurkan lebihan yang besar dalam tempoh satu bulan, masing-masing sebanyak 13.1%, 41.6% dan 21.2% daripada jumlah deposit. Secara individu, kesemua institusi perbankan telah mengunjurkan lebihan, jauh lebih tinggi daripada keperluan pengawalseliaan dalam tempoh satu minggu dan satu bulan.

Risiko Kadar Faedah

Pendedahan sistem perbankan kepada risiko kadar faedah (termasuk risiko harga bagi pendedahan yang berlandaskan Islam) dinilai menggunakan pendekatan kedudukan bersih wajaran durasi (DWP). Pendekatan DWP menganggarkan kesan potensi atas nilai ekonomi sesebuah institusi perbankan dengan anjakan 100 mata asas pada kadar faedah. Walau bagaimanapun, pendekatan DWP sedia ada yang diterima pakai oleh Bank Negara Malaysia tidak menganalisis secara berasingan pendedahan yang timbul daripada portfolio berlandaskan Islam di mana kesan potensi atas nilai ekonomi portfolio tersebut boleh dikurangkan melalui liabiliti berasaskan mudharabah.

DWP sistem perbankan meningkat sebanyak 10.57% kepada RM4.2 bilion pada akhir Disember 2005, atau 5.1% jika dinyatakan sebagai peratusan daripada modal asas sistem perbankan. Pada tahun 2005, jumlah aset dalam sebutan ringgit yang sensitif kepada kadar faedah meningkat 9% berbanding dengan akhir tahun 2004.

Jadual 5.7
Sistem Perbankan: Kesan Kenaikan Kadar Faedah Sebanyak 1% ke atas Kekukuhan Modal

	Kedudukan bersih wajaran durasi					
	RM juta		Sebagai peratusan daripada modal asas (%)		Impak terhadap nisbah modal wajaran risiko (mata peratusan)	
	Pada akhir tahun					
	2004	2005	2004	2005	2004	2005
Bank perdagangan[1]	-3,399	-3,690	-4.8	-4.8	-1.0	-1.1
Bank saudagar	-366	-472	-7.3	-9.6	-3.9	-8.3
Sistem perbankan[2]	-3,764	-4,162	-5.0	-5.1	-1.1	-1.2

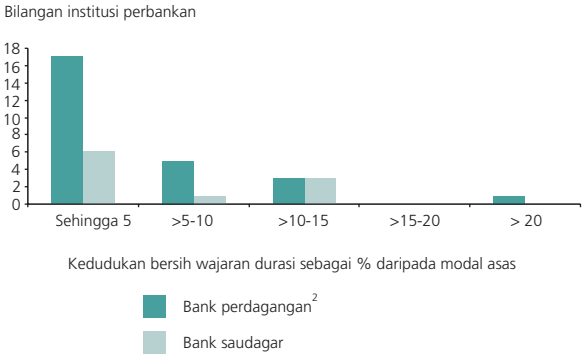
[1] Termasuk syarikat kewangan.
[2] Tidak termasuk bank-bank Islam tetapi termasuk risiko harga untuk pendedahan yang bercirikan Islam.
Nota: Angka-angka tidak semestinya terjumlah disebabkan oleh penggenapan.

Pertumbuhan aset ini tertumpu pada jenis aset yang mempunyai tempoh matang satu hingga tiga bulan yang disebabkan sebahagian besarnya oleh pemberian pinjaman antara bank yang meningkat, dan pertumbuhan aset yang mempunyai tempoh matang tujuh hingga 10 tahun disebabkan oleh peningkatan pinjaman sewa beli kadar tetap. Peningkatan pada liabiliti dalam sebutan ringgit yang sensitif kepada kadar faedah adalah kecil pada kadar 8%, disebabkan terutamanya oleh terbitan sekuriti hutang dan dana daripada Cagamas yang mempunyai baki tempoh matang selama satu hingga tiga bulan dan empat hingga tujuh tahun.

Sebahagian besar risiko kadar faedah sistem perbankan tertumpu pada baki tempoh matang tiga hingga lima dan lima hingga 10 tahun, yang kedua-duanya mencakupi 70% daripada jumlah bersih DWP pada akhir Disember 2005. Ini disebabkan terutamanya oleh peningkatan pinjaman kadar tetap dengan baki tempoh matang melebihi lima hingga 10 tahun sebanyak 24% atau RM9.1 bilion. Peningkatan ini disebabkan oleh peningkatan portfolio sewa beli di kalangan institusi perbankan yang mempunyai pendedahan kredit yang secara relatifnya lebih rendah dalam segmen runcit pada tahun 2005. Memandangkan pembiayaan sewa beli kadar boleh ubah baru sahaja diperkenalkan, sewa beli kadar tetap terus menjadi jenis pembiayaan utama yang telah mencatat peningkatan sebanyak RM21.5 bilion kepada RM95.5 bilion pada akhir tahun 2005.

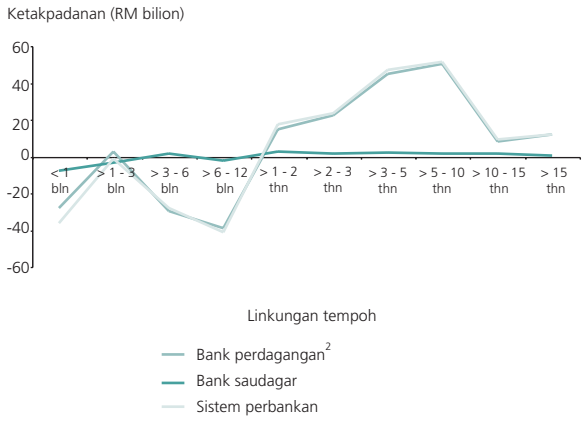
Meskipun pinjaman kadar tetap meningkat pada tahun 2005, sebahagian daripada kesan nilai ekonomi yang berpunca daripada pinjaman kadar tetap secara Islam yang meningkat daripada RM9.2 bilion kepada

Graf 5.4
Sistem Perbankan[1]: Taburan Mengikut Kedudukan Bersih Wajaran Durasi sebagai Peratusan daripada Modal Asas pada 31 Disember 2005

[1] Tidak termasuk bank-bank Islam tetapi termasuk risiko harga untuk pendedahan yang bercirikan Islam.
[2] Termasuk syarikat kewangan.

Graf 5.5
Sistem Perbankan[1] : Ketakpadanan Kedudukan Kadar Faedah Bersih pada 31 Disember 2005

[1] Tidak termasuk bank-bank Islam tetapi termasuk risiko harga untuk pendedahan yang bercirikan Islam.
[2] Termasuk syarikat kewangan.

RM41 bilion pada tahun itu, mampu diserap oleh liabiliti berasaskan mudharabah yang berjumlah RM20.7 bilion pada akhir tahun 2005, sekiranya sifat penyerapan kerugian liabiliti seumpama itu dicerminkan oleh pendekatan DWP. Dalam jangka panjang, penggunaan pembiayaan kadar boleh ubah secara Islam yang mencakupi 13.5% daripada jumlah pinjaman secara Islam pada akhir tahun 2005 juga akan mengurangkan risiko yang timbul daripada produk kadar tetap yang merupakan kelaziman bagi pembiayaan secara Islam.

Sebagai satu kumpulan, DWP bank perdagangan mencatat peningkatan sebanyak 8.6% kepada RM3.7 bilion pada akhir bulan Disember 2005, disebabkan pinjaman kadar tetap yang lebih tinggi dengan baki tempoh matang melebihi lima hingga 10 tahun terutamanya dalam bentuk pembiayaan kenderaan bermotor. Bank saudagar juga mencatat peningkatan dalam DWP mereka daripada RM0.4 bilion kepada RM0.5 bilion pada akhir bulan Disember 2005 disebabkan pengembangan dalam pegangan sekuriti hutang dengan baki tempoh matang melebihi tujuh tahun dan mengambil kedudukan kadar faedah hadapan panjang bersih, perjanjian kadar hadapan dan kedudukan hadapan bagi tempoh matang melebihi lima tahun.

Jadual 5.8
Sistem Perbankan: Kesan Risiko Kadar Faedah Akaun Dagangan ke atas Kekukuhan Modal pada 31 Disember 2005

	RM juta		Jumlah risiko kadar faedah/Modal asas (%)	
	Risiko kadar faedah			
	2004	2005	2004	2005
Bank perdagangan[1]	906	1132	1.3	1.5
Bank saudagar	522	830	10.9	16.8
Sistem perbankan[2]	1,428	1,962	1.9	2.5

[1] Termasuk syarikat kewangan.
[2] Tidak termasuk institusi perbankan Islam tetapi termasuk risiko harga untuk pendedahan yang bercirikan Islam.
Nota: Angka-angka tidak semestinya terjumlah disebabkan oleh penggenapan.

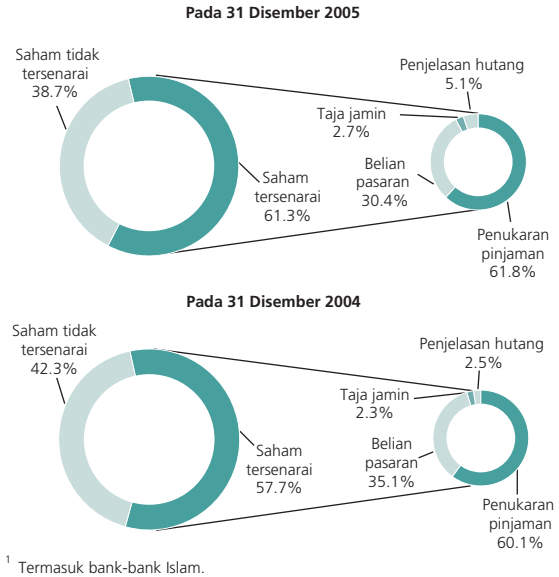
Kesan pegangan sekuriti hutang swasta yang lebih tinggi juga dicerminkan oleh peningkatan risiko kadar faedah sistem perbankan sebanyak 37.4% kepada RM2 bilion atau 2.45% daripada modal asas pada akhir Disember 2005, seperti yang dikira mengikut rangka kerja Kecukupan Modal Risiko Pasaran yang diperkenalkan oleh Bank Negara Malaysia pada September 2004.

Risiko Ekuiti

Pendedahan ekuiti masih melibatkan tahap risiko yang minimum kepada sistem perbankan. Jumlah pegangan ekuiti oleh institusi perbankan secara relatif, kekal tidak berubah pada RM3 bilion pada akhir tahun 2005 berbanding dengan RM3.1 bilion pada akhir tahun 2004. Jumlah tersebut hanya merupakan 0.3% daripada jumlah aset sistem perbankan pada akhir tahun 2005. Pergerakan yang sedikit dalam jumlah pegangan ekuiti mencerminkan aktiviti penyusunan semula yang diselesaikan oleh institusi perbankan telah berkurang, serta prestasi pasaran saham yang lebih sederhana pada tahun itu.

Pegangan saham tersenarai oleh sistem perbankan mencatat peningkatan sebanyak 3.5% pada tahun 2005, meskipun terdapat trend penurunan untuk sebahagian besar tahun itu. Saham tersenarai yang dipegang oleh sistem perbankan mencatat penurunan sebanyak 18.2% pada tiga suku pertama tahun itu kepada RM1.4 bilion pada akhir bulan September 2005. Ini mencerminkan sentimen berhati-hati dalam pasaran saham, yang dipengaruhi oleh prestasi kurang memuaskan oleh kaunter utama di Bursa Malaysia dan kebimbangan terhadap faktor luaran yang tidak menggalakkan seperti kenaikan harga minyak, yang mencetuskan aktiviti penjualan saham. Walau bagaimanapun, kesan penurunan dalam pegangan saham tersenarai oleh sistem perbankan dikurangkan oleh beberapa penukaran pinjaman kepada saham tersenarai melalui aktiviti penyusunan semula. Hasilnya, terdapat peningkatan dalam pegangan saham tersenarai pada suku keempat tahun 2005 sebanyak 26.6% kepada RM1.8 bilion pada akhir tahun 2005.

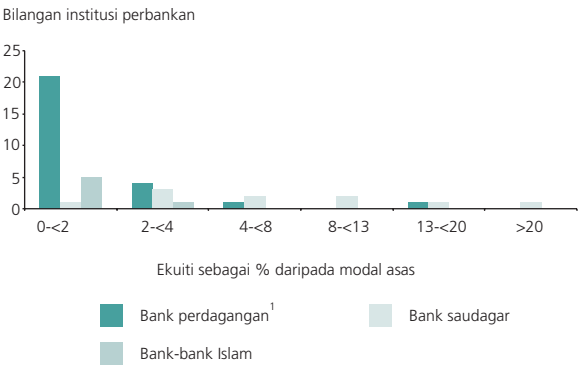
Graf 5.6
Sistem Perbankan[1]: Komposisi Pelaburan Ekuiti

[1] Termasuk bank-bank Islam.

Secara keseluruhan, pelaburan dalam saham tidak tersenarai oleh sistem perbankan mencatat penurunan sebanyak 11%, daripada RM1.3 bilion pada akhir tahun 2004 kepada RM1.2 bilion pada akhir tahun 2005. Sebahagian besar daripada penurunan ini berpunca daripada penurunan dalam pegangan saham tidak tersenarai di kalangan bank perdagangan sebanyak 12.2%, daripada RM1.2 bilion pada akhir tahun 2004 kepada RM1.1 bilion pada akhir tahun 2005, akibat daripada beberapa aktiviti penebusan saham oleh peminjam korporat yang sebelum ini terlibat dalam penyusunan semula hutang.

Graf 5.7
Sistem Perbankan: Taburan mengikut Ekuiti sebagai Peratusan daripada Modal Asas pada 31 Disember 2005

[1] Termasuk syarikat kewangan.

Jadual 5.9
Sistem Perbankan: Pendedahan kepada Ekuiti

	Pegangan ekuiti[1] (RM juta)		Ekuiti[1] / Modal asas (%)		Potensi kerugian ekuiti[1] / Modal asas (%)	
	Pada akhir tahun					
	2004	2005	2004	2005	2004	2005
Bank perdagangan[2]	1,409.3	1,449.5	1.9	1.9	0.1	0.1
Bank saudagar	320.8	351.2	6.4	7.1	0.5	0.3
Bank-bank Islam	34.8	26.5	1.8	0.8	0.1	0.0
Sistem perbankan	1,764.8	1,827.2	2.2	2.2	0.2	0.1

[1] Jumlah pelaburan dalam saham tersenarai.
[2] Termasuk syarikat kewangan.

Hanya bank saudagar sebagai satu kumpulan mencatat peningkatan dalam pegangan ekuiti sebanyak 9.1%, sebahagian besarnya daripada saham tersenarai yang diterima daripada penukaran pinjaman kepada ekuiti. Oleh itu, nisbah saham tersenarai kepada modal asas meningkat daripada 6.4% pada akhir tahun 2004 kepada 7.1% pada akhir tahun 2005. Kebanyakan institusi perbankan mengekalkan pendedahan risiko ekuiti kurang daripada 2% daripada jumlah modal asas mereka pada akhir tahun 2005.

Berdasarkan kadar volatiliti Indeks Komposit Kuala Lumpur (KLCI) selama 10 hari pada akhir tahun 2005, potensi kerugian maksimum dalam nilai ekuiti sistem perbankan lebih rendah pada 4.5% atau 0.1% daripada jumlah modal asas, berbanding dengan 7.7% atau 0.2% daripada jumlah modal asas pada akhir tahun 2004. Ini mencerminkan volatiliti KLCI yang lebih rendah pada tahun 2005.

Risiko Pertukaran Asing

Pendedahan sistem perbankan kepada risiko pertukaran asing terus terkawal pada tahun 2005, dengan kedudukan mata wang asing terbuka bersih trend menurun terutamanya pada separuh kedua tahun itu. Liabiliti mata wang asing, yang sebahagian besarnya dalam bentuk pinjaman antara bank dalam mata wang asing meningkat pada tahun 2005 berikutan institusi perbankan menjalankan aktiviti arbitraj pertukaran hadapan dalam pasaran swap mata wang. Kedudukan mata wang asing terbuka bersih menurun daripada RM3 bilion kepada RM0.8 bilion pada tahun 2005, dengan penurunan yang amat ketara sebanyak RM2.9 bilion dicatat pada bulan November. Sebagai peratusan daripada modal asas sistem perbankan, kedudukan mata wang asing terbuka bersih menguncup daripada 3.7% pada tahun 2004 kepada 1% pada tahun 2005.

Jumlah aset mata wang asing sistem perbankan, yang sebahagian besarnya dalam bentuk penempatan mata wang asing antara bank adalah tinggi pada separuh

pertama tahun 2005, dengan jumlah terkumpul bersamaan RM61 bilion pada 30 Jun 2005. Ini terutamanya disebabkan oleh penghantaran balik perolehan eksport yang berterusan, pelaburan langsung asing yang mapan dan aliran masuk pelaburan portfolio yang ketara. Peningkatan dalam penempatan mata wang asing antara bank yang mencapai jumlah terkumpul maksimum sebanyak RM43.1 bilion pada akhir bulan Mei juga disebabkan oleh peningkatan sebanyak RM3.7 bilion dalam deposit mata wang asing yang diterima oleh institusi perbankan berikutan pelabur domestik mengambil peluang untuk melabur dalam aset bukan ringgit selepas liberalisasi peraturan pertukaran asing pada bulan April 2005. Pada separuh kedua tahun 2005, trend aliran masuk dana jangka pendek bertukar arah. Ini mencerminkan penurunan dalam penempatan mata wang asing antara bank sebanyak RM2.7 bilion dan seterusnya penyusutan dalam jumlah aset mata wang asing sebanyak RM3 bilion.

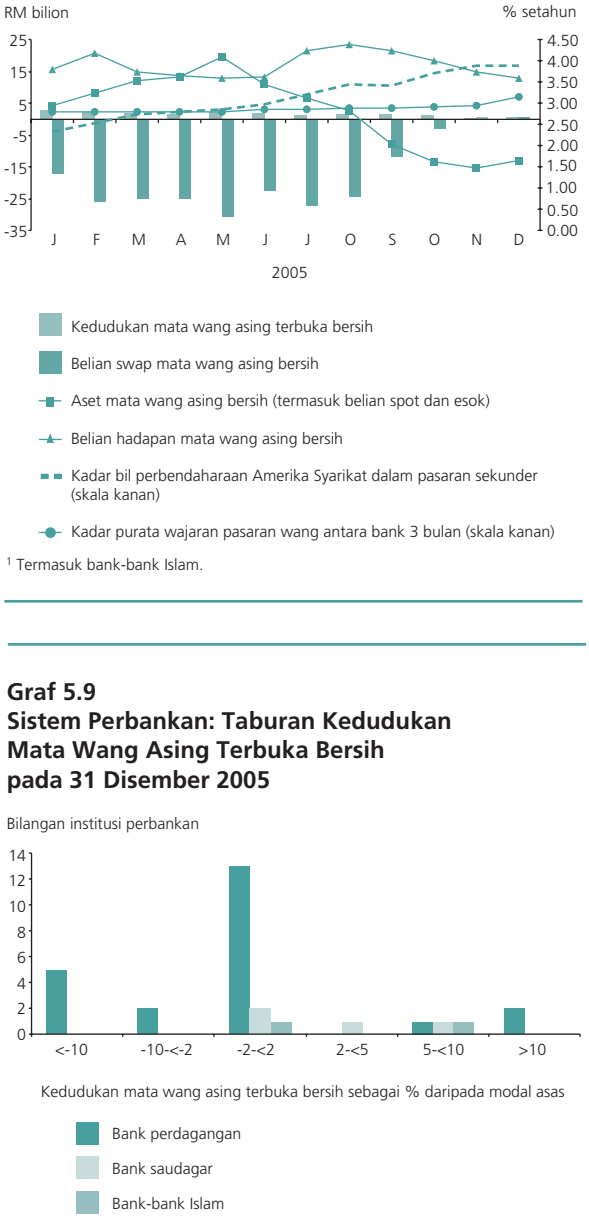
Jumlah liabiliti mata wang asing yang secara relatif kekal stabil pada separuh pertama tahun 2005, meningkat pada separuh kedua tahun 2005 terutamanya disebabkan oleh kenaikan pinjaman antara bank dalam mata wang asing oleh institusi perbankan. Walaupun kadar faedah dolar AS terus meningkat pada separuh kedua tahun 2005, institusi perbankan masih lagi meminjam mata wang asing dalam pasaran wang antara bank bagi tujuan menjalankan urus niaga swap untuk melindung nilai aktiviti arbitraj mereka disebabkan jangkaan bahawa ringgit akan kukuh, seperti yang dicerminkan dalam diskaun hadapan. Pengembangan liabiliti mata wang asing sistem perbankan juga disebabkan oleh peningkatan dalam penempatan mata wang asing di dalam kumpulan institusi perbankan asing tertentu memandangkan tahap pendedahan risiko mata wang asing subsidiari mereka di Malaysia adalah secara relatif rendah. Akibatnya, kedudukan aset mata wang asing bersih yang mencapai tahap tertinggi sebanyak RM19.7 bilion pada bulan Mei berubah menjadi kedudukan liabiliti mata wang asing bersih sebanyak RM12.9 bilion pada akhir tahun 2005.

Dalam pasaran hadapan mata wang asing, premium hadapan bagi kadar USD/RM mengecil dengan ketara dan bertukar menjadi diskaun hadapan yang besar sebanyak 55 mata asas yang mencerminkan kebezaan kadar faedah yang semakin berpihak kepada dolar AS. Walau bagaimanapun, permintaan daripada pelanggan untuk menjual kontrak hadapan mata wang asing terus

Jadual 5.10
Sistem Perbankan: Pendedahan kepada Mata Wang Asing

	Kedudukan mata wang asing terbuka bersih (RM juta)		Kedudukan mata wang asing terbuka bersih/ Modal asas (%)	
	Pada akhir tahun			
	2004	2005	2004	2005
Bank perdagangan	2,904	571	4.2	0.8
Bank saudagar	48	88	1.0	1.8
Bank-bank Islam	54	125	2.8	2.2
Sistem perbankan	3,006	784	3.7	1.0

Graf 5.8
Sistem Perbankan[1]: Komponen Pendedahan kepada Mata Wang Asing

[1] Termasuk bank-bank Islam.

Graf 5.9
Sistem Perbankan: Taburan Kedudukan Mata Wang Asing Terbuka Bersih pada 31 Disember 2005

kukuh terutamanya pada bulan Julai dan Ogos, sebelum menjadi lebih reda berikutan perubahan kepada rejim kadar pertukaran yang baru. Hasilnya, kontrak hadapan mata wang asing institusi perbankan yang diperoleh terutamanya daripada entiti bukan bank domestik meningkat daripada RM36.1 bilion pada akhir bulan Januari kepada RM42.9 bilion pada akhir bulan Ogos 2005. Bagi menguruskan kontrak hadapan mata wang asing yang telah diperoleh, institusi perbankan yang lantas menyebabkan peningkatan swap mata wang asing perlu dibayar sebanyak 39.8% kepada RM72.7 bilion pada bulan Julai 2005.

Kekukuhan Modal

Sepanjang tahun 2005, tahap permodalan sistem perbankan kekal kukuh. Perkembangan ini didorong oleh aktiviti pengurusan modal institusi perbankan yang berterusan untuk menurunkan kos modal dan memaksimumkan nilai kepada pemegang saham. Ini termasuklah pembayaran dividen dan pembelian balik syer yang lebih tinggi serta penerbitan modal kumpulan-2 dan instrumen modal kacukan. Kedudukan modal yang kukuh membolehkan institusi perbankan menyerap kesan daripada langkah berkaitan modal yang diperkenalkan pada tahun 2005 yang bertujuan untuk meningkatkan kesensitifan terhadap risiko rangka kerja modal. Berikutan dengan itu, nisbah modal wajaran risiko (RWCR) kekal pada tahap melebihi 13% pada tahun itu. Pada akhir tahun 2005, RWCR berada pada tahap 13.1%, sementara nisbah modal teras pada 10.2%. Di tahap mikro pula, kesan pemasukan faktor risiko pasaran dalam pengiraan modal terlaras risiko atas bank saudagar adalah secara relatif ketara dan menghasilkan kesusutan RWCR sebanyak 5.4 mata peratusan kepada 17.5%.

Modal asas meningkat sebanyak RM2.3 bilion disebabkan terutamanya oleh modal kumpulan-2 yang lebih tinggi, mencakupi 83% daripada pertumbuhan jumlah modal. Namun begitu, modal kumpulan-1 masih merupakan komponen utama dan mencakupi 70.6% daripada jumlah modal. Peningkatan modal kumpulan-1 pada tahun 2005 berpunca terutamanya daripada pemasukan keuntungan yang telah diaudit sebanyak RM2.5 bilion dan pelaksanaan Skim Opsyen Syer Kakitangan (ESOS) berjumlah RM0.2 bilion. Modal kumpulan-2 menyaksikan tujuh terbitan hutang subordinat berjumlah RM3.9 bilion dengan RM2.2 bilion daripada jumlah itu dalam denominasi dolar Amerika Syarikat (USD). Hasilnya, para penerbit bukan sekadar mendapat manfaat daripada kadar faedah AS yang secara relatif lebih rendah bahkan meningkatkan kehadiran mereka dalam pasaran modal dan hutang antarabangsa.

Aset wajaran risiko mencatat pertumbuhan dua angka sebanyak 12.4% pada tahun itu. Pengembangan ini disebabkan oleh gabungan beberapa faktor, iaitu pengembangan dalam aktiviti pinjaman terutamanya dalam segmen PKS dan pengguna, pemasukan risiko pasaran dalam rangka kerja kecukupan modal dan caj modal yang lebih tinggi terhadap pinjaman tidak berbayar (NPL) gadai janji. (Sila rujuk seksyen mengenai Aktiviti Pemberian Pinjaman untuk butiran terperinci tentang prestasi operasi berasaskan dana sistem perbankan). Kenaikan wajaran risiko bagi NPL gadai janji kepada 100% semenjak bulan Mac 2005 hanya mengakibatkan penurunan kecil, iaitu sebanyak 0.1 mata peratusan dalam RWCR. Walau bagaimanapun, pelaksanaan rangka kerja risiko pasaran yang bermula pada bulan April 2005 menyebabkan penurunan RWCR yang lebih besar, iaitu sebanyak 0.8 mata peratusan. Dengan pemasukan risiko pasaran dalam rangka kerja modal terlaras risiko, tahap kedudukan modal institusi perbankan kini

Jadual 5.11
Sistem Perbankan: Komponen Modal

	Pada akhir tahun		Perubahan tahunan	
	2004	2005		
	RM juta		RM juta	(%)
Modal Kumpulan-1	64,920.4	65,685.0	764.6	1.2
Modal Kumpulan-2	23,611.6	27,338.6	3,727.0	15.8
Jumlah modal	88,532.0	93,023.5	4,491.6	5.1
Tolak:				
Pelaburan dalam anak-anak syarikat dan pegangan modal institusi perbankan lain	7,294.7	9,526.6	2,231.9	30.6
Modal asas	81,237.3	83,496.9	2,259.6	2.8
Aset berisiko:				
0%	210,391.3	210,324.5	-66.8	0.0
10%	14,669.8	8,226.9	-6,442.9	-43.9
20%	120,316.9	102,207.7	-18,109.2	-15.1
50%	136,487.1	145,916.2	9,429.2	6.9
100%	471,839.2	503,180.5	31,341.4	6.6
Jumlah aset wajaran risiko	565,613.1	635,610.9	69,997.8	12.4
Nisbah modal wajaran risiko (%)				
Sistem perbankan	**14.4**	**13.1**	**-1.3**	
Bank perdagangan[1]	14.1	12.9	-1.2	
Bank saudagar	22.9	17.5	-5.4	
Bank-bank Islam	12.3	14.2	1.9	

Nota: Angka-angka tidak semestinya terjumlah disebabkan oleh penggenapan.
[1] Termasuk syarikat kewangan.

mencerminkan pelbagai risiko yang dihadapi oleh institusi perbankan berbanding hanya sekadar mencerminkan risiko kredit.

Mengikut kategori aset, pertumbuhan dalam kategori wajaran risiko 50% adalah konsisten dengan pengembangan yang berterusan dalam pembiayaan gadai janji, manakala kenaikan aset dalam kategori wajaran risiko 100% berpunca daripada aktiviti pemberian pinjaman lain sistem perbankan dan pengkategorian semula NPL gadai janji. Walau bagaimanapun, aset dalam kategori wajaran risiko 10% dan 20% menurun, sebahagiannya disebabkan masing-masing oleh kematangan sekuriti hutang Cagamas yang dipegang oleh institusi perbankan, dan tuntutan terkumpul terhadap bank OECD dan bank bukan OECD.

Program Pencegahan Pengubahan Wang Haram dan Pencegahan Pembiayaan Keganasan (AML/CFT) di Malaysia

Tinjauan

Rejim pengawalseliaan Program Pencegahan Pengubahan Wang Haram dan Pencegahan Pembiayaan Keganasan (AML/CFT) Malaysia di bawah Akta Pencegahan Pengubahan Wang Haram 2001 (AMLA) terus berubah seiring dengan trend global baru dan piawaian yang diterima pakai di peringkat antarabangsa, iaitu Cadangan 40+9 Pasukan Petugas Tindakan Kewangan mengenai Pencegahan Pengubahan Wang Haram (FATF). Sama seperti negara-negara lain, pada tahun 2005, usaha Malaysia telah ditingkatkan lagi dengan perluasan jaringan pengawalseliaan AMLA kepada perniagaan dan profesion bukan kewangan, pengukuhan rangka kerja perundangan AML/CFT dan memastikan pelaksanaan langkah-langkah pencegahan pengubahan wang haram dan pembiayaan keganasan yang sempurna.

Malaysia, sebagai ketua dalam usaha pencegahan pengubahan wang haram dalam Pertubuhan Negara-negara Asia Tenggara (ASEAN), telah berusaha untuk meningkatkan kemahiran dan pengetahuan kakitangan yang terlibat dalam membanteras pengubahan wang haram dan pembiayaan keganasan di peringkat kebangsaan dan serantau. Pelbagai bengkel latihan telah dianjurkan/dianjurkan bersama oleh Bank Negara Malaysia dan Pusat Serantau Asia Tenggara bagi Mencegah Keganasan (SEARCCT). Bengkel-bengkel latihan ini telah disertai oleh agensi-agensi pengawalseliaan dan penguatkuasaan. Selain bengkel latihan, dialog tetap dan program kesedaran telah diadakan untuk institusi pelaporan AMLA yang baru atau yang sedia ada di Malaysia. Interaksi bersemuka telah menghasilkan komitmen, pematuhan dan kerjasama sukarela daripada institusi pelaporan dalam memainkan peranan yang penting dalam pelaksanaan langkah-langkah AML/CFT kebangsaan.

Jawatankuasa Penyelaras Kebangsaan bagi Pencegahan Pengubahan Wang Haram (NCC) yang terdiri daripada 13 Kementerian dan agensi kerajaan terus memainkan peranan mereka dalam menggerakkan dan menggabungkan kerja sama di kalangan agensi tempatan yang berkaitan. Antara lain, NCC telah mewujudkan Panduan Rujukan Penyiasatan AMLA dan kini dalam proses mewujudkan Program Akreditasi Penyiasat Kewangan. Kementerian Luar Negeri yang merupakan anggota NCC, telah mengagihkan Buku Kecil Maklumat AMLA kepada perwakilan Malaysia di luar negeri untuk memaklumkan usaha yang telah diambil oleh Malaysia bagi memperkukuh rejim AML/CFTnya.

Pada tahun 2005, pesalah pertama di bawah AMLA, seorang peragut, telah berjaya disabitkan kesalahan selepas beliau mengaku bersalah atas lima pertuduhan pengubahan wang haram berjumlah RM83,216. Beliau telah dihukum penjara tiga tahun atas setiap lima pertuduhan. Enam orang lagi telah didakwa atas kesalahan pengubahan wang haram yang membabitkan 193 pertuduhan berjumlah RM71.3 juta.

Memandangkan usaha pembanterasan pengubahan wang haram dan pembiayaan keganasan memerlukan kerjasama global, Malaysia mengambil bahagian secara aktif dalam inisiatif AML/CFT global. Di peringkat antarabangsa, Malaysia diberi pengiktirafan apabila dipilih sebagai wakil untuk rantau Asia Tenggara (bagi tempoh bulan Julai 2005 hingga bulan Julai 2006) dalam Kumpulan Pemandu Asia/Pasifik mengenai Pengubahan Wang Haram (APG) di Mesyuarat Tahunan APG Ke-8.

Kumpulan Pemandu APG diwujudkan semasa Mesyuarat Tahunan APG pada bulan September 2003. Anggota Kumpulan ini termasuk wakil daripada setiap lima kawasan geografi APG, iaitu Asia Utara, Kepulauan Pasifik, Asia Selatan, Asia Tenggara dan "Lain-lain". Matlamat Kumpulan Pemandu APG adalah untuk memberi pandangan strategik mengenai struktur, fungsi dan sokongan untuk APG kepada Pengerusi Bersama dan anggota APG. Antara peranan yang dimainkan oleh anggota Kumpulan Pemandu ini adalah untuk memberi pandangan mengenai isu kepentingan strategik, mendapatkan maklum balas daripada anggota rantau-kecil mengenai isu utama dan memberi galakan kepada anggota APG untuk turut serta dalam aktiviti APG.

Memperkukuh Rejim AML/CFT

Institusi Pelaporan Baru AMLA

Di bawah AMLA, institusi pelaporan perlu menghantar Laporan Transaksi Yang Mencurigakan (STR) terus kepada Bank Negara Malaysia jika mempunyai sebab untuk mengesyaki sebarang transaksi yang membabitkan hasil kegiatan daripada mana-mana aktiviti yang menyalahi undang-undang seperti yang tersenarai dalam Jadual Kedua AMLA. Sejak penguatkuasaan AMLA pada 15 Januari 2002, institusi pelaporan AMLA telah merangkumi institusi kewangan daripada sektor konvensional, Islam dan luar pesisir serta perniagaan dan profesion bukan kewangan seperti peguam, akauntan, setiausaha syarikat dan juga kasino berlesen tunggal di Malaysia.

Pada tahun 2005, obligasi pelaporan AMLA digunakan terhadap pusat perjudian berlesen, Bank Pertanian Malaysia dan notari awam berkuat kuasa dari 31 Mac 2005 dan terhadap ejen perdagangan luar pesisir dan penaja yang tersenarai berkuat kuasa dari 20 Oktober 2005. Notari awam dikehendaki melapor kepada Bank Negara Malaysia sebarang transaksi yang mencurigakan ketika menjalankan aktiviti yang berikut untuk pelanggan mereka:

(i) membeli dan menjual harta tak alih;
(ii) menguruskan wang, sekuriti atau harta lain pelanggan;
(iii) menguruskan akaun termasuk akaun simpanan dan sekuriti;
(iv) mengelola sumbangan bagi penubuhan, pengendalian atau pengurusan syarikat; atau
(v) mewujudkan, mengendalikan atau menguruskan entiti atau pengaturan undang-undang dan membeli dan menjual entiti perniagaan.

Peningkatan Obligasi Pelaporan

Bank Negara Malaysia menerima pakai pendekatan secara berperingkat-peringkat dalam menguatkuasakan peruntukan AMLA terhadap institusi pelaporan. Pendekatan ini bertujuan untuk memastikan institusi pelaporan diberi masa yang secukupnya untuk menubuhkan satu sistem AML/CFT yang efektif dan efisien sebelum obligasi pelaporan yang lain digunakan sepenuhnya terhadap mereka. Dalam hal ini, keperluan undang-undang untuk melapor transaksi yang mencurigakan pada permulaannya telah digunakan terhadap Pos Malaysia Berhad berkuat kuasa dari 15 Januari 2003 dan terhadap broker saham dan broker niaga hadapan berkuat kuasa dari 31 Mac 2004. Kemudiannya, obligasi pelaporan yang lain di bawah Bahagian IV AMLA telah digunakan terhadap Pos Malaysia Berhad berkuat kuasa dari 31 Mac 2005 dan terhadap broker saham dan broker niaga hadapan berkuat kuasa dari 20 Oktober 2005. Obligasi pelaporan yang lain ini, antara lain termasuk, penyimpanan rekod untuk tempoh minimum selama enam tahun, menjalankan usaha wajar atas pelanggan serta mewujudkan program pelaporan dalaman dan program pematuhan yang dirangka untuk melindungi institusi daripada disalahgunakan oleh penjenayah.

Peningkatan Kesalahan Predikat

Pada tahun 2005, bilangan kesalahan predikat pengubahan wang haram di bawah Jadual Kedua AMLA telah ditambah daripada 168 kepada 185 jenayah berat daripada 27 perundangan. Kesalahan predikat baru ini adalah di bawah Akta Kastam 1967, Akta Bank Islam 1983, Akta Sistem Pembayaran 2003, Akta Takaful 1984, Akta Perindustrian Niaga Hadapan 1993, Akta Suruhanjaya Sekuriti 1993 dan Akta Perindustrian Sekuriti 1983.

Pemantauan Pematuhan

Memandangkan kepelbagaian jenis institusi pelaporan AMLA dan bilangan perniagaan dan profesion bukan kewangan yang besar, Bank Negara Malaysia telah mewujudkan mekanisme yang sesuai untuk memantau pematuhan institusi pelaporan kepada obligasi pelaporan AMLA dan garis panduan AML/CFT yang berkaitan secara berkesan. Pemantauan pematuhan ini dilakukan sama ada dengan mengisi borang soal selidik penilaian kendiri Bank Negara Malaysia oleh institusi pelaporan atau audit dalaman berfokus AML/CFT.

Selaras dengan pendekatan bukan bersepadu, pihak berkuasa penyeliaan fungsian yang berkaitan menjalankan pemeriksaan pematuhan AMLA terhadap institusi pelaporan di bawah bidang kuasa masing-masing. Pemeriksaan AML/CFT dijalankan sebagai sebahagian daripada pemeriksaan keseluruhan pihak berkuasa penyeliaan fungsian atas institusi kewangan yang berkenaan. Bagi tujuan ini, satu rangka kerja penyeliaan AMLA yang komprehensif yang membekalkan penyelia perbankan dengan satu set dokumen proses yang seragam telah dirumus dan diwujudkan untuk membimbing mereka dalam pemeriksaan langkah-langkah AML/CFT institusi kewangan. Bidang-bidang utama pemeriksaan AML/CFT adalah seperti yang berikut:

(i) infrastruktur AML/CFT;
(ii) pematuhan institusi terhadap dasar dan prosedur dalaman AML/CFT;
(iii) pengenalpastian pemegang akaun;
(iv) pemantauan transaksi;
(v) penyimpanan rekod;
(vi) pengesanan dan pelaporan transaksi luar biasa dan mencurigakan;
(vii) program latihan dan kesedaran untuk kakitangan;
(viii) audit dalaman terhadap inisiatif AML/CFT; dan
(ix) peranan dan tanggungjawab pegawai pematuhan AML.

Laporan pemeriksaan AML/CFT akan diserahkan kepada Unit Perisikan Kewangan (UPW) dan dapatannya akan dimasukkan ke dalam pangkalan data pematuhan UPW bagi memastikan supaya pemantauan berterusan terhadap pematuhan institusi pelaporan adalah sejajar dengan keperluan AMLA. Bagi institusi pelaporan yang tergolong di bawah industri yang tidak tertakluk kepada pengawalan dan di bawah kategori industri yang pihak berkuasa pengawalseliaan tidak mempunyai kuasa untuk mengadakan pemeriksaan, Bank Negara Malaysia akan menyelia institusi-institusi ini dalam konteks pematuhan terhadap AMLA.

Perisikan Kewangan

Sejak bulan Mei 2004, Bank Negara Malaysia telah melaksanakan Sistem Perisikan Kewangan (FINS) yang membolehkan institusi pelaporan menghantar laporan STR menerusi satu laman web terkawal dalam persekitaran dalam talian yang cekap dan selamat. Bank Negara Malaysia kini dalam proses meningkatkan FINS dengan perisian analisis perisikan yang lebih berkesan dan termaju. Fasa II FINS juga akan menggabungkan peralatan i-2 yang akan membantu penganalisis Bank Negara Malaysia untuk mewujudkan hubung kait kewangan antara STR. Berdasarkan analisis STR, Bank Negara Malaysia boleh membekalkan risikan kewangan kepada agensi penguatkuasaan undang-undang yang berkaitan. Risikan kewangan ini telah membolehkan agensi penguatkuasaan undang-undang untuk menjalankan penyiasatan kewangan terhadap pesalah-pesalah dengan berkesan dan untuk memastikan kesalahan predikat asas di samping kesalahan pengubahan wang haram. Oleh itu, Bank Negara Malaysia akan meningkatkan keberkesanan penganalisis kewangannya dengan menggunakan teknologi maklumat bagi mengesan kegiatan jenayah dengan lebih baik dan untuk membolehkan penyebaran risikan kewangan kepada agensi penguatkuasaan undang-undang dilakukan tepat pada masanya.

Pembinaan Kapasiti

Program Kesedaran AMLA

Pada tahun 2005, Bank Negara Malaysia meneruskan program kesedarannya ke seluruh negara untuk memastikan institusi pelaporan melaksanakan langkah-langkah AML/CFT dengan berkesan. Beberapa siri taklimat

telah diadakan untuk pelbagai kategori institusi pelaporan, terutamanya institusi pelaporan yang baru serta pihak berkuasa pengawalseliaan yang berkaitan untuk memaklumkan obligasi masing-masing di bawah AMLA.

Pada bulan Julai 2005, sebanyak 10 sesi taklimat AMLA ke seluruh negara telah diadakan untuk institusi perbankan dan pusat perjudian berlesen, iaitu syarikat-syarikat nombor ramalan. Sesi taklimat untuk institusi perbankan dianjurkan oleh Institut Bank-Bank Malaysia (IBBM), sementara taklimat untuk pusat perjudian berlesen diadakan dengan kerjasama Unit Kawalan Perjudian, Kementerian Kewangan. Fokus utama sesi taklimat AMLA untuk institusi perbankan ialah mengenai "Dasar Kenali Pelanggan Anda" dan mengenai kepentingan menjalankan usaha wajar atas pelanggan apabila menjalinkan hubungan perniagaan, sementara sesi untuk pusat perjudian pula tertumpu pada penyerahan STR.

Pada tahun 2005, Bank Negara Malaysia telah juga diundang oleh Persatuan Setiausaha Syarikat Malaysia untuk mengendalikan sesi taklimat tentang AML/CFT untuk ahli-ahlinya. Secara keseluruhan, tiga sesi dikendalikan di Sabah dan satu lagi di Johor Bahru. Memandangkan bilangan setiausaha syarikat adalah ramai dan persatuan perdagangan mereka agak tidak padu, sesi-sesi taklimat ini terbukti menjadi satu saluran penyampaian yang berkesan kepada industri bagi memastikan ahli-ahli mereka benar-benar memahami peranan masing-masing dalam mencegah dan mengesan kegiatan jenayah.

Sesi Dialog

Bank Negara Malaysia terus mengendalikan sesi dialog tetap dengan institusi pelaporan. Sesi dialog ini berkesan dalam memberikan maklumat mengenai langkah-langkah AML/CFT terbaru kepada institusi pelaporan dan untuk mengumpul maklum balas mengenai keberkesanan langkah-langkah AML/CFT. Sesi dialog ini juga menyediakan platform kepada institusi pelaporan untuk menyuarakan kebimbangan mereka dan bertukar-tukar idea mengenai amalan terbaik dalam melaksanakan langkah-langkah AML/CFT dengan berkesan. Dengan pemahaman dan kerjasama daripada institusi pelaporan yang lebih baik, rejim AML/CFT Malaysia akan menjadi lebih efektif dan efisien.

Kumpulan Rangkaian Pegawai Pematuhan (CONG)

Institusi perbankan telah mewujudkan Kumpulan Rangkaian Pegawai Pematuhan (CONG), yang merupakan forum perundingan tidak formal untuk berbincang dan berkongsi isu dan permasalahan AML/CFT. Sejak penubuhannya pada tahun 2003, institusi perbankan telah mendapat faedah daripada perbincangan secara konsultatif pada mesyuarat pegawai pematuhan CONG. Ahli-ahli CONG terlibat dalam merumuskan piawaian industri, mengemukakan cadangan amalan terbaik, memperkukuh keperluan pematuhan dan kerjasama dengan pihak berkuasa dan sesama mereka untuk mengurangkan kemungkinan dieksploitasikan oleh pengubah wang haram dan pembiaya keganasan.

Sektor insurans juga memainkan peranan yang penting dalam rejim AML/CFT. Pemasukan produk pelaburan ke dalam portfolio biasa polisi insurans meningkatkan kemungkinan sektor insurans dieksploitasikan sebagai saluran pengubahan wang haram. Berikutan itu, persatuan insurans yang berkenaan mengikut jejak sektor perbankan dengan menubuhkan CONG mereka sendiri. Persatuan Insurans Am Malaysia (PIAM), Persatuan Insurans Nyawa Malaysia (LIAM), Persatuan Broker-Broker Insurans Malaysia dan Persatuan Takaful Malaysia telah mencadangkan CONG yang berasingan diwujudkan untuk penanggung insurans am, penanggung insurans hayat, broker insurans dan pengendali takaful memandangkan isu-isu yang dibangkitkan berbeza mengikut jenis perniagaan insurans tertentu. PIAM telah mewujudkan CONG untuk penanggung insurans am pada tahun 2005 sementara LIAM telah mewujudkan CONG untuk penanggung insurans hayat pada bulan Januari 2006. Persatuan insurans yang lain akan mewujudkan CONG dalam tempoh terdekat ini.

Pusat Latihan Berasaskan Komputer

Bank Negara Malaysia telah bekerjasama dengan Pejabat Bangsa-bangsa Bersatu bagi Dadah dan Jenayah (UNODC) untuk menubuhkan Pusat Latihan Berasaskan Komputer AML (CBTC) untuk agensi-agensi berkaitan di Malaysia. CBTC dilancarkan di UPW di Bank Negara Malaysia pada 30 Mei 2005. Program latihan berasaskan

komputer AML interaktif UNODC ini mengandungi 13 modul tentang langkah-langkah perundangan, pengawalseliaan dan penguatkuasaan AML. Peserta-peserta dinilai melalui satu siri kuiz, praujian dan pascaujian untuk menentukan pengetahuan mereka mengenai langkah-langkah AML/CFT. Inisiatif latihan e-pembelajaran ini membantu menambahkan pengetahuan kakitangan agensi penguatkuasaan dan memastikan saluran penyampaian yang lebih luas kepada sektor berkaitan yang terbabit dalam usaha membanteras pengubahan wang haram dan pembiayaan keganasan. Pada 31 Disember 2005, seramai 48 orang pegawai daripada pelbagai agensi NCC mendaftar untuk program Latihan Berasaskan Komputer AML dan seramai 22 orang berjaya menamatkan latihan, manakala bakinya masih berada di pelbagai tahap latihan.

Program AML/CFT E-Pembelajaran Bank Dunia

Selain program latihan berasaskan komputer UNODC, Bank Dunia juga mengendalikan program AML/CFT e-pembelajaran, yang kini boleh didapati di tujuh buah negara iaitu, Malaysia, Thailand, Vietnam, Indonesia, Filipina, Kemboja dan RDR Laos. Program e-pembelajaran ini mengandungi 7 modul merangkumi topik-topik berikut yang berkaitan dengan AML/CFT:

Modul 1 – Kesan terhadap Pembangunan Ekonomi dan Piawaian Antarabangsa;
Modul 2 – Keperluan Undang-undang untuk memenuhi Piawaian Antarabangsa;
Modul 3 – (a) Keperluan Pengawalseliaan dan Institusi;
(b) Keperluan Pematuhan untuk Institusi Kewangan;
Modul 4 – Menubuhkan Unit Perisikan Kewangan yang Berkesan;
Modul 5 – Kerjasama Domestik (antara agensi) dan Antarabangsa;
Modul 6 – Membanteras Pembiayaan Keganasan; dan
Modul 7 – Menyiasat Pengubahan Wang Haram dan Pembiayaan Keganasan.

Bank Dunia membenarkan negara-negara pengguna program mengubah suai program e-pembelajaran ini untuk disesuaikan dengan rejim AML/CFT domestik mereka. Oleh itu, Bank Negara Malaysia sedang mengubah suai modul-modul tersebut dengan memasukkan undang-undang dan langkah-langkah AML/CFT Malaysia. Apabila siapnya kerja-kerja pengubahsuaian ini, versi Bahasa Melayu juga akan disediakan. Program e-pembelajaran Bank Dunia boleh didapati oleh sektor kerajaan dan swasta dalam format berikut:

(i) salinan cetak;
(ii) CD-ROM; atau
(iii) sistem pengurusan dalam talian.

Kefleksibelan yang diberikan oleh Bank Dunia juga membolehkan institusi-institusi latihan sektor kerajaan dan swasta mengubah modul untuk memenuhi keperluan latihan mereka.

Inisiatif-inisiatif Latihan

Dalam usaha membanteras pengubah wang haram yang semakin kreatif dalam menstruktur kegiatan mereka supaya tidak dapat dikesan oleh pegawai penguat kuasa undang-undang, Bank Negara Malaysia terus meningkatkan kepakaran kakitangan penguatkuasaan undang-undang menerusi bengkel dan seminar rasmi. Bengkel latihan dan seminar dikendalikan oleh penceramah dan tenaga pakar dalaman dan luaran.

Pada tahun 2005, Bank Negara Malaysia telah mengatur/mengatur bersama dan turut serta dalam inisiatif latihan berikut:

(i) Bengkel Lanjutan Analisis Nilai Bersih AMLA, Port Dickson, 20-24 Jun 2005;
(ii) Latihan Perisikan Kewangan, Kuala Lumpur, 5-9 September 2005;
(iii) Bengkel Tipologi Pembiayaan Keganasan, Kuala Lumpur, 14-17 November 2005; dan
(iv) Bengkel dan Seminar AML, Labuan, 23-24 November 2005.

Program Akreditasi Penyiasat Kewangan

Dalam Mesyuarat NCC ke-19 pada 9 November 2004, ahli-ahli telah bersetuju untuk mengadakan Program Akreditasi Penyiasat Kewangan untuk penyiasat AMLA. Objektif Program Akreditasi ini adalah untuk melengkapkan para penyiasat kewangan dengan kemahiran yang berkaitan dalam pengendalian penyiasatan kewangan. Program latihan akreditasi yang dicadangkan ini terdiri daripada 9 modul berikut:

(i) Latihan Berasaskan Komputer Pencegahan Pengubahan Wang Haram UNODC;
(ii) Aspek Undang-undang mengenai Penyiasatan Kewangan di bawah AMLA;
(iii) Penyiasatan AMLA : Proses & Prosedur;
(iv) Bengkel Asas Analisis Nilai Bersih;
(v) Bengkel Lanjutan Analisis Nilai Bersih;
(vi) Perakaunan Forensik;
(vii) Pengenalan kepada Forensik Komputer;
(viii) Penempatan di bank perdagangan dan syarikat insurans; dan
(ix) Latihan mengenai Perisian Analisis Siasatan Visual.

Kumpulan pertama penyiasat kewangan yang bertauliah dijangka akan menamatkan program tersebut pada akhir tahun 2006.

Cabaran Masa Hadapan

Tahun mendatang merupakan tahun yang mencabar bagi Malaysia memandangkan APG dan Kumpulan Penyelia-penyelia Perbankan Luar Pesisir (OGBS) dijadualkan akan membuat Penilaian Bersama terhadap Malaysia bagi kali kedua pada awal tahun 2007. OGBS akan menilai rejim AML/CFT sektor luar pesisir di Pusat Kewangan Luar Pesisir Antarabangsa Labuan. Kumpulan penilaian APG pula akan menilai keberkesanan sistem AML/CFT Malaysia dan pematuhannya dengan Cadangan 40+9 FATF, yang berasaskan Metodologi untuk Penilaian tahun 2004 yang telah disemak. Bagi melaksanakan usaha besar-besaran dan penting ini, pelbagai kumpulan kerja telah diwujudkan di bawah NCC untuk memberi tumpuan terhadap kesemua 250 kriteria penilaian. Langkah-langkah undang-undang, peraturan, garis panduan dan rangka kerja AML/CFT semasa Malaysia sedang dikaji semula untuk mengenal pasti jurang dan menggubal langkah-langkah yang perlu diambil bagi memenuhi piawaian antarabangsa.

Melangkah ke hadapan, Bank Negara Malaysia akan terus peka dan proaktif kepada ancaman-ancaman AML/CFT yang wujud di samping piawaian dan trend AML/CFT dengan memperhalus langkah undang-undang dan pengawalseliaan, termasuk penggunaan obligasi pelaporan AMLA terhadap kategori perniagaan dan profesion kewangan dan bukan kewangan lain sepertimana yang disarankan oleh pihak FATF.